

LÄROBOK

i

GEOGRAFIN,

bearbetad efter

Ed. Erslev

af

A. E. Modeen.

WIBORG,

N. A. Zilliacci tryckeri, 1870.

A. E. Modeens förlag.

Företedt: *R. Renaldi.*

Inledning.

Jorden är väl *klotformig*, men något hoptryckt på två motsatta sidor.

Hela jorden afbildas ändamålsenligast på en *glob*; särskilda delar deraf afbildas på en *karta*. På kartan ligger Norr uppåt och Söder nedåt, Vester till venster och Öster till höger.

Det allmänna måttet i geografin är en *geografisk mil*, som är omkring $\frac{3}{4}$ finska mil. En *kvadratmil* är en fyrkantig yta, som är en mil lång och en mil bred.

Anm. Jorden är endast en ringa del af *Verlden*, som omfattar otaliga himlakroppar. Himlakropparne äro af 3 slag, nämligen *Fixstjornor*, *Planeter* med *Biplaneterna* och *Kometer*.

Fixstjernorna eller de *fasta Stjernorna* kallas sålunda, emedan de icke ändra läge i förhållande till hvarandra. Den närmaste fixstjernen är *Solen*, som är omkring 20 millioner mil från jorden.

Planeterna eller de *vandrande stjernorna* röra sig i kretsar omkring solen. *Jorden* är en af planeterna.

Biplaneterna, *Drabanterna* eller *Månarne* röra sig i kretsar omkring en planet. Jordens biplanet är *Månen*, som är 50,000 mil från jorden.

Kometerne bestå af en tätare kropp med en töckenlik svans, som ibland är flere millioner mil lång. De röra sig i aflånga banor omkring solen.

Solen och de himlakroppar, hvilka röra sig omkring den samma, kallas tillsammans *vårt Solsystem*. I vårt solsystem är endast solen lysande. Planeterna, biplaneterna och kometerne äro deremot mörka och få sitt ljus af solen.

Jorden har, likasom ett rullande klot, en *dubbel* rörelse. Hon rullar *omkring solen* och behöfver dertill

365 dygn och nästan 6 timmar. En sådan tidrymd kallas ett *år*. Följden af denna rörelse äro årstiderna (vår, sommar, höst och vinter).

Jorden rullar vidare *omkring sig sjelf* och behöfver dertill 24 timmar eller ett *Dygn*. Följden af denna rörelse är omvexlingen af dag och natt. De människor, hvilka bo på den motsatta sidan af jorden, kallas våra *Antipoder*. De hafva natt, när vi hafva dag, och omväändt.

Den linie, omkring hvilken jorden vänder sig, kallas jordens *Axel*; ändpunkterne af axeln kallas jordens *Poler* (Nordpol och Sydpol). Jordens axel är 1714 och dess omkrets 5,400 mil lång.

Lika långt från begge polerna *tänker* man sig draga en krets rundtomkring jorden, *Eqvator* eller *Linie* kallad. Genom eqvatorn delas jorden i tvenne *Halfklot*, det *Norra* och det *Södra*.

Emellan eqvatorn och polerna tänker man sig vidare draga flere andra kretsar rundtomkring jorden. De märkligaste häraf äro *Kräftans* och *Stenbockens Vändkrets*, hvaraf den förra ligger 350 mil norr och den sednare lika långt söder om eqvatorn; — vidare den *norra* och den *södra Polkretsen*, hvaraf den förra ligger 350 mil från nordpolen och den sednare likaså långt från sydpolen.

Medelst de nämnda kretsarne delar man jorden i 5 **Bälten** eller **Zoner**, nämligen:

1. Den *heta* eller *tropiska* zonen mellan begge vändkretsarne.

2—3. De två *tempererade* zonerna (den norra och den södra) mellan vändkretsarne och polkretsarne.

4. De två *kalla* eller *polarzonerna* (den norra och den södra) mellan polkretsarne och polerna.

Under jordens årliga rörelse omkring solen falla

solstrålarne lodrätt eller nästan lodrätt på eqvatorn och de nejder, som ligga i närheten deraf. Den heta zonen är derföre den varmaste. Ju mera man närmar sig till polerna, ju kallare blir det, emedan solstrålarne värma mindre, ju mera snedt de falla.

De andra kretsarne, hvilka gå i samma riktning som eqvatorn, kallas *Parallelkretsar*. Afståndet mellan tvenne parallelkretsar kallas en *Breddgrad* och har en utsträckning af 15 mil („nordlig“ eller „sydlig“ bredd). Af sådana breddgrader finnas 90 på hvar sin sida om eqvatorn. *)

Andra kretsar tänker man sig dragna rundtomkring jorden och genom båda polerna. Dessa kretsar kallas *Meridianer* eller *Middagslinier*, emedan alla de punkter, som ligga på samma meridian, hafva middag (eller midnatt) på samma tid.

Afståndet mellan tvenne meridianer kallas en *Längdgrad*. Genom meridianerna delas jorden i ett *Östra* och ett *Vestra Halvklot*. Man antager vanligen den meridian, som nästan går öfver ön Ferro, såsom den första, och räknar derifrån de andra mot öster eller mot vester („östlig“ eller „vestlig längd“). Engelsmännen såväl som sjöfolken antaga dock den meridian, som går öfver Greenwich (grinitsj), såsom den första.

---

*) En cirkel delas, den må vara stor eller liten, i 360 lika stora delar, hvilka kallas grader ($^{\circ}$). En grad delas i 60 minuter ($'$), en minut i 60 sekunder ($''$). En halfcirkel omfattar 180° och en fjerdedelscirkel 90° .

Fördelningen af haf och land.

Hafvet intager ett tre gånger större rum på jordens yta än landet. Man delar hafvet i 5 hufvuddelar, hvilka kallas *Verldshaf* eller *Oceaner*.

1. **Södra Ishafvet** ligger omkring sydpolen och når ända till södra polkretsen.

2. **Stora Oceanen** (också kallad *Söderhafvet* eller *Stilla hafvet*) bildar en ofantlig hafsbugt, hvilken öppnar sig mot norr genom Beringssundet.

3. **Indiska hafvet** bildar också en hafsbugt, men af ringare omfång än Stora Oceanen.

4. **Atlantiska hafvet** bildar en stor dal.

5. **Norra Ishafvet** når till nordkanten af Gamla och Nya världen; på de ställen, der land fattas, anser man den norra polkretsen som gräns.

Närmare beteckning af hafvets fördelning.

1. Södra Ishafvet

är för oss alltför litet bekant, att vi kunde döma om dess förgreningar.

2. Stora Oceanen

bildar på Amerikas kust *Magalhaenssundet*, *Aricabugten*, *Panamåviken* och *Californiska viken*, och på Asiens kust *Kamtsjatka-hafvet* och *Beringssundet*, *Japanska hafvet*, *Ost-kinesiska hafvet* med *Gula hafvet*, och *Syd-kinesiska hafvet* med *Tongkingviken* och *Siamviken*.

Vid den Indiska öflocken äro de mest kända delarne: *Sundasundet* mellan Java och Sumatra, och *Ma-*

lakkasundet mellan Sumatra och Malakka. Mellan Nya Guinea och Australiens fasta land ligger *Torres-sundet*, och mellan Australiens fasta land och Tasmanien *Bass-sundet*. Mellan Nya Zeelands två öar ligger *Cooks-sundet*.

3. Indiska hafvet

bildar på kusten af Australiens fasta land den stora *Australiska bugten* och *Carpentaria-viken*.

På Asiens södra kust bildar det *Bengaliska viken* med *Palks-sundet* och *Indopersiska hafvet* med de två smala hafsvikarne, *Persiska viken* och *Röda hafvet*. Inloppet till Persiska viken är *Ormus-sundet* och till Röda hafvet *Bab el Mandeb-sundet*.

På Afrikas sydöstra kust bildar Indiska hafvet *Mosambik-kanalen*.

4. Atlantiska hafvet

bildar på Afrikas kust den stora *Guinea-viken* (ginèa). Mellan Afrika och Europa leder *Gibraltarsundet* (sji) in i

Medelhafvet, hvilket hör till de såkallade „innanhafven“ och är deladt i 3 bäcken.

Längst mot vester ligger det *Tyrrhenska bäckenet*, som afbrytes genom Italien och Sicilien. Det bildar mot N. *Lion-viken* (liong) och *Génovaviken* (sje) och skär in mellan Corsica och Sardinien under namn af *Bonifaciosundet*.

Genom *Messina-sundet* mellan Sicilien och Italien och genom en bredare hafsarm SV. om Sicilien står det Tyrrhenska bäckenet i förbindelse med *Syrte-bäckenet*. Detta bäcken bildar på Afrikas kust den *lilla Syrten* och den *stora Syrten*, mellan Syditalien och Grekland *Joniska hafvet* och mellan det öfriga Italien och Turkiet *Adriatiska hafvet*.

Till Joniska hafvet hör *Taranto-viken* mellan den Apugliska och den Calabriska halfön, *Korinthiska viken* mellan Morea och det öfriga Grekland. Adriatiska hafvet bildar *vikarne* vid *Venezia* och *Triest*.

Genom en örad skiljes Syrtebäckenet från det tredje bäckenet i Medelhafvet, nämligen det *Grekiska Öhafvet* eller *Arkipelagen*. Denna bildar *Evripo-sundet* på Greklands och *Saloniki-viken* på Turkiets kust.

Från Arkipelagen leder *sundet vid Dardanellerna* in till *Marmara-hafvet*, hvilket åter genom *Konstantinopels-sund* eller *Bosporus* står i förbindelse med *Svarta hafvet*. Genom *Kaffasundet* står Svarta hafvet i förbindelse med *Asofska sjön*, som sträcker sig in i Ryssland.

Norr om Pyreneiska halfön bildar Atlantiska hafvet det stormiga *Biskayiska hafvet* eller den *Spanska sjön*. Mellan Frankrike och England skär det in under namnet *Kanalen* och *sundet vid Calais*, hvilket leder till Nordsjön.

Mellan Ireland och Storbritannien bildar Atlantiska hafvet *S:t Georgs kanalen*, *Ireländska sjön* och *Nordkanalen*. En del af S:t Georgskanalen är *Bristolkanalen*.

Nordsjön är en hafsvik, som är ganska öppen mot N. Af dess förgreningar mot S. må nämnas *Zuidersjön* (söjder). Den del af Nordsjön, som ligger mellan Norge och Danmark, kallas *Skagerrak*. Mot S. förer Skagerrak till *Kattegat*. Sjövägen mellan Kattegat och Östersjön bildas af tre sund, nämligen *Lilla Bält* mot V., *Stora Bält* i midten och *Öresund* mot Ö.

Östersjön är likasom Medelhafvet ett innanhaf. Mot Ö. bildar Östersjön *Biga-viken* och *Finska viken*, och mot N. *Bottniska viken*. Den del af Östersjön, som ligger mellan Öland och fasta landet, kallas *Kalmarsund*.

På Amerikas kust bildar Atlantiska hafvet en stor inskärning, som står i förening med delar af Ishafvet. *Davissund* leder mot N. till *Baffinsviken* och mot V. till *Hudsons sund*, hvilket åter leder till innanhafvet *Hudsons vik*. — Längre mot S. bildar Atlantiska hafvet *St Lorens-viken* och *Fundy-viken*.

Öster om Florida leder *Florida-sundet* in i *Mejiko-viken*, hvars södra del kallas *Campêche-viken*. Från *Mejiko-viken* leder *Yucatan-sundet* till *Karaïbiska hafvet*.

5. Norra Ishafvet

bildar i Europa *Hvita hafvet*. Dess viktigaste inskärningar i Nordamerika hafva ofvanföre blifvit nämnda.

Landet på jorden utgöres af tre större och en mängd mindre delar. Oaktadt allt land på jorden är kringflutet af vatten, kallas endast de mindre kringflutna landmassorna *Öar*. De större kallas deremot *Fastland* eller *Kontinenter*. De tre fastland äro följande:

1. Gamla världen, hvilken kallas så, emedan den för oss längst har varit känd, delas i tre verldsdelar, nämligen *Asien*, *Europa* och *Afrika*. Genom det 15 mil breda *Näset vid Sués* förenas *Afrika* med *Asien*. *Asien* är 800,000, *Europa* 180,000 och *Afrika* 530,000 qv. mil.

2. Nya världen kallas sålunda, emedan den först 1492 upptäcktes af den stora sjöfararen *Columbus*. *Nya världen* omfattar endast en verldsdel, *Amerika*, men delar sig i två hufvuddelar, nämligen *Nordamerika* och *Sydamerika*. Dessa två delar äro förenade genom *Mellersta Amerika*, hvars smalaste dal kallas *Panamänäset*. — *Nordamerika* utgör 350,000 och *Sydamerika* 320,000 qv. mil.

3. Det södra fastlandet eller **Australlandet**, också kalladt *Nya Holland*. Till detta fastland sluter sig en stor mängd öar, hvilka tillsammans dermed betraktas

som den femte verldsdel, *Australien*. — Australlandet utgör 140,000 kvadratmil.

Närmare beteckning af landets fördelning.

1. ASIEN.

Halföar och uddar. Asien utskjuter mot Ö. halföarne *Kamtsjaka* och *Korea*; mot S. *Östra Indiska halfön*, hvilken åter utskjuter den mindre halfön *Malakka*, *Vestra Indiska halfön* med *Dekan* och *Arabien*; och mot V. *Mindre Asien* och *Europa*.

Östra Indiska halfön slutar i *Kap Romania*, *Vestra Indiska halfön* i *Kap Komorin*. Bland öfriga uddar på Asiens kust äro de märkligaste *Kap Tsjeljuskin* i N., samt *Ostkap* i Ö.

Öar. Af de till Asien hörande öarne ligger öflocken *Nya Sibirien* i **Norra Ishafvet**.

I **Stora Oceanen** ligger en mängd öar längs efter Asiens kust. Den norra afdelningen af dessa öar består af *Kurilerne* utanför *Ochotska hafvet*, *Japanska öarne*, hvaribland *Krafto*, *Jeso* och *Nippon*, utanför *Japanska hafvet*, och sist *Ljukju öarne*, hvilka leda till *Taiwan* eller *Formosa* och ligga utanför *Ostkinesiska hafvet*.

Den södra afdelningen kallas **Indiska öflocken** och leder på den ena sidan till *Östra Indiska halfön* och på den andra sidan till den närmare *Australiska öraden*. De nordligaste af de *Indiska öarne* äro *Filippinerna*, bland hvilka *Luzon* eller *Manila*. Från *Filippinerna* leder mot SV. en örad till *Borneo*, mot S. en örad till *Celebes*, och mot SO. en örad till *Molukkerna*.

Från *Molukkerna* utgår mot NV. en båge, som består af de *Små Sunda öarne*, af *Java*, *Sumatra*, *Niko-*

barerna och *Andamanerna* (Nikobarerna och Andamanerna ligga i Bengaliska viken).

De fyra öarne Borneo, Celebes, Sumatra och Java kallas de *Stora Sundaöarne*; den största af dem är Borneo, 13,000 qv. mil. — Till alla dessa öar må ännu läggas *Hainan*, som ligger i Tongking-viken.

Uti **Indiska hafvet** höra till Asien utom de ofvannämnda öarne *Ceylon*, som ligger SO. om Dekan, samt *Lakkadiverna* och *Malediverna*.

I **Medelhafvet** ligga flere öar, hvilka böra räknas till Asien, såsom *Cypern* och *Rhodo* vid Mindre Asiens kust.

2. AFRIKA.

Halföar och uddar. Denna verldsdel är mycket litet inskuren, och den har derföre inga betydliga halföar. Af dess uddar må deremot märkas flere, såsom *Kap Bon* i N., *Kap Verde* eller *Gröna udden* i Senegambien, *Goda Hopps-udden* ytterst i S., och slutligen *Kap Guardafui* i det östligaste hörnet.

Öar. Till denna verldsdel höra endast få öar.

Bland **ostafrikanska öarne** må man märka *Socotora* utanför Kap Guardafui, *Komorerne* N. om Mosambik-kanalen, *Madagaskar* och slutligen *Maskarenhasöarne*, bland hvilka *Bourbon* eller *Réunion*, och *Mauritius* eller *Ile de France* (dö frangs). Madagaskar utgör 11,000 qv. mil.

Bland de **vestafrikanska öarne** märkas *S:t Helena* och *Ascension* långt ute i Atlantiska hafvet, *Guinea-öarne* i Guinea viken. *Kap Verde-öarne* utanför Kap Verde, *Kanariska öarne*, bland hvilka *Teneriffa* och *Ferro*, — vidare *Madeira* (e-i) och slutligen *Azorerne*.

3. EUROPA.

Halföar och uddar. Europa är att betraktas såsom en halfö, hvilken utgår från Asien. Hufvudmassan af denna halfö utgöres af **Östeuropa** eller **Ryssland**. Från Östeuropa utgå två halföar, nämligen *Skandinaviska halfön* och *Mellersta Europa*. Från mellersta Europa, hvartill de *Britiska öarne* sluta sig, utgår åter *Sydeuropa*, som består af den *Pyreneiska*, den *Italienska* och den *Turkisk-Grekiska halfön*.

Östeuropa utsänder mot S. den lilla halfön *Krim*, hvilken skiljer Svarta hafvet från Asofska sjön. I N. bildar Östeuropa halfön *Kola*.

Af uddarne på Skandinaviska halfön må märkas *Nordkap* på ön *Magerö* längst mot N., och *Lindesnäs*, som är Norges sydligaste spets.

Mellersta Europa utsträcker mot N. *Jutska halfön*, som slutar i *Skagens Odde*, och mot NV. *Bretagnes halfö*.

Pyreneiska halfön är endast litet inskuren af hafvet. De vestligaste uddarne på denna halfö äro *Kap Finisterre* och *Kap da Roca*; den sydvestligaste är *Kap San Vincent* och den sydligaste *Tarifa*, hvilken tillika är den sydligaste punkt på Europas fastland.

Italienska halfön slutar i två halföar, den *Apugliska* och den *Calabriska*, hvilka omsluta *Taranto-viken*.

Turkisk-Grekiska halfön består af en nordlig bredare och en sydlig smalare del. Från den nordliga delen utgå två mindre halföar, nämligen den *Thraciska* och den *Chalcidiska*. Från den sydliga delen utgår *Morea* (*Peloponnesos*), som är förenad med fastlandet genom det smala *Korinthiska näset*. Moreas sydpunkt är *Kap Matapan*.

Öar. Af de många öar, som höra till Europa, ligga i **Norra Ishafvet** *Növaja Semlja* och *Spetsbergen*.

I **Östersjön** ligga *Alandsöarne* utanför Bottniska viken, en mängd öar, kallade *Skär*, längs Finlands och Sverges kust, *Ösel* och *Dagö* utanför Riga-viken, *Gotland* och *Öland* Ö. om Sydsverige, samt *Bornholm* S. om Sverige. Vid Preussiska kusten ligga de *Pommerska öarne*, bland hvilka *Rügen*.

På **sjövägen** mellan Östersjön och Kattegat ligger en stor mängd öar, hvilka som en bro förena Sverige med Jutska halfön. De största bland dessa äro *Sjælland* och *Fyen*.

V. om **Nordsjön** ligga i en stor båge de *Britiska öarne*, hvilka bestå af de två stora öarne *Storbritannien* och *Ireland* samt en mängd mindre öar. *Storbritannien*, hvilket omfattar England och Skotland, har 4,000 qv. mil och *Ireland* 1,500 qv. mil.

V. om Skotland ligga *Hebriderna*, N. om detsamma *Orkney-öarne* och *Shetlands-öarne* (sj).

Ute i Atlantiska hafvet ligga *Färöarne* och *Island*.

Längs Norges kust finnes en mängd öar, hvilka kallas *Skär*. *Lofotens-öar* ligga utanför Vestfjorden.

Medelhafvet är rikt på öar. I det Tyrrhenska bäckenet ligga vid Spaniens kust *Baleariska öarne*, hvaribland *Mallorca* (maj) och *Menorca*. Midt i Tyrrhenska bäckenet ligga *Corsica* och *Sardinien*. Mellan Tyrrhenska och Syrtbäckenet ligga *Sicilien* och de *Maltesiska öarne*. Af Siciliens uddar må märkas *Kap Passàro* mot S.

I Adriatiska hafvet ligga *Dalmatiens öar* invid östra kusten. Längs Greklands vestra kust ligga *Joniska öarne*.

Mellan Syrtbäckenet och Egeiska hafvet ligger *Kreta* eller *Kandia*. I Egeiska hafvet ligga *Ecripo* vid Greklands kust och *Kykladerna* samt *Sporaderna* längre ut i hafvet.

4. AMERIKA.

Uddar och halföar. Från **Nordamerika** utgå flere halföar: Mot N. ligga *Boothia Felix* (budhsja) och *Melville*, mot Ö. *Labrador* utanför Hudsonsvik och *Nya-Skotland* utanför Fundy-viken, mot S. *Florida* och mot V. *Californien* och *Aljaska*. Nordamerikas nordligast kända punkt är *Kap Murchison* på *Boothia Felix*. Dess vestligaste udde är *Prins Wales Kap* vid Beringssund.

Mellersta Amerika utsänder mot Ö. halfön *Yucatan*; men **Sydamerika** utsänder ej någon halfö af betydighet. Sydamerikas sydligaste spets är *Kap Hoorn* på Eldslandet.

Öar. Den betydligaste samling af öar vid Amerika ligger i Norra Ishafvet. Den största bland dem alla är *Grönland* (öfver 20,000 qv. mil); men detta land består måhända af flere stora öar förutan en mängd små öar. Tillsammans bilda de en trekant, hvars sydligaste spets är *Kap Farvel*.

V. om Davis sund och Baffinsviken ligga *Baffinsländerna*. Uti Atlantiska hafvet ligger utanför S:t Lorensviken *New-Founland*.

Mellan Nord- och Sydamerika ligger en stor öflock, hvilken kallas **Vestindien** och indelas i tre örader.

Den första raden, som leder från Florida till Häiti, kallas *Bahama-öarne*.

Den andra raden leder i en båge från Yucatan till Sydamerika och består af de *Stora Antillerna* (tilj) och de *östliga Små Antillerna*.

De *Stora Antillerna* äro följande fyra: *Cuba*, *Jamaica*, *Häiti* eller *San Domingo* och *Puerto Rico*.

Den tredje raden ligger vid Sydamerikas nordrand och kallas de *sydliga Små Antillerna*.

Vid Sydamerikas östra kust ligga *Falklandsöarne* (faakländs); vid dess södra ända ligger *Eldslandet* och V. om detsamma ligga *Galåpagos* eller *Sköldpaddöarne*.

Invid vestra kusten af Sydamerikas sydligaste del ligger en stor skärgård, likasom vid vestra kusten af Nordamerika. I denna sistnämnda är *Vancouversön* den största.

Utanför Kamtsjatka-hafvet ligger öraden *Ale-uterna* utsträckt i en båge från Aljaska.

5. AUSTRALIEN.

Denna verldsdel består, såsom ofvanföre blifvit nämndt, till en stor del af öar. Dess fasta land utsänder endast två halföar, hvilka begränsa Carpentaria-viken.

Öar. De öar, som höra till Australien, delas i tre afdelningar.

Den första afdelningen omfattar fortsättningen af fasta landet, *Tasmanien* eller *Van Diemens land*, hvars södra spets kallas *Sydkap*.

Den andra afdelningen omfattar de **närmare öarne** eller dem, som ligga nära vid fasta landet. Dessa öar bilda en båge, som är en fortsättning af den Indiska öflocken. De viktigaste af dem äro *Nya Guinea* (13000 qv. mil), *Salomons öarne*, *Nya Hebriderna*, *Nya Caledonien* och dubbelön *Nya Zeeland*.

Den tredje afdelningen omfattar de **fjernare öarne** och består af en mängd små öar, hvilka ligga spridda omkring i Stora oceanen. De mest kända äro *Mariannerna* eller *Ladronerna*, *Carolinerna*, *Fidjiöarne*, *Vänskapsöarne*, *Sällskapsöarne* eller *Tahiti*, *Låga öarne*, — samt *Påsk-ön* längst i SO. och *Sandwichsöarne* (sändvitsj) längst i NO. Den största af alla dessa öar är *Havaji* som hör till *Sandwichsöarne*.

EUROPA.

Oaktadt Europa är den nästminsta af alla verldsdelar, är den viktigare än alla andra, i det den är mest kultiverad. Folkmängden i Europa utgör inemot 300 millioner.

Europa omfattar många särskilda delar:

1. Kejsaredömet **Ryssland** omfattar hela Östeuropa. Dessutom äro storfurstendömet *Finland* och konungariket *Polen* dermed förenade.

2. Konungarikena **Sverige** och **Norge** omfatta tillsammans Skandinaviska halfön.

3. Konungariket **Danmark** består af Jutska halföns norra del och en mängd öar.

4. **Tyskland** omfattar mellersta delen af Central-europa och består af en mängd länder. Det viktigaste af dessa länder är konungariket **Preussen**, som omfattar största delen af Nordtyskland.

5. Kejsaredömet **Österrike** jemte det dertill hörande konungariket **Ungarn**.

6. Konungariket **Nederländerna** eller **Holland**.

7. Konungariket **Belgien**.

8. Republiken **Frankrike**.

9. **Schweiz** eller **Helvetien** är en samling af fristater (republiker).

10. Konungariket **Storbritannien** och **Ireland** består af två stora och många mindre öar.

11. Konungariket **Spanien** och 12 konungariket **Portugal** omfatta tillsammans Pyreneiska halfön.

13. Konungariket **Italien** omfattar Italienska halfön, Sicilien och Sardinien.

14. **Turkiet**, som beherrsas af en sultan; och

15. Konungariket **Grekland** omfatta största delen af Turkisk-Grekiska halfön.

Öst-Europa

gränsar i N. till Ishafvet, i Ö. till Urålbergen, hvilka skilja det från Sibirien, i S. till Kaspiska hafvet, Kaukasusbergen och Svarta hafvet, i V. till Turkiet, Österrike, Polen, Preussen, Östersjön, Bottniska viken och Skandinaviska halfön. På de flesta ställen är det skarpt afsöndradt från de kringliggande länderna.

Öst-Europa eller Ryssland är till största delen ett vidsträckt lågland. Endast de yttersta kanterna äro bergiga. Östra kanten ojemnas af *Urål-bergen*, hvilkas högsta kända spets *Töll-pos-Is* uppnår en höjd af 5200 par. fot. *) Den kortare men mycket väldigare fjällsträckan *Kaukasus* begränsar slätten i S. Högsta spetsen är *Elbrus*, 17,400 p. fot. I halfön Krims södra del framstryka *Tauriska bergen*, hvilkas högsta del utgöres af *Jaila-berget*, 4700 p. fot. Öst-Europas sydvestra del ojemnas af Karpaternas utskott, hvilkas högsta del är *Lysa Göra* i Polen, 1880 fot. Öst-Europas nordvestra del, *Finland*, är ett lågt bergland. **)

På sjelfva lågslätten finnas två märkbart upphöjda landsträckor: den *Uralsk-Baltiska landtryggen* och den *Uralsk-Karpatiska* platån. Den förra sträcker sig från Urals mellersta del åt SV. genom hela slätten, delar flodernas lopp och når sin största höjd i *Waldai* eller *Wolchonski skogen*, 1080 p. fot. Den sednare utgör till största delen en bred platå, hvilken sträcker sig från södra Ural ända till Karpaterna. Vid Wolgafloden och i närheten af Asofska sjön är den jemnhög med *Waldai*. Genom en från *Waldai* åt S. gående upphöjning förenas dessa båda högländta trakter.

*) Här likasom i hela boken menas parisiska fot. I Finlands geografi äro dock höjdförhållandena angifna i finska fot.

**) Finland afhandlas längre fram.

Floderna i Öst-Europa utmärka sig i allmänhet genom ett jemnt lopp. De äro till följe deraf segelbara under största delen af sitt lopp, och sålunda jemte kanalerna vigtiga kommunikationsvägar genom denna stora fastlandsmassa.

Ut i **Ishafvet** flyter *Petsjõra* från Ural, ut i **Hvita hafvet** *Mesèn*, (Norra) *Dvinà* (stad: Archangelsk) och *Onèga*. *Dvina* bildas genom föreningen af *Suchona* från *Kubinska sjön* och *Jug* samt upptager från höger *Wytsjègda*.

Till **Östersjön** flyta *Neva*, *Narova*, *Düna* (*Vestra Dvinà*), *Njemen* och *Weichsel*. — *Neva* (stad: S:t Petersburg) kommer från Europas största insjö *Ladoga*, som upptager *Svir* från sjön *Onèga* och *Wölchhof* från sjön *Ilmèn*. *Narova* (stad: Narva) är afloppet af sjön *Peipus*. *Neva* och *Narova* utfalla i Finska viken. *Düna* rinner från *Waldai* till Riga viken (stad: Riga). *Njemen* och *Weichsel* utfalla genom Preussen i Östersjön. *Njemen* upptager från höger *Wilia* (stad: Wilno). *Weichsel* (stad: Warschau) upptager från höger *Bug* (*Vestra Bug*) med bifloden *Narew*.

Till **Svarta hafvet** flyta *Dnjestr*, *Bug* (*Södra Bug*) och *Dnjepr*, till *Asofska sjön* *Don*. — *Dnjestr* inkommer från Galizien. *Bug* utfaller i samma vik som *Dnjepr*. Den sistnämnda upprinner S. om *Waldai* samt upptager från höger *Berèsina* och *Pripets*, från venster *Desna* (städer vid *Dnjepr*: *Smolènsk*, *Kijef* och *Chersòn*). I gränsen mot Turkiet rinner *Donaus* biflod *Pruth*. — *Don* upprinner midt på slätten och upptager från höger *Donèts*. Hufvudfloderna i detta område äro besvärade af forsar (*poröger*) och bilda grunda mynningsvikar, kallade *limèner*.

Till **Kaspiska hafvet** flyta *Wolga* från *Waldai* och *Urùl* från *Uralbergen*. *Wolga* upptager från höger

Okà, från venster Kamà med dess bifloder Wjätka och Bälaja. Efter ett lopp af 500 mil utfaller Wolga genom 8 hufvudarmar och omkring 70 grunda mynningar, bildande ett vidsträckt deltaland (städer: Tver, Rybinsk, Nisjnij-Növgorod, Kasàn, Saràtof och Astrachàn).

Till följe af landets ofantliga utsträckning är **klimatet** mycket olika: från -10° C. medeltemperatur på Novaja Semlja till $+12^{\circ}$ C. på Krim. I allmänhet är det kontinentalt och tillika vida kallare än i vestra Europa under samma breddgrader. Till och med Svarta hafvets vikar, hvilka ligga under samma bredd som mellersta Frankrike, äro hvarje vinter under sex veckors tid isbelagda; Kaspiska hafvets norra del under 3 månader. Skilnaden mellan årets högsta och lägsta temperatur tilltager från NV. åt SO. I Moskva, hvilket ligger under samma bredd som Köbenhavn, är vinterkölden mycket strängare än i Köbenhavn; men deremot är sommaren varmare. Den årliga nederbörden är i allmänhet ringare än i vestra Europa och aftager i ymnighet från NV. åt SO. Vid Östersjön utgör den omkring 20 tum, vid Kaspiska hafvet endast 4 tum (staden Bergen i Norge har 80 tum och trakter på Storbritanniens vestra kust ända till 100 tum).

Anm. Ett lands klimat beror icke allenast af dess afstånd från eqvatorn, utan också af många andra förhållanden. Länder, hvilka ligga under samma bredd, kunna derföre hafva ett mycket olika klimat. Bland andra förhållanden, hvilka inverka på klimatet, kunna nämnas landets belägenhet i Ö. eller i V. af ett stort fastland, dess större eller mindre förbindelse med hafvet och dess höjd öfver hafsytan. Ligger ett land på norra halfklotet nära vid vestra kusten af ett fastland, så kommer det i beröring med en varm hafsström („Golfströmmen“) och får derigenom ett mildt klimat. Står ett land i nära förbindelse med hafvet, är dess klimat icke hett om sommaren, men icke heller kallt om vintern, hvaremot det har stor fuktighet och mycken blåst („hafsklimat“ i motsatsen till „kontinental-

klimat“). När ett land ligger lågt, är dess klimat mildare än när det ligger högt öfver hafsytan („höjdregioner“). — För att bestämma en ords medeltemperatur summerar man dagarnes medeltemperatur och delar summan med dagarnes antal. De orter, hvilka hafva samma medeltemperatur, förenas på en karta genom linier, hvilka kallas *Isotermier* (års-värmelinier).

I afseende på **växtligheten** kan Östeuropa indelas i fyra regioner. 1. *Polarregionen*, vid Ishafvet, hvarest marken under den korta sommaren knappt upptinar, framalstrar endast mossor, några bärsorter och dvergträd. Östra delen upptages af omätliga torfmossor och träsk, kallade *Tundra*. 2. *Skogsregionen*, S. om den förra, till och med norra landtryggen (60°), har i allmänhet en sumpig och mager jordmån. Den betäcket till största delen af barrskog. Bristen på trädfrukter ersättes genom en stor rikedom på bär. 3. *Jordbruksregionen*, från norra landtryggen och Finska viken (60°) ända in på södra platån (50°), är landets bästa del. Utom säd i ymnighet framalstrar den äfven det bästa lin och den bästa hampa. Äplen och körsbär trivas. Skogarne glesna mot S. och utgöras alltmera af ädlare löfträd (ek och lind samt i södra Polen bok). Jordmånen är dels bördig, såsom i sydöstra delen (S. om Desna, Oka och Kama) samt i södra Polen, dels mager och sumpig, såsom kring Beresina och Pripets, der de stora *Pinska kärren* finnas, hvilka upptagas af barrskog. 4. *Steppregionen*, S. om 50° , består mest af torra och kala trakter, kallade *Stepp*. Östra delen, Kaspiska steppen, har ofruktbar, sandig och salthaltig jord samt en mängd saltgölar och saltsjöar, hvaremot södra Krim och vissa delar i V. äro yppigt bördiga. Skogar finnas nästan endast på Jaila-berget och ytterst i V., men det ymniga gräset uppnår i de bördiga delarne en höjd af 20 till 30 fot och tjänar jemte kreatursspillning till bränsle. Arbuser och meloner

trifvas öfverallt, i södra delen vinrankan och ädlare trädfrukter, på södra Krim till och med oliver. Jailabergets södra sluttning är den blidaste och mest natursköna trakt i Östeuropa. Steppregionens rikedom utgöres af boskap och säd.

Hvad beträffar **djurriket**, så är intet europeiskt land så rikt på *pelsdjur* som Östeuropa. Vilddjuren äro i allmänhet desamma som hos oss. I S. förekomma vildsvin, i V. rådjur och uroxar; de sistnämnda endast uti skogen *Bälovesj* i guvernementet Grodno. *Husdjuren* äro de vanliga, utom att den tvåpuckliga kamelen är ett allmänt husdjur på stöpperna, renen det enda husdjur ytterst i N.

Östeuropa är den vigtigaste delen af **kejsaredömet Ryssland**, hvilket omfattar icke blott östra delen af Europa, utan ock norra tredjedelen af Asien. Ryska riket har en storlek af 375 t. qv. mil eller en sjettedel af allt fastland på jorden och en folkmängd af 80 millioner.

Kejsaredömet europeiska del utgöres af två politiskt skilda delar: **Europeiska Ryssland** och **Storfurstendömet Finland**.

1. Europeiska Ryssland

(92 t. qv. mil, 67 mill. inv.)*)

indelas med afseende på landets historie i 7 hufvuddelar:

Stor-Ryssland, mellersta och norra delen; *Lill-Ryss-*

*) Härvid bör anmärkas, att i enlighet med kejsaredömet administrativa indelning några Ö. om Uralbergen belägna asiatiska områden här blifvit räknade till det Europeiska Ryssland, hvaremot den till Europa hörande landsträckan mellan floderna Terek och Kuban i S. samt Kuma och Manytsj i N. blifvit räknad till Kaukasien.

land, kring mellersta Dnjepr; *Östersjö-provinserna*; *Vest-Ryssland*; *Polen*, vestligaste delen, kring mellersta Weichsel; *Syd-Ryssland*; och *Öst-Ryssland*.

Landets flesta *invånare* tillhöra den *Slaviska* stammen. Till denna hör hufvudfolket *Ryssarne* (51 mill.), mest boende i mellersta delen, samt *Polackarne* (5 mill.) i Polen och Vest-Ryssland. Af de många öfriga folkstammarna äro de talrikaste: flere *Finska* folkstammar (3 mill.) i Östersjö-provinserna, norra delen af Stor-Ryssland och i Öst-Ryssland; *Letter* i Östersjöprovinserna och *Lithauer* i Vest-Ryssland (2½ mill.); *Judar* (öfver 2 mill.) i Vest-Ryssland och Polen; *Tatarer* (inmot 2 mill.), mest i Öst-Ryssland; *Tyskar* (nära 1 mill.), mest i Östersjöprovinserna såsom ståndspersoner samt såsom nybyggare i Syd- och Öst-Ryssland; *Rumäner* (¾ mill.), i Syd-Ryssland.

Af *näringsarne* äro *jordbruk* och *boskapsskötsel* de viktigaste. *Jordbruket* tillåter en storartad utförsel af *säd*, *lin* och *hampa*, ehuru det i allmänhet ej bedrifves med synnerlig omtanke. Bäst odlade äro Polen och Östersjöprovinserna, men landets sädesrikaste del är det såkallade *Svartmyllebältet*. Det innefattar hufvudsakligast *Uralsk-Karpatiska* platån (3—4° i bredd) och betäckes af en djup och bördig matjord. I landets norra och mellersta del odlas isynnerhet korn och råg (till 66°), hafra, bohvete, potates m. m. I södra delen odlas isynnerhet hvete, äfven majs och hirs; derjemte vin, allehanda trädfrukter, tobak, hvitbetor, arbusor och meloner. Landets södra del hemsökes dock tidtals af torka och gräshoppor. Lin odlas nästan öfver hela landet, men förnämligast i nordvestra delen, kring Düna och Njemen; hampa växer ymnigast i midten af svartmyllebältet.

Boskapsskötseln, i allmänhet äfvenledes föga om-

sorgsfull, är hufvudnäring på stepperna, som hysa en storartad mängd af frodig hornboskap, hästar, får, getter och tvåpuckliga kameler. Finulliga får finnas mest på Svarta hafvets stepper; på Kaspiska steppen träffas det fettsvansade fåret; på Jailaberget den finhåriga Angöra geten. — *Biskötsekn* är betydande i mellersta delen, silkesodlingen icke utan vikt i södern. — I skogsregionen är *jagten* mycket lönande; särdeles ekorrar och skogsfågel fållas i stor mängd. I polarregionen jagas sjählar, hvalrossar och sjöfågel. — *Fisken* är af stor betydenhet, isynnerhet i Wolga, Ural och Kaspiska hafvet, der framförallt störrarterna förtjena att nämnas. De lemna kaviar och husbloss. Sterletternas kött och kaviar äro mest värderade. I norra delen fångas isynnerhet torsk och sill i hafvet, lax i floderna.

Bergsbruket är betydligast i mellersta Uralbergen, som lemna guld, platina, koppar, malakit, ädelstenar och isynnerhet *jern*. Salt finnes i ymnighet i södra Uralbergen, i sjöarne på Kaspiska steppen (*Jelton* o. a.) samt i *Sivasch* eller *Ruttna hafvet*, en grund vik i vestra delen af Asofska sjön. Rika stenkolslager finnas i Ural och vid Donets. — Landets mineraliska skatter anlitas dock jemförelsevis ännu föga. I England finnas jernbruk, hvilka producera nästan lika mycket som hela Ural.

Industrin fyller största delen af landets behof af fabriksalster. Den är lilligast i midten af landet, kring Oka och öfra Wolga, samt i de största städerna. Också Polen har temligen mycket fabriker. Största delen fabriksarbetare utgöres af allmoge, hvilken jemte landbruk sysselsätter sig med industri. Fabrikena lemna isynnerhet läder, väfnader, fågverk, metallvaror m. m. *Jusflädret, saffianet, pelsvarorna* och *repslageriarbetena* äro

berömda. Rysslands viktigaste fabriksstad är Moskva. I förhållande till vestra Europa är Ryssland en jordbrukande stat, i förhållande till Asien en manufakturstat.

Viktigare än industrin är *handeln*. Inre handeln befordras genom segelbara floder, kanaler, jernvägar och en mängd årsmarknader. Dess förnämsta nederlagsorter äro *Moskva, Nisjnij-Novgorod, Rybinsk* och *Chärkof*.

Uti Rysslands stora system af inre vattenvägar är Wolga hufvudådran. Af *kanalerna* äro de förnämsta: *Ladoga- och Onega-kanalerna* utmed södra stranden af de liknämnda sjöarne, på hvilka seglingen är farlig; *Maria-kanalen*, som förenar Wolgas biflod Sjeksna med en i Onegasjön utmynnande flod (Wytegra); *Tichwinska kanalen*, mellan Wolgas biflod Moløga och floden Tichwinka, som leder till Ladoga; samt *Wysjnij-Wolotsjök-kanalen*, från Wolgas biflod Tvertsa till floden Msta, som utfaller i Ilmen. Af mindre vikt är *Kubinska kanalen*, från Kubinska sjön till Sjeksna, samt de kanaler, hvilka förena Dnjepr med Düna, Njemen och Weichsel. — Genom dessa kanaler förbindas alla de omgifvande fyra hafven, ehuru vattenbrist tidtals försvårar rörelsen. På Maria-kanallinien är rörelsen lifligast.

Ett *jernvägsnät* öfver det Europeiska Ryssland är dels redan utfördt, dels under utförande. Det sträcker sig i N. och S. från S:t Petersburg ända till Odessa och Taganrog, i Ö. och V. från Nisjnij-Novgorod ända till Warschau, vestra gränsen, Riga och Baltischport.

Utrikes handeln idkas mest af utländningar, isynnerhet Engelsmän. Bland utförsvarorna intager *spanmål* främsta rummet; dernäst lin och hampa, ull, talg och skogsprodukter. Införseln utgöres af rå bomull, the, metallvaror m. m. De förnämsta *sjöhandelsstäderna* äro S:t Petersburg, Riga, Odessa och Archangelsk.

Handeln på Asien idkas främst af Nisjnij-Novgorod, Irbit, Orenburg och Astrachan. Den afsätter manufakturvaror i utbyte mot the, bomull, silke, pelsverk och boskap.

Den allmänaste religionen är den Grekiska be-
kännelsen, hvilken är antagen af Ryssarne, Rumä-
nerne och flera Finska folk. Deremot äro Polackarne
och Lithauerne katoliker; Letterne, Tyskarne och en
del Finnar (Ester o. a.) äro lutheraner; Tatarerne äro
muhammedaner.

För den *högre undervisningen* finnas 8 universiteter
(i S:t Petersburg, Dorpat, Moskva, Kasan, Kijef, Char-
kof, Odessa och Warschau) samt flera akademier, gym-
nasier m. m. *Folkundervisningen* står i rikets flesta de-
lar på en låg ståndpunkt.

Regeringsformen är oinskränkt-monarkisk. De
högsta myndigheterna närmast kejsaren äro: *rikskon-
sellen*; *dirigerande senaten*, rikets högsta domstol; och
heliga synoden, som har högsta inseendet öfver den
Rysk-Grekiska kyrkans angelägenheter. Förvaltningen
ombesörjes af *ministrar*, *general-guvernörer* och *guvernörer*.
Med afseende på densamma är det Europeiska Ryss-
land indeladt i 58 *guvernementer* och 3 *styrelseområden*.
Guvernementerne hafva vanligen sitt namn efter gu-
vernörens residensstad.

Ryssland är en af Europas *stormakter* och under-
håller en ansenlig här och flotta (stormakterne i Eu-
ropa äro fem: Ryssland, Preussen, Österrike, Frank-
rike och England).

I det Europeiska Ryssland finnas endast få större
städer: S:t Peterburg med 700 t., Moskva med 400 t.,
Warschau med 250 t., Odessa, Riga, Kisjinef och Sa-
ràtof hvarje med 100 t. inv.

Östersjöprovinserna

eller guv.: *S:t Petersburg* (f. d. *Ingermanland*), i N. begränsadt af Ladoga, Finland och Finska viken, i V. af Narova och Peipus; *Estland*, S. om Finska viken, jemte ön Dagö; *Lifland*, mellan Estland, Riga viken, Peipus och Düna, jemte ön Ösel; samt *Kurland*, V. om Riga-viken och S. om Düna.

Allmogen är af olika stammar: uti Ingermanland *Finnar* (dels lutheraner, dels greker) och *Ryssar*, i Estland *Ester*, i Lifland *Ester* i N. och *Letter* i S., i Kurland *Letter*. De bildade äro mest *Tyskar* och *Ryssar*.

Uti **Ingermanland** ligga *S:t Petersburg* vid Nevas mynningsarmar, *Kronstadt* på en ö i Finska viken samt småstäderna *Schlüsselburg* vid Nevas utflöde ur Ladoga och *Narva* vid Narova.

S:t Petersburg, rikets hufvudstad och kejsarens residens, är en af Europas praktfullaste städer med en mängd storartade byggnader, såsom *Isaakskyrkan*, *Kasankyrkan*, *Vinterpalatset* (kejsarens vanliga residens) med *Eremitaget* (museum) och *Marmorpalatset* m. fl. Monumenter: *Peter den Stores bildstod*, *Alexanders-kolonnen*. — Rikets förnämsta handelsstad (utför talg, hampa, lin, läder, säd m. m.). I närheten: *Zürskoje-Selö*, *Gätschino*, *Peterhof* och *Oranienbaum*, små städer med kejsarliga lustslott och sköna parker; *Pülkovo*, berömdt observatorium; *Systerbäck*, gevärsfaktori. — *Kronstadt* är hufvudstadens yttre handelshamn och rikets viktigaste krigshamn, med en stark fästning.

I **Estland** ligga *Reval* (guvernörens residens) och *Baltischport* vid Finska viken. Reval har en befästad krigshamn.

I **Lifland** ligga *Riga* (guv. rsd.) vid Düna, *Dorpat* nära Peipus samt småstäderna *Pernau* vid Riga-viken

och *Arensburg* på Ösel. Riga är rikets tredje sjöhandelsstad (lin, hampa, säd m. m.). Dorpat har ett tyskt universitet.

I **Kurland** ligga *Mitau* (guv. rsd.) och sjöhandelsstaden *Libau*.

Stor-Ryssland

utgöres af 19 guv.: *Archangelsk* nordligast, *Olønets* kring sjön *Onèga*, *Wòlogda* kring *Suchona* och *Wytschegda*, *Nòvgorod* kring *Ilmen*, *Pskof* vid *Peipus*, *Twer*, *Jaroslåft*, *Kostroma* och *Nisjnji-Nòvgorod* kring öfra *Wolga*, *Orel* (arjöl), *Kaluga*, *Tulà*, *Moskva*, *Wladimir*, *Rjäsàn* och *Tambof* kring *Oka*, *Vorònesj* och *Kursk* i S. samt *Smolènsk* kring öfversta *Dnjepr*.

Denna det Ryska rikets hufvuddel är bebodd af *Ryssar*, obetydligt uppblandade af *Finska* stammar: *Lappar* på halfön *Kola*, *Karelare* S. om dem, *Samojeder* på tundrorna, *Syrjäner* S. om dem, *Mordviner* och *Tsjeremisser* kring *Wolga* och *Oka*. Religionen är hos dessa stammar den grekiska.

Af **städerna** äro de största: *Moskva* med 400 t., *Tula* med 60 t., *Nisjnij-Novgorod* och *Worònesj* hvardera med 40 t. inv.

I **norra Stor-Ryssland** ligga *Archangelsk* vid *Dvina*, och *Petrosavòdsk* (guv. rsd. i *Olønets*) vid *Onègasjön*. *Archangelsk* idkar ansenlig handel med säd, lin, tran och skogsprodukter. — På en ö i *Hvita hafvet* ligger det befästade klostret *Solovètskoi*, en berömd vallfartsort. På halfön *Kola* ligger *Kola*, *Europeiska Rysslands* nordligaste stad. — Ön *Nòvaja Semlja* är nästan utan all växtlighet och besökes endast af fiskare och hvalrossjägare.

I **södra Stor-Ryssland** ligga *Nòvgorod* vid *Wolchofs* utflöde ur *Ilmen*, *Rybinsk* vid *Wolga*, *Nisjnij-Novgorod*

vid Okas utflöde i Wolga, *Wladimir* vid Okas biflod Kljasma, *Sjüja* i dess närhet, *Moskvà* vid Okas biflod af samma namn, *Tula* vid Okas biflod Upa, *Brjänsk* vid Desna, *Jèlets* och *Worònesj* nära Don, *Morsjänsk* vid Okas biflod Tsna och *Smolènsk* vid Dnjepr.

Städerna i mellersta delen af Stor-Ryssland idka stark industri, städerna i södra delen (i svartmyllebältet) idka stark handel med säd och hampa.

Novgorod, säte för Rysslands första storfurstar och f. d. stor handelsstad, är nu obetydligt. *Rybinsk* är rikets vigtigaste inre hamn och medelpunkt i Wolgas kanalsystem. *Nisjnij-Novgorod* har en stor årsmarknad för Rysslands handel med Asien (the), besökt af 300 t. människor. *Wladimir* var en tid ryska storfurstärnes residens. *Sjüja* är med sin omgifning en medelpunkt för ryska bomullsindustrin.

Moskva är rikets andra hufvudstad och kejsarnes kröningsstad, medelpunkt för inre handeln och rikets förnämsta fabriksstad. Ryska tsarernas gamla borg, *Kreml*, belägen midt i staden, omfattar flere kyrkor, slott och märkvärdiga samlingar. Moskva har i alls omkring 400 kyrkor, prydda med förgyllda eller i lysande färger målade kupoler. I närheten af staden ligga: åt NO. det historiskt-märkvärdiga *Tròitsko-Sèrgjefska* klostret, en berömd vallfartsort med en ofantlig mängd dyrbarheter; i V. byn *Boròdino*, känd genom fältslaget 1812.

Tula har rikets största gevärsfaktori och andra metallfabriker (thékök). *Smolènsk* är likasom *Novgorod* och *Kijef* en af rikets äldsta städer.

Lill-Ryssland

tillhör nästan helt och hållet svartmyllebältet. Det består af 4 guv.: *Kijef*, V. om Dnjepr, samt *Tsjernigof*.

Poltawa och *Charkof*, Ö. om Dnjepr. Södra delen kallas äfven *Ukraina*.

Invånarne kallas *Malorusser* (Lill-Ryssar). V. om Dnjepr finnas äfven *Polackar* och *Judar*. Stark handel med säd, hampa och boskap.

Af **städerna** äro de största: Kijef med 70 t., Charkof och Berditsjef hvardera med 50 t. inv.

Kijef, vid Dnjepr, en tid rikets hufvudstad, stark fästning och fabriksstad (socker, fajans). Berömdt kloster med en mängd helgonreliker i underjordiska hvalf, vallfartsort. *Charkof*, nära Donets, är näst Odessa södra Rysslands viktigaste handelsstad (ull) med 4 stora årsmarknader. *Berditsjef* är en ansenlig handelsstad, hvars invånare till större delen äro Judar. *Poltawa* är känt genom fältslaget 1709.

Vest-Ryssland

utgöres af: 1. **Lithauen** med guv. *Köвно*, *Wilno* och *Grodno* i V.; 2. **Hvita Ryssland** med guv. *Witebsk*, *Mohilef* och *Minsk* i Ö.; samt 3. guv. **Wolhynien** och **Podolien** i S.

Allmogen är i Lithauen *Lithauer*. I Hvita Ryssland kallas invånarne *Bälorusser*, i Wolhynien och Podolien *Ruthener*. Adeln och en del stadsbor äro *Polackar*. Särdeles talrika äro *Judarne* (handlande). Wolhynien och Podolien tillhöra svartmyllebältet; de öfriga delarne äro rika på lin.

Af **städerna** är den största *Wilno*, vid Wilia, Lithauens f. d. hufvudstad, med 80 t. inv. Af öfriga städer äro märkliga: fabriksstaden *Bälöstök* och fästningarne *Dünaburg* vid Düna, *Bobruisk* vid Beresina och *Brest-Litöfsk* vid Bug. I Wolhynien är *Sjitömir* guvernörens residens, i Podolien *Kamenets-Podölsk*.

Polen

är indeladt i 10 guv.: *Warschau*, i midten af landet; *Radom*, *Kielce*, *Piotrkòf* och *Kälisch*, venster om Weichsel; samt *Lublin*, *Siedlce*, *Plock* (plotsk), *Lomza* (lomsja) och *Suwálki*, höger om Weichsel.

Invånarne (5 mill.) äro till största delen *Polackar*; ytterst i NO. *Lithauer*, i SO. *Ruthener*. Vidare *Tyskar* och *Judar*, de sednare särdeles talrika. — Polen är ett af Europas rikaste sädesländer.

Städerna äro små, med undantag af *Warschau*, 250 t., och *Lodz*, 35 t. inv.

Warschau, genom Weichsel skildt från förstaden *Praga*, är säte för kejsarliga ståthållaren öfver Polen samt tillika landets förnämsta fabriks- och handelsstad. Invid staden *Alexanders-citadellet*. — *Lodz*, i V., är landets andra fabriksstad (bomullsvävar) med företrädesvis tysk befolkning.

Vid Bugs utlopp i Weichsel ligger *Novo-Geòrgjefsk* (f. d. Modlin), en fästning af första rangen; i SO. *Lublin* med stark sädeshandel; vid Lysa Gora bergstaden *Kielce* med jern- och stålfabriker; i SV. *Czenstochòwa* (tsjen) vid Oders biflod *Warthe*, med ett talrikt besökt kloster; ytterst i V. handelsstaden *Kälisch*.

Syd-Ryssland.

Vestra och större delen kallas äfven *Ny-Ryssland*; östra delen, kring nedra Don, utgör *Donska kosakernas land*. Det förra är indeladt i området *Bessarabien* i V., guv. *Chersòn* och *Jekaterinoslaj* i N. och guv. *Taurien* i S. — Större delen tillhör svartmyllebältet. I Bessarabien är skörden af vin mycket ymnig, men södra Krim framalstrar det Europeiska Rysslands bästa viner, och trädfrukter, isynnerhet äplen.

Invånarne äro i Bessarabien mest *Rumäner*, i de öfriga delarne mest *Ryssar*. Dessutom finnas i Ny-Ryssland nybyggare af många olika stammar (äfven Tyskar).

Städerna idka stark handel med hvete, ull och talg m. m. Störst äro Odessa med 120 t. och Kìsjinef (guv. rsd. i Bessarabien) med 100 t. inv.

Odessa, vid Svarta hafvet, är rikets andra sjöhandelsstad. Vid Dnjestr ligga fästningarne *Chotin* och *Bendery* samt handelsstaden *Akkermàn*; vid Bug *Nikolàjef* med ett amiralitet; vid Dnjepr handelsstäderna *Jekaterinosláf* och *Chersòn*; på Krim *Simferòpol* (guv. rsd. i Taurien), f. d. krigshamnen *Sevastòpol* och fästningen *Kertsch-Jenikùle* samt *Baktsjisarài*, f. d. Krimiska khanernas residens; vid Asofska sjön handelsstaden *Taganròg*; vid Don handelsstaden *Rostòf* och hufvudstaden i Don-ska kosakernas land *Nowo-Tsjerkàsk*, atamànens eller kosakhöfdingens säte.

Öst-Ryssland

består af guv.: *Perm* och *Wjätka* i N., *Ufà* och *Orenburg* i Ö., *Kasàn*, *Simbirsk*, *Samàra*, *Saràtof* och *Pènsa* i V. kring mellersta Wolga, *Astrachan* vid nedersta Wolga; samt *Uralska kosakernas land* vid nedra Uralfloden. — Norrut äro ofantliga barrskogar, på södra Ural ansenliga lindskogar, i guv. Kasan ekskogar. I guv. Perm äro rikets förnämsta bergverk. Öst-Rysslands mellersta del tillhör svartmyllebältet och är ofantligt sädesrik. Södra delen är rik på salt, boskap och fisk.

Invånarne äro mest *Ryssar*. Dessutom finnas flera *Finska* stammar (*Syrjäner*, *Permier*, *Woguler*, *Wotjaker*, *Tsjeremisser* och *Mordviner*), *Turkiska* stammar (*Tatarer*,

Tsjuwasjer, Basjkirer och Kirgiser) samt *Kalmyker* och ett större antal *Tyska* nybyggare.

Af *städerna* äro de största *Saràtof* med 100 t. och *Kasan* med 70 t. inv.

Vid *Volga* ligga *Kasan, Simbirsk, Samara* och *Saràtof*, hvilka alla jemte *Pensa* idka storartad sädeshandel på norra *Ryssland*, samt *Astrachan*, idkande starkt fiske och handel på *Asien*. *Orenburg* vid *Uralfloden* och *Irbit* Ö. om *Uralbergen* idka stark landthandel på *Asien*. — De vigtigaste hufvudorterna för bergsbruket i *Ural* äro *Jekaterinburg, Tagil, Werch-Isètsk* och *Slatoúst*. — *Uràlsk*, vid *Uralfloden*, är hufvudort i *Uralska kosa-kernas land*. — *Sarepta*, vid *Volga*, är en ansenlig tysk *Herrnhutare-koloni*, med stark odling af *senap* och *tobak*.

2. Storfurstendömet Finland.

6,835 kvadratmil, 1 $\frac{3}{4}$ millioner invånare.

Finland (*Suomi, Suomenmaa*) är beläget mellan 59° 48' och 70° 6' nordlig bredd samt mellan 38° 10' och 50° 25' längd. Största utsträckningen i N. och S. utgör 108 finska mil, från *Tana-elfs* krökning åt NV., 4 f. mil från *Ishafvet*, till sydligaste spetsen *Hangöudd* (*Hankoniemi*). I Ö. och V. utgör största utsträckningen 57 f. mil.

Finland gränsar i N. till *Norge*, i Ö. till *Ryssland*, i S. till sjön *Ladoga*, *Ryssland*, *Finska viken* och *Östersjön*, i V. till *Bottniska viken* och *Sverige*. Gränsen mot *Norge* utgöres till en del af *Tana-elf*, mot *Ryssland* i SO. af *Systerbäck* (*Rajajoki*), mot *Sverige* af *Torne-elf* och dess biflod *Muonio*. *Ryssland* tillstöter med guvernementerna *Archangelsk*, *Olonets* och S:t *Petersburg* eller *Ingermanland*.

Finland är till största delen ojemnt; det är uppfyllt af berg, af hvilka dock intet är särdeles högt, af skogar, mossar, kärr och sjöar, hvilka sistnämnde intaga en stor del af dess yta. De högsta bergstopparne finnas i landets nordligaste del, såsom det enstaka *Peldoivi*, nära Tana-elfs mellersta lopp, 2,254 finska fot högt, och *Jeristunturi*, nära Muonios krökning åt S., 2,200 fot. Höjdsträckningarne i landets norra del hafva en höjd af 1,000 fot och derutöfver. De sänka sig söderut till 3—400 fot och bilda ett högland, hvilket upptager största delen af landet. Detta högland sänker sig småningom emot kusten i V., som i allmänhet är låg och flack. På den södra kusten stupa höjderna brant i hafvet och bilda en mängd uddar samt en vidlyftig skärgård, isynnerhet vid inloppet i Bottniska viken (*Ålands skärgård*). På vestra kusten förekommer skärgård endast här och der, såsom vid Bottniska vikens smalaste del *Qvarken* (*Meren kurkku*). — Längs kusten förmärkes en ständig höjning af landet. Den utgör i S. 2 fot på 100 år, men stiger i N. till 4 à 5 fot. — Landets största slätt sträcker sig längs Bottniska vikens mellersta del.

Finlands förnämsta **höjdsträckning** är *Maanselkä*. Den sträcker sig från Norska Fjällryggen eller Kölen mot Ö., först längs gränsen mot Norge och sedan, under namn af *Suolaselkä*, genom finska Lappland till toppen *Talkunaovi* vid ryska gränsen. Här böjer den sig mot S. och bildar från toppen *Sarvitaipale* söderut gränsen, tills den vid *Miinala*-bergen böjer sig mot SO. inåt Ryssland.

Från *Maanselkä* utgå två hufvudåsar: 1) *Suomenselkä*, från *Miinala*-bergen först mot V. och sedan mot SV. ända till Bottniska viken. Denna ås afskiljer landskapet Österbotten från landskaperna Karelen, Sa-

volaks, Tavastland och Satakunda. 2) *Salpausselänne*, från *Liekka* bergknut i Ryssland först mot S., sedan mot NV. och V. till staden Joensuu, hvarifrån den i en båge parallellt med södra kusten sträcker sig till Bottniska viken, hvilken den uppnår S. om Kumo-elf. Under sistnämnda sträckning går den nära gränsen mellan Savolaks, Tavastland och Satakunda i N., samt Karelen, Nyland och Egentliga Finland i S. Dessa två åsar begränsa i N. och S. ett vidsträckt, men föga upphöjdt högländ, hvilket i V. begränsas af *Satakunnanselänne*, som genomlöper mellersta Satakunda.

Af de genom detta högländ gående åsarne äro följande, från Suomenselkä utgående armar de förnämsta: 1) *Karjalanselänne* genomlöper i en båge i sydöstlig riktning nordöstra Savolaks och norra Karelen inemot Joensuu. 2) *Savonselänne* sträcker sig genom vestra Savolaks mot S., tills den S. om Saima sammanlöper med *Salpausselänne*. 3) *Hämeenselänne* går genom Tavastland mot S., längs Päijänes vestra strand, och förenar sig S. om denna sjö med *Salpausselänne*. — Af de från *Salpausselänne* utgående åsar förtjena att nämnas: 1) *Lohjanselänne*, som sträcker sig genom vestra Nyland mot SV. till Hangöudd. 2) *Äyräpäänselänne*, hvilken S. om Saima afsöndrar sig mot SO. och fortgår inåt Ingermanland.

Äfven den N. om Suomenselkä liggande delen af det finska högländet genomskäres af några från Maanselkä utgående, jemförelsevis höga åsar, såsom: 1) *Ounasselänne*, från norska gränsen mot S., längs Muonio och Torne-elf, till Bottniska viken. 2) *Kainunselänne*, från Sarvitaipale mot SV. till Suomenselkä.

Genom dessa landtryggar uppstå **fem hufvud-vattenområden**. Högländets vattendrag hafva det egna, att en mängd sjöar stråtvis förena sig till ett gemen-

samt utlopp, hvaremot låglandet aflemnar sina vattendrag genom skilda floder.

1. **Norra vattenområdet** ömfattar vattendragen N. och Ö. om Maanselkä, med utlopp i Ishafvet och Hvita hafvet. Dess största sjö, *Enare-träsk* (Inarijärvi, 405 fot öfver hafvet), utfaller genom *Patsjoki* utom landets gränser i Warangerfjord. Största floden är *Tana-elf* (Tenojoki), som utfaller i Tanafjorden i Norge. Sjöarne Ö. om Maanselkä (*Kuusamo-stråten*) utfalla i Hvita hafvet.

2. **Nordvestra vattenområdet** begränsas af Maanselkä och Suomenselkä samt har sitt utlopp i Bottniska vikens norra del. Dess förnämsta floder äro: 1) Den från Sverge kommande *Torne-elf* (Tornionjoki) med dess venstra biflod *Muonio*. — 2) *Kemi-elf* (Kemijoki), från Talkunaovi, genomflyter *Kemi-träsk* (Kemijärvi) och upptager från höger *Ounasjoki*. — 3) *Iijoki*. — 4) *Ule-elf* (Oulunjoki), såsom handelsväg den viktigaste för Österbotten, uttrinner från *Ule-träsk* (Oulujärvi) genom *Niska-fors*, bildar flera forsar, af hvilka *Pyhäkoski* är störst, och utfaller vid staden Uleåborg. *Ule-träsk* (390 fot öfver hafvet) bildar föreningspunkten i ett vattenområde, som begränsas af Maanselkä, Suomenselkä och Kainunselänne. Det upptager från N. *Hyrusalmi-stråten* genom *Kianto-elf* (Kiehimänjoki) och från Ö. *Sotkamo-stråten* genom *Kajana-elf* och *Ämmü-fors*. — 5) *Sūkajoki*. — 6) *Pyhäjoki* från *Pyhäjärvi*. — 7) *Esse-å* (Ähtävänjoki), som genomrinner *Lappajärvi*. — 8) *Nykarleby-elf* (Lapuanjoki). — 9) *Kyro-elf* (Kyrönjoki), den största i södra Österbotten, kallas i öfra loppet *Kauhajoki*, i mellersta loppet *Ilmola-å* (Ilmajoki).

3. **Sydvestra vattenområdet** begränsas af Suomenselkä, Hämeenselänne, en liten del af Salpausselänne och Lohjanselänne samt har sitt utlopp i Bottniska vikens södra del och Östersjön. Största floden är *Kumo-*

elf (Kokemäenjoki), som afleder vattendragen i det södra högländets vestligaste del (mellan Suomenselkä, Hämeenselänne, Salpausselänne och Satakunnanselänne). Dessa vattendragens medelpunkt är den lilla sjön *Pyhäjärvi*, belägen i midten af denna del af högländet, S. om staden Tammerfors.

Till *Pyhäjärvi* samla sig tillflöden från N. och S. Det norra tillflödet uppkommer genom föreningen af tre stråtar: *Ätsäri*, *Pihlajavesi* och *Keuru*, hvilka infalla i *Ruovesi*, hvarifrån vattenmassan genom *Murola-fors* (Muroleenkoski), den ansenliga sjön *Näsijärvi* (314 fot öfver hafvet) och vattenfallet vid Tammerfors (*Tampereenkoski*) fortsätter sitt lopp till *Pyhäjärvi*.

Det södra tillflödet har äfven tre stråtar: 1) *Längelmä-stråten*, som bildar sjöarne *Längelmävesi*, *Roine*, *Pälkäneenvesi* och *Mallasvesi*; 2) *Hauho-stråten*, som tager sin början från sjöarne *Lummene* och *Wesijako* i närheten af *Päijäne*; och 3) *Wänå- eller Wanaja-stråten*, som bildar sjön *Wanajavesi*. Dessa stråtar förena sig vid *Sääksmäki kyrka* i sjön *Rautunselkä*, hvarifrån vattenmassan genom *Kuokkala-fors* och flera sjöar fortsätter sitt lopp till *Pyhäjärvi*.

Ur *Pyhäjärvi* leder *Nokia-ström* till *Kulovesi*, som från N. upptager *Kyrösjärvi* genom *Kyro* vattenfall (*Kyröskoski*). Från *Kulovesi* utrinne slutligen *Kumo-elf*. Den flyter i en båge mot SV. och NV., genombryter Satakunnanselänne medelst *Kettara-fors* och utfaller i *Bottniska viken* 3 f. mil nedanom staden *Björneborg*.

S. om *Kumo-elf* utfaller i samma vik *Eurajoki* från *Pyhäjärvi*. — *Aura-å* (*Aurajoki*), som genomflyter *Åbo stad*, utfaller i *Östersjön*.

4. **Mellersta och Södra vattenområdet** begränsas af *Lohjanselänne*, *Hämeenselänne*, *Suomenselkä*, *Savon-*

selänne och Äyräpäanselänne samt har sitt utlopp i Finska viken. Största floden är *Kymmene-elf* (Kymi-joki), som afleder vattendragen i södra höglandets mellersta del (mellan Hämeenselänne i V. och Savonse-länne i Ö.).

Största sjön är *Päijäne* (12 f. mil lång, 2 till 3 mil bred, 262 fot öfver hafvet), som erhåller sina största tillflöden från N. ur 3 stråtar: *Wütasaari-stråten* med den stora sjön *Keitele*, *Saarijärvi-stråten* och *Rautalampi-stråten*. Dessa stråtar förena sig vid Laukkas kyrka i den lilla sjön *Saravesi*, hvarifrån *Kuhankoski*, *Lëppävesi* och *Haapakoski* (i nejden af staden Jyväskylä) leda till Päijäne. — Från Ö. upptager Päijäne genom *Tainiovirta Sysmä-stråten* med den stora sjön *Puulavesi*, från V. *Lummene* och *Wesijako*, hvilka således hafva dubbelt aflopp, samt från S. *Wesijärvi*.

Från Päijänes sydöstra del leder *Kalkis-ström* till sjön *Kuotsalainen*, hvarifrån *Kymmene-elf* utrinne. Under sitt lopp mot SO. bildar denna elf vid staden Hei-nola *Jyränkö-ström* och upptager från N. *Mäntyharju-stråten*, genom hvilken Puulavesi har ett kortare aflopp. Derefter vänder sig elfven mot S., genombryter medelst *Keltis-ström* Salpausselänne, bildar vattenfallet vid *Anjala*, grenar sig i två armar, hvilka omsluta Pyttis-ön (Pyhtää), samt utfaller omsider med fem mynningar, af hvilka den östligaste har vattenfallet *Ilögfors* (Korkiakoski). — *Wanda-å*, utfaller nära Helsingfors. — *Rajajoki*, (Systerbäck, Sestra), gränsflod i SO.

5. **Sydöstra vattenområdet** begränsas af Äyräpäanselänne, Savonselänne och Suomenselkä samt utom landets gränser af Maanselkä. Det har sitt utlopp i Ladoga samt till en ringa del i Onega. Största floden är *Wuoksen*, som afleder vattendragen i södra höglandets

östra del (Ö. om Savonselänne), hvilkas medelpunkt är *Enonvesi*, N. om staden Nyslott.

Enonvesi mottager från N. *Kallavesi-stråten*, från NO. *Pielis-stråten*. I den förra förena sig *Idensalmi-stråten* och *Nilsjä-stråten*, hvilken medelst *Jännevirta* genombryter Karjalanselänne, i den stora sjön *Kallavesi*, vid hvilken staden Kuopio ligger. Kallavesi afledes omkring *Soisalo*, Finlands största ö, till Enonvesi. Dess viktigare aflopp sker V. om denna ö genom *Konnuskoski*, *Unnukkavesi* och *Warkaus-ström*.

Pielis-stråten bildar den 9 f. mil långa *Pielisjärvi*, hvarifrån *Pielisjoki*, som genombryter Karjalanselänne, förbi staden Joensuu flyter i *Pyhäselkä*. Denna upptager från N. *Höytiäinen* och sammanhänger genom *Orivesi* och *Orivirta* med Enonvesi.

Ur Enonvesis södra del, *Haukivesi*, leder *Haapasalmi* förbi staden Nyslott till *Pihlajavesi*, som i Ö. sammanflyter med *Puruvesi* samt i SV. genom *Puumala-sund* utfaller i den med öar fullströdda *Saima* (6 mil lång, 3 mil bred, 256 fot öfver hafvet). Från Saimas södra del *Lappvesi* utströmmar *Wuoksen*, som medelst *Imatra*, Finlands märkvärdigaste vattenfall, genombryter Salpausselänne. Den flyter i sydostlig riktning och grenar sig i två armar, af hvilka den södra och ansenligare genom sjön *Suwanto* utfaller i Ladoga, den norra genom två mynningar vid staden Kexholm.

Leskelä-å eller *Jänisjoki* genomflyter *Jänisjärvi* och utfaller i Ladogas nordligaste del. — Några sjöar i Finlands östligaste del (*Suojärvi-stråten*) utfalla i Onega.

Klimatet är strängt, men i allmänhet sundt. Den största kölden stiger till 40° och värmen till 30°. Vinterns längd antages i norden till 8 à 9 månader, i södern till 5 à 6. Den längsta dagen utgör i södern 18½ timmar, ytterst i norden 2 månader. En olik-

het i klimat visa äfven orter under samma breddgrad, om de äro belägna vid kusten eller i det inre höglandet. Årets medeltemperatur är i södern $+ 4\frac{1}{2}^{\circ}$, i nordn $- 2\frac{1}{2}^{\circ}$. Den årliga nederbörden utgör omkring 20 tum.

Invånarne äro till största delen *Finnar*, delade i två hufvudstammar: *Tavaster* (Hämäläiset) i sydvestra, *Karelare* (Karjalaiset) i nordöstra delen. *Lapparne* (omkring 800) äro beslägtade med Finnarne. *Svenskar* ($\frac{1}{4}$ million) bebo Åland samt kusterna och skären af Nyland och södra Österbotten. *Ryssar* (8,000) finnas mest i Wiborgs län och i öfrigt spridda såsom handlande i städerna. *Tyskar* (omkring 1,000) finnas jemväl i Wiborgs län. *Zigenare* (kanske 1,000) genomströfva hela landet.

Landets förnämsta **näring** är *åkerbruk*, hvartill sydvestra delen är tjenligast. Östra delen har svagare, sandblandad och stembunden jordmån, norra delen består af sandmoar, högmossar och djupa kärr samt hemsökes ofta af nattfroster. Dock idkas åkerbruk norrut ända till Enaré-träsk, der kornet mognar inom 9 à 10 veckor, hvartill det i södern behöfver 14 à 16 veckor. Kärrodling bedrifves fränst i norra delen, svedjebruk i östern. Råg odlas allmänt (till 67°), äfvensom korn, det sednare mest i norra delen och längst norrut; hafra och bohvete mest i sydöstra delen; hvete odlas i södern. — Af andra matväxter odlas potates allmänt, isynnerhet i sydvestra delen, ärter i södra hälften, bönor, rofvor och kål mest i östra delen. — Linet trifves bäst i mellersta Tavastland; hampan går längre åt norr; humle är bäst i Nyland; tobak odlas här och der. — Fruktträd finnas i ringa mängd: äplen och körsbär i södra delen, päron, krikon och plommon i Nyland. Stickelbär mogna i landets södra hälft;

vinbär något längre åt norr. — Vilda bär finnas i ymnighet; längst åt norr gå hjortron; sedan följa lingon, blåbär, åkerbär, hallon och smultron m. fl. — *Skogarne* intaga en stor del af landets yta. Af vilda trädslag växa tall, gran och björk öfver hela landet. Granen förekommer ännu S. om Enare-träsk, tallen något längre åt norr, dvergbjörken nordligast. Allmänna äro äfven en, al, asp, rönn och pil m. m. Lind, lönn, alm och ask tillhöra södra delen, ek södra kusten; lärkträd finnas endast i sydöstra delen. Bäst bibehållna äro skogarne i landets inre delar. De lemna Finlands viktigaste utförsvärd: plankor och bräder (mest från de östra delarne) samt tjära (från det inre Österbotten).

Näst åkerbruket är *boskapsskötseln* en vigtig näringsgren, ehuru den i allmänhet är föga omsorgsfull. Hornboskapsskötseln är viktigast. De bästa hästarne finnas i Savolaks och Karelen. Fårafveln lemna mest gröfre ull. Svinskötseln drifves allmänt. Renen är Lapplands viktigaste djur. Af tama fåglar äro höns allmänna. Biskötsel idkas endast i närheten af Åbo. — Af vilda djur, på hvilka *jagten* är lönande, äro björnen, vargen, räffen, haren, ekorren och hermelinen allmänna, filfrasen, fjällrackan, loen m. fl. mindre allmänna, elgar sällsynta. Sjäklar finnas i hafvet och i landets stora sjöar. — Af vilda fåglar finnas tjädern, orren, hjerpen, ripan, raphönan, svanen, ejdergåsen, vildgäss, änder m. fl. — *Fisket* är en indrägtig näring. Uti hafvet fångas isynnerhet strömming, i alla större floder lax (mest i norr), i sjöarne muikkor. Allmänt förekomma abbore, braxen, gädda, gös, lake, ål, sik m. fl. Finlands största insjöfisk är malen. I hafvet och i Ladoga fångas stundom stör. Kräfter finnas ännu inemot Österbottens sydligaste del.

Bergsbruket är icke utan vigt. Af metaller före-

kommer *jern* ymnigast och nästan öfverallt samt erhålles dels ur grufvor, dels ur sjöar och myror. Sjö- och myrmalmer påträffas hufvudsakligast i Karelen, Savolaks och norra Österbotten, jernbergmalmer i sydvestra delen af landet (mest i vestra Nyland och Egentliga Finland). Koppar förekommer i Nyland och Karelen, tenn i Karelen. Kalk finnes i alla landskaper (mest i vestra Nyland och Egentliga Finland). Marmor och fajanslera finnas isynnerhet i Karelen, kruk- makarelera, rödfärgjord, skiffer, slip- och qvarnstenar samt rapakivi på många ställen; det sistnämnda hufvudsakligast i södra Karelen. Allmännaste stenarten är granit.

Industrin motsvarar ej behofvet. Landets största fabrik är bomullsfabriken i Tammerfors. Dessutom finnas fabriker för kläde, tobak, papper, glas, tvål, ljus (2), socker (2), fajans (1), krut (1) m. m., de flesta i södra delen. Landets jerngrufvor och flesta jernverk finnas i sydvestra delen. Sågqvarnar för tillverkning af plankor och bräder finnas i mängd, de flesta i landets östra del. Skeppsbyggeri bedrifves isynnerhet i Österbotten. Hemslöjden är betydlig i södra Österbotten samt i trakten af Åbo, Björneborg och Raumo.

Den inre *handeln* befordras genom goda landsvägar, kanaler och ångbåtsförbindelser, men är i allmänhet föga liflig. I den utländska handeln, som är anseelig, användas 750 egna skepp. Landets förnämsta utförsvaror äro skogsprodukter, dernäst smör. Betydligaste införsvarorna äro säd, kaffe, socker, väfnader, metaller (äfven jern), bomull, tobak och salt.

Af Finlands **kanaler** är den förnämsta *Saimakanal*, som från Saima leder till Finska viken, i hvilken den utfaller vid staden Wiborg. Mindre kanaler leda förbi Murola, Kuokkala, Warkaus, Konnus, Ämmä o. a. for-

sar. — En *jernväg* leder från Helsingfors till Tavastehus, en annan från den förra (Riihimäki) till S:t Petersburg. — *Telegraflinier* förena landets flesta städer med Europas stora telegrafnät.

Religionen är luthersk; endast Ryssarne och en mindre del Finnar (tillsammans 48,000) erkänna den grekiska. — För *undervisningen* finnas Alexanders-universitetet i Helsingfors, 1 normalskola, 8 gymnasier och elementarläroverk, 1 lyceum samt en mängd andra skolor.

Finland utgör en oskiljaktig del af det Ryska Kejsaredömet, hvars beherrskare tillika är *storfurste till Finland*. Men Finland har en från den ryska skiljd förvaltning och sina egna lagar. Dessa tillförsäkra landets invånare att icke utan laga ransakning och dom lida intrång till lif, ära, kropp, egendom och personlig frihet. Särskilta privilegier åtnjutas af *adeln*, *presterskapet*, *borgare*- och *bondeståndet*, hvilka ega att sända ombud till *landtdagarne*. Högsta förvaltningen besörjes i kejsarens namn af en *general-guvernör* och *kejserliga senaten*; landets angelägenheter vid Rysslands thron ombesörjas af en *minister-statssekreterare*.

Finland indelas 1) för **förvaltningen** i 8, af *guvernörer* styrda län: *Nylands*, *Åbo* och *Björneborgs*, *Tavastehus*, *Wiborgs*, *S:t Michels*, *Kuopio*, *Wasa*, *Uleåborgs* och *Kajana*; — 2) i **historiskt** hänseende i 9 *landskap*: *Egentliga Finland* (Varsinais Suomi), *Åland* (Ahvenanmaa), *Satakunda* (Satakunta), *Nyland* (Uusimaa), *Tavastland* (Häme), *Karelen* (Karjala), *Savolaks* (Savo), *Österbotten* (Pohjanmaa) och *Lappland* (Lappi); — 3) i anseende till **lagskipningen** i 3 *hofrätts-jurisdiktioner*: *Åbo*, *Wasa* och *Wiborg*; — 4) i **ecklesiastikt** hänseende i 3 *stift*: *Åbo*, *Borgå* och *Kuopio*.

Med benämningen *Gamla Finland* betecknar man

landets sydöstra del, till Kymmene-elf i V. och staden Nyslott i N. *Nya Finland* kallas då den öfriga delen af landet.

Den inhemska militären utgöres af *lifgardets-skarpskyttebataljon* i Helsingfors.

Finlands hufvudmynt är den finska *marken*, delad i 100 *penni*; landets vapen ett krönt lejon i rödt fält.

1. Nylands län,

det minsta (210 qv. mil), men tätast befolkade af länen, sträcker sig längs Finska viken till Kymmene-elfs vestra mynningsarm i Ö. samt består af vestra och största delen af Nyland jemte en del af sydöstra Tavastland. — Kusten är sönderskuren (*Hangö* och *Porkkala* uddar) och åtföljes af vackra skär. Marken är föga jemn (Salpausselänne och Lohjanselänne), men i allmänhet bördig och väl odlad. Hvete odlas dock föga. Ädlare trädslag växa vildt och fruktträd (äplen, päron, plommon, krikon, körsbär) odlas med framgång. I vestra delen finnas tvenne koppargrufvor samt flera jernverk och kalkbruk. I hafvet fångas isynnerhet hvassbuk, i Kymmene lax. Invånarne utgöras af *Svenskar* och *Tavaster*.

Alla länets **städer** ligga vid kusten samt i landskapet Nyland.

Helsingfors (Helsinki), landets hufvudstad (anlagd år 1550), säte för generalguvernören och kejsrerliga senaten (sedan år 1819) samt alla allmänna embetsverk, länestyrelsen, Alexanders-universitetet (sedan år 1828) och några lärda sällskaper, såsom Finska litteratursällskapet o. a. Här finnas en normalskola, ett lyceum och flera andra undervisningsanstalter, några

fabriker. Staden är till en del utmärkt väl bygd, har två ypperliga hamnar och drifver ganska stor handel (med afseende å införseln den största i landet). 32 t. inv. Utanföre: *Ulrikasborg*, brunns- och badinrättning; *Thölö*, sockerbruk. — En half mil från Helsingfors: *Sveaborg* (Wiapori), stark fästning på 7 holmar (*Warg-skären*): *Wargö*, *Gustafssvärd* m. m. Station för en del af ryska krigsflottan. 1 t. inv. — *Borgå* (Porvoo), gammal stad vid Borgå-å. Biskopssäte, gymnasium, god handel. Landtdag 1809. 3,200 inv. — *Lovisa* (Lovii-sa), handelsstad. 2,500 inv. Vid inloppet från sjösidan ligger den numera öfvergifna fästningen *Svartholm*. — *Ekenäs* (Tammisaari), i Pojo socken. Ekenäs hvassbuk och Ekenäs handskar äro kända. 1,300 inv.

Fiskars, i Pojo, jernbruk och metallfabrik. — *Orijärvi*, i *Kisko*, koppargrufva. — *Raseborg*, i *Karis*, slottsruiner. — *Gustafsvärn*, en numera öfvergifven fästning vid Hangöudd. Sjöslag 1714. — *Werälä*, by i *Elimä*. Fredsslut 1790. — *Anjala*, sätesgård. Anjalaförbundet 1788.

2. Åbo och Björneborgs län med Åland,

landets sydvestra del, består af Egentliga Finland, vestra Satakunda, en liten del af vestra Nyland samt Åland. — I Egentliga Finland äro kusterna och norra delen bergiga (Salpausselänne). Satakunda-andelen, som till största delen är jemn, upptages i N. af kärr och höglända moar (*Tavastmon*). Länets södra kust och skärgården derinvid höra till de bördigaste och bäst odlade delarne af landet. I Satakunda äro vestra och södra delarne bördiga. Hvetet mognar på södra kusten, der äfven eken och andra ädla trädslag trifvas. Biskötsel idkas något (i Åbo trakten). På Räfsö (vid Kumo-elfs mynning) finnes svart marmor, i närheten af Åbo finkornig granit. Länets södra del

har många jern- och glasbruk; kalk brännes mycket i Pargas och Kimito socknar. Hemslöjden är betydlig i trakten af Åbo (bomulls- och linneväfnad), Björneborg (bomullsväfnad) och Raumo (trädkäril). Invånarne i länet äro med undantag af Ålänningarne Finnar (Tavaster).

Åland utgöres af en stor ö (*fasta Åland*), omkring 80 bebodda holmar samt otaliga klippor och skär. Det begränsas i V. af *Ålandshaf*, i Ö. af *Skiftet*, som skiljer Åländska skären från de finska. Fasta Åland är af hafvet mycket sönderskuret (hafsviken *Lumparen* i Ö.), har ojemn mark och är till en del fruktbart. Fiske och jagt äro af mycken vigt. Invånarne, som äro Svenskar, idka handel och fraktfart.

I Egentliga Finland: *Åbo* (Turku), vid Aura-å, landets äldsta stad, f. d. hufvud- och universitetsstad. Säte för en hofrätt, Finlands erkebiskop och länets guvernör. Här finnas ett bibelsällskap, ett hushållningssällskap, ett gymnasium och flera skolor. Betydlig handels- och fabriksstad (mekanisk verkstad, tobaksfabrik, sockerbruk m. m.); vackert uppbyggd efter den stora branden 1827. 22 t. inv. Fredsslut 1743. Stadens märkvärdigaste byggnad är domkyrkan. Vid åns mynning ligger Åbo slott, det äldsta i landet (anlagdt 1157). I närheten: *Kuppis*, kallvattenkuranstalt; *Runsala* (Ruissalo), en vacker ö med villor och trädgårdar; *Lemo-udde*, strid 1808. — *Nådendal* (Naantali), vid hafvet, bekant för dess yllestickning och skoarbeten. Gyttjebad. 500 inv. — *Nystad* (Uusikaupunki), vid hafvet, anseelig handel med läkter och trädkäril. 3 t. inv. Fredsslut 1721.

Salobro, köping i Uskela. — *Dahls-bruk* med mekanisk verkstad, på den stora Kimito-ön. — *Littois*, i Lundo, stor klädesfabrik. — *Kuustö* (Kuusluoto), i Piikkis, med ruiner af ett slott, som tillhört Finlands katolska biskopar.

I Satakunda: *Björneborg* (Pori), vid den fiskrika Kumo-elf, i Ulfsby socken, med hamnen *Räfsö*. Stor handel, skeppsbyggeri, mekanisk verkstad o. a. fabriker. 7 t. inv. — *Raumo* (Rauma), vid hafvet. Samma handel som Nystad, spetsknypling. 2,700 inv.

Ikalis, köping vid Kyrösjärvi. .

På Åland: *Marichamn*, nyanlagd stad i Jomala socken. 200 inv.

Skarpans, ett förstördt fästningsverk vid Bomarsund, — och *Kastelholm*, slottsruiner, i Sunds socken.

3. Tavastehus län

består af sydvestra Tavastland (ända till Päijäne i Ö.), östra Satakunda och en liten del af nordvestra Nyland. — Länets norra och östra delar uppfyllas af höga och branta berg (Hämeenselänne) med toppar af omkring 700 fots höjd; södra delen är jemnare och väl odlad. Sjöar finnas i mängd (Längelmä-, Hauho- och Wånå-stråtar, utom Päijäne och Näsijärvi). Nordvestra delen är rik på naturskönheter (*Kangasala-åsen*). Lin framalstras i ymnighet. Skogarne äro vidsträckta; lönn och ask växa vildt i södra delen. I detta län äro många fabriker anlagda. Invånarne äro Finnar (Tavaster).

I Tavastland: *Tavastehus* (Hämeenlinna), guvernörens säte. Gymnasium. 3 t. inv. Invid staden ligger slottet *Kronoborg* eller *Tavasteborg* (anlagdt 1249).

Mustiala, landtbruksinstitut, — och *Jokkis*, klädesfabrik, i Tammela socken. — *Notsjö*, i Urdiala, glasbruk. — *Tervakoski*, i Janakkala, pappersbruk. — *Erois*, i Lampis, forstinstitut. — *Anianpelto*, vid Päijänes södra ända, ångbåtshamn.

I Satakunda: *Tammerfors* (Tampere), i en härlig nejd mellan Näsijärvi och Pyhäjärvi sjöar, i Messuby

socken, landets största fabriksstad (bomullsfabrik, pappersbruk, klädesfabrik m. fl.) 5,500 inv.

4. Wiborgs län

stöter i S. till Finska viken, i Ö. till Ladoga och utgör största delen af Gamla Finland. Består af södra Karelen, sydligaste Savolaks och smärre delar af Nyland och Tavastland. — Marken är ojemn (Salpauselänne och Äyräpäänselänne), med sandblandad och stenbunden, ofruktbar jordmån, till en stor del afsvedjad och af ett ödligt utseende. Kymmene, Wuoksen och Ladogas stränder äro dock temligen fruktbara och rika på naturskönheter. En mängd holmar upptaga Saina och Wuoksen samt beledsaga Ladogas stränder till Kexholm i S. och Finska vikens kust ända till Björkö (Koivisto) i Ö. Från Björkö österut är kusten sandig och långgrund. — Länets bästa skogar finnas NO. om Ladoga, der äfven stark sågrörelse drifves. Ädlare trädslag och fruktträd förekomma endast i de sydligaste trakterna; en skog af lärkträd (planterade) finnes i Nykyrka socken. Af sällsynta djur finnas vilda eller förvildade renar ytterst i Ö.; elgar visa sig sällan. — Jordbruket och hemslöjden äro i allmänhet ännu på en lägre ståndpunkt. Bohvete odlas temligen mycket. Länets hemtar mjöl och slöjdartiklar från Ryssland och därför lax (från Kymmene och Wuoksen), videbark, glas, marmor, granit m. m. Landsvägarne äro goda, emedan rapakivi finnes i ymnighet. Flera fabriker (läder, tvål) äro anlagda i södra delen; äfven glas- och jernbruk. — Invånarne äro till största delen Karelare. Ytterst i Ö. (i Salmis, Suistamo och Suojärvi socknar samt Kidelä kapell af Impilaks socken) bekänner befolkningen grekiska läran. Ytterst i

V. (i Pyttis socken) är befolkningen till en del af svensk härkomst. Dessutom finnas Ryssar och Tyskar, mest i städerna. I Mohla socken äro några byar bebodda af Ryssar.

I Karelen: *Wiborg* (Wiipuri), vid Saima-kanals mynning i Wiborgska viken, befäst. Har af alla landets städer den största utförsel af varor (förmämligast af plankor och bräder), hvilka hitföras ända från Kuopio län. Varorna afhemtas dock mest af utländningar. Säte för en hofrätt och länestyrelsen. Har 6 kyrkor, ett elementarläroverk m. fl. andra skolor, några fabriker (ljusfabrik, mekanisk verkstad). Station vid jernvägen Helsingfors—S:t Petersburg. Ruiner af ett slott, anlagdt 1293. 12 t. inv. Wiborgska kringlor äro kända. Stadens yttre hamn heter *Trångsund* (Uuras). Wiborgska smällen 1495, Wiborgska gatloppet (sjöslag) 1790. Utanföre: *Monrepos* (Wanha Wiipuri), en naturskön park. — *Kexholm* (Käkisalmi), vid Wuoksens norra mynningsarmar, f. d. fästning, 1 t. inv.; — och *Sordavala* (Sortavala), vid Ladogas norra strand, 700 inv.; båda idka handel på S:t Petersburg.

Walamo och *Konevits* (Kononsaari), öar i Ladoga med grekiska kloster; den förra väl odlad och naturskön. — *Pitkäranta*, by i Impilaks, tenn- och koppargrufva. — *Ruskeala*, i Ruskeala, marmorbrott. — *Suotniemi*, i Räisälä, porslins- och fajansfabrik. — *Pytärilaks*, by i Wederlaks, granitbrott.

I Nyland: *Fredrikshamn* (Hamina), vid Finska viken, i Weckelaks socken. f. d. fästning, kadetskola, god handel. 3 t. inv. Fredsslut 1809.

Vid Kymmene's östra mynningsarm: *Kymmene*, f. d. fäste; — och *Svensksund* (Ruotsinsalmi, Kotka), f. d. befäst hamn, sjöslag 1789 och 1790. — *Hogland* (Suursaari), ö i Finska viken; ofruktbar och bergig (porfyr). Skeppslotsning, fiske och sjöhl-fångst äro näringar. Sjöslag 1788.

I Savolaks: *Willmanstrand* (Lappeenranta), vid Saimas södra strand, med ett f. d. fäste. 1,300 inv.

Lauritsala, vid Saima-kanals norra ända, lastageplats.

5. S:t Michels län

består af mellersta Savolaks och östra Tavastland, mellan Päijäne i V. och Orivesi i Ö. — Det är uppfyllt af otaliga sjöar, hvilka intaga mer än hälften af ytan (i Ö. Saimas vattendrag från Orivesi till Saima, i V. Sysmä-stråten). Marken upptages till större delen af backar och åsar (Savonselänne). I V. stiga höjderna till 6 à 800 fot. Jordmånen är stembunden och sandblandad. Genom svedjande och kärrodlingar skördas dock spanmål vanligen öfver behovet; i Savolaksska andelen odlas mycket bohvete. Stark sågrörelse drifves; äfven finnas några jernverk. I sjöarne fångas allmännast muikkor och gös; i Saima finnas äfven lax och sjählar. Länet afsätter hästar, hampa, ved, smör och kött. Invånarne äro till större delen af karelska stammen.

I Savolaks: *S:t Michel* (Mikkeli), vid en vik af Saima, länestyrelsens säte. 900 inv. I närheten: *Porosalmi*-pass, strid 1789. — *Nyslott* (Savonlinna), på en ö mellan Haukivesi och Pihlajavesi, i Sääminge socken och Gamla Finland; med ett slott (*Olofsborg*). 1 t. inv.

Pungaharju, kronopark på en långsmal ö mellan Puruvesi och Pihlajavesi, i en naturskön nejd. — *Parkumäki*, strid 1789; — och *Haapaniemi*, f. d. säte för en krigsskola, i Rantasalmi socken. — *Brahelinna*, i Kristina, lemningar efter ett slott.

I Tavastland: *Heinola*, vid Jyränkö-ström. 1 t. inv.

6. Kuopio län

består af norra Karelen, norra Savolaks och nordöstra Tavastland. — Landet sänker sig från 6 à 800 fot i N.

till 3 à 400 fot i S., och upptages dels af åsar (Suomenselkä, Savonselänne, Karjalanselänne och Salpausselänne), enskilda höjder och djupa dalar, dels af vidsträckta sjöar (Pielis-, Kallavesi- och Rautalampi-stråtar), sankta kärr, mossar och myror. Karelska andelen har långsluttande höjder, af hvilka många äro ända upp till spetsen betäckta med växtjord och derföre dels odlade, dels beväxta med vacker löfskog. Länets öfriga delar hafva branta och mest kala berg samt trånga dalar. Jordmånen är sandblandad och besväras af småsten, men är i allmänhet icke ofruktbar. Spanmålen, som mest vinnes genom kärrodlingar och svedjebruk, förslår i vanliga år för behovet. Ångarne och betesmarkerna äro bättre än i S:t Michels län. Skogarne äro ansefliga i länets norra och östra delar (mest tall, i S. mest björk); sågrörelsen är liflig. Vattendragen hafva ymnig tillgång på malm, hvilken äfven bearbetas inom länet; koppar förekommer i Karelén. Länet afsätter förnämligast plankor och bräder; vidare smör, hästar, pelsverk och skogsfågel. Invånarne äro af karelska stammen. I Libelits och Ilomants socknar bekänner en del af befolkningen grekiska läran.

I Savolaks: *Kuopio*, i ett vackert läge vid Kallavesi, säte för läne- och stiftsstyrelsen. Gymnasium. 5 t. inv. .

Toivala, nära Kuopio, känt från 1808 års krig. — *Idensalmi*, köping; — och *Wirta-bro*, strid 1808, båda i Idensalmi socken. — *Warkaus*, i Leppävirta, jernbruk och mekanisk verkstad.

I Karelén: *Joensuu*, handelsstad vid Pielis-åns utlopp. 900 inv.

Wärtsilä, stort jernbruk i Tohmajärvi socken.

7. Wasa län

består af södra Österbotten, nordöstra Satakunda och nordvästra Tavastland. — *Österbotten* är en låg slätt, den största i landet, på hvilken endast lägre kullar och få betydligare höjder finnas. Den intager en bredd af 4 till 5 mil, sluttar nästan omärkligt mot hafvet och genomskäres af en mängd elfvar och åar. Hafsstranden är långgrund och beledsagas af skär, hvilka i Qvarken sträcka sig längst utåt. Österbottens inre delar ojemnas af Suomenselkä. Slättens södra del har bördig lerjord, är väl odlad och sädesrik, isynnerhet längs Kyro-elfs stränder och invid kusten, der ett storkornigt sädesslag skördas (Wasa råg). Storkyro söckens åkerfält prisas såsom de vidsträcktaste i landet. Slättens norra del har svagare jordmån, dock förslår äfven här skörden för behofvet. Kärr- och ängsodling bedrifves jemväl med ifver och insigt. På skog är mångenstädes brist. Vid kusten idkas ett indrägtigt strömmingsfiske och sjählskytte. Invånarne äro skickliga i allehanda slöjder och i egenskap af landets bästa skeppsbyggare och timmermän allmänt anlitade. Längs kusten är befolkningen af svensk härkomst. Länets finska befolkning utgöres af Tavaster.

Tavastländska och *Satakunda* andelarne äro upptagna af höga åsar (Suomenselkä och Hämeenselänne) och en mängd sjöar (Keitele- och Saarijärvi-stråtar samt Näsijärvis norra tillflöden) samt äro mindre tjenliga för åkerbruk. Skogarne äro vidsträckta och lemna skeppsvirke åt kuststäderna. De hysa äfven elgar.

I Österbotten, alla vid kusten: *Nikolaistad* (f. d. Wasa), i Wasa och Mustasaari socken, säte för en hofrätt och länestyrelsen. Gymnasium och flera andra skolor, betydlig handel, några fabriker. 4 t. inv. Sta-

dens skeppshamn heter *Brändö*. I närheten: *Korsholm*, f. d. slott. — *Ny-Karleby* (Uusi Karlepyy, Joensuu), vid elfven af samma namn, mindre liflig handel. 1 t. inv. — *Jakobstad* (Pietarsaari), i Pedersö socken, god handel. 2 t. inv. — *Gamla-Karleby* (Kokkola), god handel. 2 t. inv. — *Kaskö* (Kaskinen), på en ö i Nerpes socken, med en förträfflig hamn. Strömmingsfiske, mindre liflig handel. 700 inv. — *Kristinestad*. (Ristiina), i Lappfjerds socken, stor handel, 2,500 inv.

Östermyra, i Ilmola, krutbruk. — *Napo*, by i Storkyro, fältslag 1714. — Kända från 1808 års krig äro: *Lappo-Storby*, i Lappo; — *Alavo*, *Ruona-bro* och *Salmi*, i Kuortane; — *Juutas*, nära Ny-Karleby; och — *Oravais*, i Wörå.

I Tavastland: *Jyväskylä*, i Laukkas socken, vid norra ändan af Päijäne. Elementarläroverk, folkskoleseminarium. 1 t. inv.

Karstula och *Lintulaks*, i Saarijärvi, strider 1808.

8. Uleåborgs och Kajana län,

det största af länen (3 t. qv. mil), består af norra Österbotten samt finska andelarne af Lappland och Westerbotten (landet mellan Torne-elf och Ounaselänne). — *Österbotten* är en mot Bottniska viken slutande landsträcka, genomskuren af många elfvar. De inre delarne äro uppfyllda af höga åsar (Maanselkä, Suomenselkä, Kainunselänne) med toppar af 800 till 1,600 fots höjd, af sandhedar och en stor mängd sjöar (Ule-träsk med dess tillflöden samt sjöarne Ö. om Maanselkä). Ofantliga moras intaga en god del af landskapets yta. Kustlandet är en låg slätt, afbruten af åsar, hvilka sträcka sig mot hafvet. Jordmånen är mest svag och åkerbruket högst osäkert i anseende till ofta inträffande nattfroster, hvilka isynnerhet hem-

söka de inre delarne. Kustlandet är väl odladt på en bredd af 5 till 10 mil. I de inre delarne idkas stark kärrodling och svedjebruk. I allmänhet sås mer korn än råg, som oftare skadas af nattfrost. Ängarne och betesmarkerna hafva riklig växt; boskapsskötseln är derföre af största vigt för landskapet. Limingo ängarne S. om Uleåborg prisas likasom Storkyros åkerfält. De inre delarne (Kajana län, Kainunmaa) anses hafva de bäst bibehållna skogar i landet; der brännes mycket tjära, som längs de forsande elfvarne föres till kusten. Kustlandet är skoglöst. De nordliga elfvarne äro rika på taimen och lax. I några vattendrag fiskas perlor af mindre värde. Jagten är ganska lönande. Invånarne äro af Karelska stammen. — *Westerbotten* ojemnas af *Ounasselänne* och, liknar *Österbottens* inre delar.

Lappland upptages af en mängd berg och åsar, hedar, kärr och mossar. Spanmål och jordfrukter odlas der föga. Dock sås potates, rofvor och korn ända till Enareträsk, råg till Sodankylä och Muonioniska. Inom Utsjoki är allt jordbruk okänt. Bär finnas i ymnighet, skogar ända till Enareträsk. Guld har upptäckts vid Ivalojoiki. Den egentliga befolkningen utgöres af Lappar. De hafva sin näring dels af renar, åt hvilka renlafven lemna föda, dels af fiske och rofsådd. Största delen af befolkningen utgöres af Finnar, hvilka idka jordbruk, fiske och boskapsskötsel. En del Lappar har antagit Finnarnes lefnadssätt. En svår plåga äro Lapplands otaliga mygg. — Lappland indelas i sju *lappmarker*: 1) söder om Maanselkä eller Lapintunturit: *Torne* eller *Enontekis*, *Muonioniska*, *Kittilä*, *Sodankylä* och *Kuolajärvi*; 2) norr om Suolaselkä: *Enare* och *Utsjoki*. De fem sistnämnda innefattas under den gemensamma benämningen *Kemi lappmark*.

I Österbotten: *Uleåborg* (Oulu), stor handelsstad vid Ule-elfs utlopp (Merikoski), säte för länestyrelsen. Elementarläroverk, några fabriker. 7 t. inv. — *Brahestad* (Raahe), vid hafvet, i Salo socken. God handel, ansenligt skeppsrederi. 2,500 inv. — *Kajana* (Kajani), vid Kajana-å (Koivukoski), i Paltamo socken, med obetydlig rörelse. 700 inv. — *Kemi*, nyanlagd stad vid Kemi-elfs utlopp.

Kajaneborg, slottsruiner på en holme i Koivukoski. — *Sii-kajoki*, *Revolaks* och *Pulkkila*, längs Siikajoki, strider 1808. — *Olkijoki*, i Salo, konvention 1808. — *Karlö* (Hailuoto), en stor ö i hafvet.

I Westerbotten: *Torneå* (Tornio), nära Torne-elfs mynning, handel med lax och lappvaror. 700 inv.

Aavasaksa, ett berg vid Torne-elf nära polcirkeln, besökes midsommartiden af dem, som vilja se midnattsolen.

Den Skandinaviska Norden

innefattar den stora egentligen så kallade *Skandinaviska halfön*, den betydligt mindre *Jylländska halfön* och en myckenhet öar. Den är delad i tre konungariket, Sverige, Norge och Danmark. Sverige och Norge omfatta tillsammans den Skandinaviska halfön, hvilken här nedan först upptages till närmare beskrifning. Sveriges fasta land utgör sydöstra delen af denna halfö, Norges fasta land vestra och norra delen.

Skandinaviska halfön

sammanhänger endast i NO. med det öfriga landfasta Europa. För öfrigt omgifves halfön af hafvet. Kusten är omgifven af en nästan oafbruten skärgård. Skärgårdens öar hafva dock endast vid nordvestra kusten

någon betydligare storlek. Här ligga *Lojotens öar* m. fl. Norges kust är utskuren af hafsvikar, som djupt intränga i landet. Märkligast äro: från Skagerrak *Kristianiafjord*; från Nordsjön *Stavangerfjord*, *Hardangerfjord* och *Sognefjord*; från Atlantiska hafvet *Trondhjemsfjord*; från Ishafvet *Altenfjord*, *Tanafjord* och ytterst *Warangerfjord*. — Hela halföns längd (mellan Nordkyn och Falsterboref) utgör omkring 250 g. mil; största bredden omkring 80. Ytan är två gånger större än Finlands.

Halfön är ett **bergland**, som till en stor del består af granit. Längs västra kanten utbreder sig en bergmassa, hvars norra hälft kallas *Kölen* och som till en del bildar gränsen mellan Sverge och Norge. Bergmassans sydligare och högre delar äro belägna endast i Norge och benämnas derstädes *Dovre fjeld* och *Langfjeldene*. Högsta spetsen är *Ymes fjeld*, vid innersta Sognefjorden, 8 t. fot.

De högsta fjälltrakterna äro betäckta af evig snö. Kölens vidsträcktaste snöfält är *Fonden*, som räcker ända ut till hafvet. N. om Sognefjorden utbreder sig *Justedalsbräen*, det vidsträcktaste snöfält på Europas fasta land. S. om Hardangerfjorden ligger ett annat stort snöfält, *Folgefonden*.

Hela denna bergmassa sänker sig långsamt mot Ö. och SO. Genom Sverges nordliga delar gå många breda åsar, åtskilda af långsmala dalar. I det sydliga Norge finnas stora dalar (*Gudbrandsdalen*, *Österdalen* m. fl.) — Omkring de stora svenska sjöarne är lågland; södra Sverge är ett lågt bergland. Den mest högländta trakten är här *Småländska berglandet*, och de mest bekanta bergen *Taberg* (öfver 1,000 f.) och *Omberg* (800 f.) vid Vettern samt *Kinnekulle* (850 f.) vid Venern. De betydligaste slätter äro: *Skånska slätten*, syd-

ligaste delen af halfön; *Vestgötaslätten*, S. och SO. om Venern; *Östgötaslätten*, österut från Vettern; *Medelsvenska slätten*, N. om Mälaren. — Öarne Gotland och Öland utgöras af måttligt höga och mestadels jemna kalkklippor.

Floderna (*elfvarne*) äro särdeles många, men de flesta af dem äro endast till en ringa del segelbara, ty i anseende till landets ojämnhet äro de strida samt uppfyllda af vattenfall och forsar.

Sverges viktigaste floder äro *Torne-elf*, *Ångerman-elfven*, *Dal-elfven*, *Motala ström* och *Göta-elf*. — *Torne-elf* och *Ångerman-elfven* höra till det nordliga Sverges stora vattendrag, af hvilka många genomflyta betydliga sjöar. Den förstnämnda och dess biflod *Muonio-elf* utgöra Sverges gräns mot Finland (städer: Torneå och Haparanda). *Dal-elfven* uppkommer af tvänne källfloder, *Östra Dal-elfven* och *Vestra Dal-elfven*. *Motala ström* utgör aflopp för sjön Vettern och utfaller i Bråviken (stad: Norrköping). Det öfre loppet till *Göta-elf* utgöres af *Klar-elfven*, som rinner ut i Venern (stad: Karlstad). *Göta-elf* bildar *Trollhätte-vattenfallen* och utfaller i Kattegat (stad: Göteborg).

Norges viktigaste floder äro *Glommen* och *Dramselven*. — *Glommen* börjar i vinkeln mellan Dovrefjeld och Kölen, flyter genom Österdalen och utfaller vid östra sidan af Kristiania-fjordens öppning (stad: Frederiksstad). Den upptager *Vormen*, som först kallas *Laa-gen* och flyter genom Gudbrandsdalen och sjön *Mjösen*. Icke långt från sitt utlopp bildar *Glommen* vattenfallet *Sarpen*. *Dramselven* flyter genom sjön *Tyrifjord* och utfaller i en vestlig vik af Kristiania-fjorden (stad: Drammen). — I Norges gräns mot Finland rinner *Tana-elv*, som utfaller i Tanafjord.

Sjöarne äro många och stora. I Sverge finnas 4

stora sjöar, hvilka skilja det sydliga Sverge från det öfriga landet, nämligen *Venern* (100 qv. mil), *Vettern*, *Hjelmaren* och *Mälaren*. *Venern* har en i hög grad ombytlig vattenhöjd. *Vettern* är utmärkt genom sitt klara och lättrörliga vatten. *Hjelmaren* har genom *Eskilstuna-ån* aflopp åt *Mälaren*, en för sin rikedom på öar märkvärdig sjö, som genom en kort ström i staden Stockholm utflyter i Östersjön. — I Norge finnas *Mjösen*, *Tyriffjord* m. fl.

Skandinaviska halföns vattenrikaste fall äro *Trollhättefallen* (120 f. höga) och *Sarpen* (70 f.). Vattenfall, som utmärka sig genom en betydlig höjd, men hafva en ringa vattenmängd, äro *Rjukandjos* (500 f.) i Maanelven och *Vöringjos* (900 f.) i en liten, i Hardangerfjord nedstörtande kustflod.

Klimatet på halfön är till följe af dennas stora utsträckning mycket olika i N. och S. En annan olikhet framträder, då man jemför trakterna på olika sidor af den stora vestliga fjällmassan. Norges vestra kust, hvilken uppvärmes genom Golfströmmen, har nämligen ett mildt kustklimat. Hafvet tillfryser derföre icke, icke ens vid Nordkap, och fuktigheten är mycket stor, emedan den varma hafsluften afkyles genom de kalla fjällen. Staden Bergen har derföre en regnmängd af 80 tum. — Längre mot Ö. är klimatet mera kontinentalt. Det mildaste klimatet i Sverge har Skånska slätten jemte Gotland.

Växtligheten är också mycket olika. Boken når ända till *Vettern*. I Norge och i mellersta Sverge finnes ännu eken, som når till Trondhjem och Gefle (bokskogar finnas endast på ett ställe i Norge, vid Laurvik). Skogarne bestå mest af fur och gran. På stora sträckor af den vestliga och nordliga Skandinaviska halfön saknas skog helt och hållet och växtligheten

består isynnerhet af mossor och några andra brunaktiga fjällörter. Det sydliga Sverge kan kallas *åkerbruksbältet*; derpå följer *barrträdsbältet* och så *polarbältet*. — *Den eviga snön* begynner i det sydliga Norge vid 5000 och vid Nordkap vid 2300 fots höjd.

De märkligare **djurslagen** äro i allmänhet desamma som hos oss. Särskildt bör dock märkas den vestra kustens stora rikedom på *fisk* och *sjöfågel*. I det sydligaste Sverge finnas äfven vilda *rådjur* och *hjortar*. Utaf husdjur är geten allmän i fjälltrakterna.

De två konungarikena Sverge och Norge hafva en gemensam konung. Krig och fred samt alla slags fördrag med främmande stater äro äfvenledes för båda rikena gemensamma; men i öfrigt är hvardera riket oberoende af det andra.

Konungariket Sverge (8 t. qv. mil, öfver 4 mill. inv.) indelas i 4 hufvuddelar: *Götaland* i S., *Svealand* i midten, *Norrland* i N. och *Lappland* längs Kölen. Dessa hufvuddelar indelas åter i landskap.

Konungariket Norge (6 t. qv. mil, 1,700,000 inv.) delas genom Dovre- och Langfjeldene i 3 delar: det *Nordenfjeldske* Norge, N. om Dovrefjeld; det *Vestenfjeldske*, V. om Langfjeldene; det *Söndenfjeldske*, S. om Dovrefjeld, Ö. om Langfjeldene.

Norrmännen och *Svenskarne* tala hvar sitt språk, men dessa språk likna hvarandra mycket. I Sverge begagnar man det svenska skriftspråket; men i Norge, hvilket i flere århundraden varit förenadt med Danmark, hvarifrån det skiljdes 1814, har man samma skriftspråk som i Danmark. I Sverges och Norges nordliga delar finnas äfven *Finnar* (20 t.) och *Lappar* (23 t.). Dessa sistnämnda lefva såsom nomader med sina renar i fjälltrakterna („Fjeldfinner“) eller vid hafvet af fiske („Söfinner“). Finnarne, i Norge kallade

„Kväner“, idka boskapsskötsel samt något åkerbruk och fiske.

Näringarne äro i de två länderna mycket olika. — I **Sverige** är *jordbruk* jemte *boskapsskötsel* det allmänaste näringsfång och landet till och med utför säd. *Bergsbruket* öfverträffar också Norges och genom mellersta Sverige, från mellersta Klar-elfven i V. till Ålandshaf i Ö., sträcker sig ett bälte, som är utomordentligt rikt på *jern*. Sveriges viktigaste jerngrufvor, hvilka gifva det bästa jern på jorden, finnas i Dannemora. Betydliga koppargrufvor finnas i Falun och Åtvidaberg. Vid Sala är en silfvergrufva af föga värde. *Skogsbruket* i Sverige är mindre betydande än i Norge; dock utföras mycket skogsprodukter från Norrland. *Fisken* är ej af synnerlig betydenhet.

Den svenska *industrin* öfverträffar vida Norges. Norrköping och Göteborg hafva betydliga klädes-, bomulls- och jernfabriker. I Motala finnes rikets största mekaniska verkstad. I Eskilstuna tillverkas de finaste stål- och jernarbeten. Inrikes *handeln* är likaledes mycket större och befordras genom *kanaler* och *jernvägar*. Tvärt igenom landet går en stor kanalväg, som leder från Östersjön till Kattegat. Från en vik af Östersjön leder nämligen *Götakanal* genom Vettern och mindre sjöar till Venern. *Trollhätte-kanalverk* leder förbi vattenfallen i Göta-elf. *Södertelje-kanal* förenar Mälaren med Östersjön. *Jernvägar* förena Stockholm med Göteborg, Skåne, Norrköping, Upsala och Karlstad. — Utrikes *handeln* är ganska liflig. Sveriges viktigaste utförsvaror äro jern, skogsprodukter och hafre. De betydligaste införsvarorna äro: kolonivaror, salt, vin m. m. *Sjöfarten*, ehuru ganska betydande, öfverträffas af Norges. De viktigaste handelsstäderna äro Stockholm (jern) och Göteborg (jern, trävaror och spannmål).

I **Norge** är *jordbruket* hufvudnäring endast i det Söndenfjeldske samt i en trakt vid Trondhjemsfjorden. Jorden är alltför ofruktbar, hvarföre årligen 1 million tunnor säd införas. *Boskapsskötseln* är deremot af stor vikt, isynnerhet i fjälltrakterna, der man om sommaren likasom i Alperna drifver boskapen „till Sätters.“

De viktigaste näringarne i Norge äro *skogsbruk* och *fiske*. Det Söndenfjeldske Norge har vidsträckta gran- och furuskogar, hvarföre derifrån mycket trävaror utföras. Denna utförsel idkas isynnerhet af Drammen och Frederiksstad. För hela Vesten- och Nordenfjeldske kustlandet är deremot fiske hufvudnäringen. Hufvudfiskslagen äro sill och torsk. Vid Lofotens öar samlas årligen ända till 25 t. människor för att fiska. Bergen och Stavanger äro hufvudorterna för fiskhandeln.

Bergsbruk och *industri* äro i Norge af ringa betydhet. I det Söndenfjeldske finnas många jerngrufvor och en mycket gifvande silfvergrufva i Kongsberg; i det Nordenfjeldske ligger Röros koppargrufva. *Sjöfarten* är synnerligen betydande, i det Norrmännen höra till de första sjöfolk på jorden. Norges viktigaste *handelsstäder* äro Bergen och Kristiania. En jernväg är dragen från Kristiania till svenska gränsen.

Religionen i båda rikena är den lutherska och upplysningen är lika långt framskriden som i de flesta andra civiliserade länderna. Sverge har två universiteter, i Upsala och Lund. Norge har ett universitet, i Kristiania.

Sverge.

Konungens makt är inskränkt genom *riksdagen*, hvilken består utaf tvänne „kamrar“.

För den allmänna styrelsen och förvaltningen in-

delas riket i 24 *län* och Stockholms *öfverståhållerskap*; för kyrkostyrelsen och undervisningsväsendet i 12 *stift*; för lagskipningen i 3 *hofrättsdistrikter*.

Sverges största **städer** äro: Stockholm 130 t., Göteborg 50 t., Malmö och Norrköping hvardera 20 t. invånare.

Svealand

innefattar landskapen: *Upland*, N. om Mälaren, *Westmanland*, V. om Upland, *Södermanland*, S. om Mälaren, *Nerike* i SV., *Värmland* och *Dalarne* i NV., samt *Gestrikland* N. om Upland.

I **Upland** ligga *Stockholm*, *Upsala* och *Dannemora* jerngrufvor.

Stockholm, rikets hufvudstad, ligger vid Mälarens utlopp i Östersjön, dels på öar, dels på fasta landet. Anses vara en af de vackrast belägna större städer i Europa. Af dess byggnader må nämnas: det härliga *Kungliga slottet*, *Riddarholmskyrkan* med de svenska konungagrafvarne och *Nationalmuseum*.

Upsala, vid Fyrisån, är säte för rikets erkebiskop. Likasom Lund har Upsala ett universitet och en berömd domkyrka.

I **Westmanland** ligga *Westerås* och *Sala*, i **Södermanland** *Nyköping* och *Eskilstuna*, i **Nerike** *Örebro* vid Hjelmaren, i **Värmland** *Karlstad* nära Klar-elfvens utlopp i Venern, i **Dalarne** *Falun* och *Elfdals* porfyrbrott, i **Gestrikland** *Gefle*.

Gefle idkar ansenlig handel, sjöfart och skeppsbyggeri.

I Värmlands nordvestra del utgöres befolkningen till en del af Finnar.

Götaland

innefattar landskapen *Östergötland*, *Vestergötland*, *Småland*, *Bleking*, *Skåne*, *Halland*, *Bohuslän* och *Dal* samt öarne *Öland* och *Gotland*.

I **Östergötland** ligga *Norrköping* och köpingen *Motala* vid *Motala-ström*, *Linköping*, *Söderköping* vid *Göta-kanal*, *Wadstena* vid *Wettern* och *Åtvidabergs* koppargruftva.

I **Vestergötland** ligga *Göteborg* och *Venersborg*-vid *Göta-elf* samt fästningen *Karlsborg* vid *Vettern*.

Göteborg är genomskuret af kanaler samt utmärker sig genom rikedom och många praktfulla byggnader.

I **Småland** ligga *Kalmar* vid *Kalmare-sund* och *Jönköping* vid *Vetterns* södra ända; i **Bleking** ligger *Karlskrona*.

Kalmar är känt genom sitt slott, der *Kalmare-unionen* stiftades 1397. *Jönköping* är säte för *Göta hof-rätt* (säte för *Svea hof-rätt* är *Stockholm*) och har en betydlig tändsticksfabrik. *Karlskrona* är hufvudstation för den svenska krigsflottan.

I **Skåne** ligga *Ystad*, *Malmö*, *Landskrona* och *Helsingborg* vid kusten. Inne i landet ligga *Kristianstad* och *Lund*.

Malmö utför mycket spanmål, *Kristianstad* är säte för hof-rätten öfver *Skåne* och *Bleking*. *Lund* var under katolska tiden säte för *Nordens* erkebiskop. Här finnes rikets andra universitet. Staden har en ansenlig domkyrka.

I **Halland** ligger *Halmstad*, i **Bohuslän** fästningen *Marstrand* och *Uddevalle*; i **Dal** finnes icke någon ort af betydenhet.

På **Gotland** ligger *Wisby*, fordom en vigtig *Hanse-stad*. Har en mängd ruiner och har derföre blifvit kalladt „*Nordens Rom*.“

Norrland

innefattar landskapen *Helsingland*, *Herjedalen*, *Jemtland*, *Medelpad*, *Ångermanland* och *Westerbotten*. På kusten ligga flere mindre städer, hvilka idka skeppsbyggeri och handel med Norrlands produkter.

Märkligast äro: *Sundsvall*, Norrlands största stad med 5 t. inv., *Hernösand* vid Ångermanelfven, *Umeå* vid Qvarken och *Haparanda* vid Torne-elf, midtemot staden Torneå.

I **Lappland** finnas inga städer eller köpingar. Det indelas i 6 s. k. *lappmarker*.

Till Sverge hör den lilla ön *Saint Barthélémy* (säng) i Vestindien.

Norge

är, likasom Sverge, ett konungarike med inskränkt konungamakt. Den lagstiftande församlingen kallas *stortinget*.

För den civila förvaltningen är Norge indeladt i 20 *amter*, för den andliga styrelsen i 6 *stift*, nämligen *Kristiania stift*, *Kristiansands stift*, *Hamars stift*, *Bergens stift*, *Trondhjems stift* och *Tromsö stift*.

Städerna äro ungefärligen lika stora som de svenska. De största äro Kristiania 70 t., Bergen 30 t. och Trondhjem 20 t. inv.

I **Kristiania stift** ligga vid kusten *Kristiania*, *Frédriksstad*, *Frederikshald* med fästningen *Frederikssten*, *Drammen* och *Horten*. I det inre landet ligger mot V. *Kongsberg*.

Kristiania, Norges hufvudstad, utmärker sig genom sina vackra omgifningar. Utanför *Frederikssten* stupade Karl XII 1718. *Horten* är krigsflottans hufvudstation.

I **Hamars stift** ligger *Hamar* vid Mjösen.

I **Kristiansands stift** ligga *Kristiansand* och *Stavanger* vid hafvet. *Stavanger* bestrider större delen af Norges sill-utförsel.

I **Bergens stift** ligger *Bergen*, under en lång tid Norges viktigaste handelsstad. Utför en mängd fisk, mest till Spanien o. a. katolska länder, der man under fastan äter fisk.

I **Trondhjems stift** ligga *Trondhjem* och *Kristiansund* vid hafvet, *Röros* inne i landet.

Trondhjem, det gamla *Nidaros*, var fordom särdeles viktigt. Dess domkyrka har ansetts för den Göttiska byggnadskonstens största mästerverk i Norden, men är nu till en del i förfall. *Röros* ligger 2 t. fot öfver hafvet; således på en höjd der ingen säd kan växa.

I **Tromsö stift** ligga *Tromsö*, *Hammerfest* och *Vardö* med *Vardöhus*. *Vardöhus* är den nordligaste fästning, *Hammerfest* den nordligaste stad på jorden. Vid *Altenelvs* utlopp ligger *Altengaard*, det nordligaste ställe på jorden, der säd odlas (70° n. br.). — Stiftets nordliga del kallas „*Finmarken*.“

Danmark.

Det egentliga konungariket Danmark består af *Jylland* och *Danska öarne: Själland, Fyen, Langeland, Laaland* (lå), *Falster* och *Möen* m. fl. samt *Bornholm*.

Halfön **Jylland** är en fortsättning af det nordtyska låglandet. Östra kusten är dock temligen hög, med många inskjutande vikar och goda hamnar. Vestkusten är låg och nästan otillgänglig för fartyg. Vid densamma ligger en smal rad af „*Klitter*“ eller düner, d. ä. sandmassor, uppkastade af hafvet. Midten är en sandås med många hedar, nordligast slutande i udden

Skagen. Tvärtigenom hela halfön går *Limfjorden*, ursprungligen en vik af *Kattegat*.

Öarne äro låga och flacka, med undantag af *Möen* och *Bornholm*. Den förra har ett kritberg, *Möens klint*, som stupar brant i hafvet; den sednare har temligen höga granitklippor.

Öarne och halföns östra kust bestå af lera och sand. De äro bördiga på säd och beväxta med små skogar af bok och ek, hvaremot halföns öfriga delar äro skoglösa och ofruktbara. Vanliga bränslet är torf.

Klimatet är mildt, så att hamnar och sund sällan tillfrysa; växtligheten och djurriket såsom i södra Sverige.

Folkmängden utgör 1,700,000; ytan 700 qv. mil, således något mindre än *Wasa län*. Invånarne *Danskarne* äro af skandinavisk stam.

Af **näringarne** är *jordbruket* den viktigaste på öarne, *boskapsskötseln* på halfön. *Industrin* är ringa, emedan jern, stenkol och vattenfall saknas. *Handeln* är liflig med spanmål och ladugårdsprodukter. Jernvägar finnas rätt mycket. Viktigaste handelsstaden är *Köpenhamn*.

Religionen är luthersk, folkundervisningen allmän. Ett universitet finnes i *Köpenhamn*.

Konungens makt är inskränkt genom „*riksdagen*.“

Danmark indelas, likasom Norge, uti stift och amter.

Städerna äro små, med undantag af hufvudstaden *Köpenhamn*, 180 t. inv.

Ön **Själland**. *Kjöbenhavn* (*Köpenhamn*), vid *Öresund*, rikets hufvudstad, station för krigsflottan. Rika samlingar af böcker och konstverk. *Thorvaldsens museum*. — *Helsingör*, vid smalaste *Öresund*, med fästet *Kronborg*. — *Roskilde*, vid *Isefjord*; domkyrka med konungagrafvar.

Ön **Fyen**. *Odense*, urgammal stad, 14 t. inv.

Jylland är icke så väl befolkadt som Öarne, isynnerhet i V. De flesta städerna ligga vid östra kusten: *Horsens*, *Aarhus*, *Randers* och *Aalborg*, lifliga handelsstäder, hvardera med omkring 10 t. inv. — *Viborg*, midt i Jylland, och *Ribe*, i SV., hvardera med 5 t. inv. — *Fredericia*, fästning vid Lilla Bält.

Danmarks „nordliga biländer“ äro *Färöarne* och *Island*.

Färöarne bestå af höga och kala klippor. Folket är af norsk stam. Det föder sig med fårafvel, fiske och fågelfångst (ejderfåglar m. fl.), ty säden (kornet) mognar sällan.

Island (1850 qv. mil, 80 t. inv.) består till största delen af fjäll, hvilkas högre delar äro betäckta med evig snö och is. På ön finnas många vulkaner, bland hvilka *Hekla* är den mest bekanta, och heta källor, bland dem *Geysir*. Sydvestra delen uppvärms af Golfströmmen och har derföre en mild vinter. Folket, af norsk börd, föder sig likasom Färöingarne och begagnar som bränsle drifved. Endast kusterna kunna bebos. Öns hufvudort är *Reykjavik*.

Danmarks **besittningar utom Europa** äro de 3 Vestindiska öarne *S:t Croix* (croa), *S:t Jean* (sjang) och *S:t Thomas* (tomà) samt *Grönlands* sydvestra kust.

Central-Europa

begränsas i N. af Östersjön och Nordsjön, i V. af Kanalen och Biskaya-hafvet, i S. af vestra Medelhafvet och Adriatiska hafvet. Det sammanhänger i N. med halfön Jylland, i S. med Sydeuropas tre stora halföar, i Ö. med Öst-Europa. Mot Öst-Europa och Jylland saknas naturliga gränser.

Med afseende på **höjdförhållandena** är Central-Europa högst olika gestaltadt, i det berg, dalar och slätter omvexla med hvarandra. I allmänhet höjer det sig dock från N. till S. Efter höjden kan det indelas i tre delar: låglandet, berglandet och Alperna.

1. **Alperna**, Europas högsta fjälltrakt, bilda en båge, hvilken från Genovaviken sträcker sig intill Adriatiska hafvet. De indelas i Vestra Alperna, Mellersta Alperna och Östra Alperna.

Vestra Alperna gå från hafvet åt N. till *Montblanc*, Europas högsta bergspets (14,800 fot). Den sydliga delen af *Vestra Alperna* kallas *Sjöalperna*.

Mellersta Alperna gå från *Montblanc* åt Ö. till *Dreiherrnspitz* och bestå af flera bergskedjor, hvilkas medelpunkt är fjällknuten *S:t Gotthard*. Från denna sistnämnda sträcka sig åt SV. *Walliser-Alperna* intill *Montblanc*, åt V. *Berner-Alperna*, åt NO. *Glarner-Alperna*. Ö. om *S:t Gotthard* bilda *Mellersta Alperna* en oredig massa af bergskedjor, hvilka indelas i *Graubündner-Alperna* i V. och *Tyroler-Alperna* i Ö. — De viktigaste bland dessa bergsträckor äro *Walliser-Alperna* med *Monte Rosa* (14,200 fot) och *Berner-Alperna* med *Finsteraarhorn*, *Jungfrau* och *Mönch* (alla 13 t. fot höga). De skiljas genom den öfra *Rhône*dalen, likasom *Graubündner-Alperna* skiljas från *Glarner-Alperna* genom den öfra *Rhø*dalen. I gränsen mellan *Graubündner-* och *Tyroler-Alperna* reser sig den höga spetsen *Ortles*.

Ö. om *Dreiherrnspitz* utbreda och tillika sänka sig *Alperna* allt mer. I *Östra Alperna* kunna tvenne hufvudkedjor åtskiljas. Den nordostliga hufvudkedjan kallas *Tauern*, hvilkas högsta spets är *Gross-Glockner*, 12 t. fot. Den sydostliga hufvudkedjan är *Karniska Alperna* med högsta spetsen *Terglou*, inemot 9 t. fot. N. om *Tauern* äro *Salzburger-Alperna* eller *Österrikiska*

Schweiz. Från Terglou sträcka sig åt SO. *Juliska Alperna*.

För samfärdseln är det gynsamt, att öfver Alperna gå många farbara **pass**, såsom *Mont Cénis*, *Lilla* och *Stora S:t Bernhard*, *Simplon*, *S:t Gotthard*, *Splügen*, *Stelvio* (det högsta, 8,600 fot), *Brenner* och *Semring*.

Dessa pass äro nu omdanade till förträffliga vägar; men det har kostat stor möda att få detta utfördt („laviner“, „broar“, „gallerier“). Öfver *Mont Cénis*, *Brenner* och *Semring* föra jernvägar och man arbetar på en jernvägstunnel genom *Mont Cénis*.

2. **Central-Europas bergland** bildar en stor båge från Lionviken till inemot Svarta hafvet. Det indelas i tre delar, nämligen *Karpaterna* i Ö., *Mellersta Tysklands berg* i midten och *Högfrankrike* i V.

Karpaterna bilda en åt SV. öppen båge. Deras östra del kallas *Transsilvaniens* eller *Siebenbürgens högland*, hvilket likasom *Karpaternas* vestra del har en höjd af mer än 8 t. fot. Mellan *Karpaterna* i N. och Ö. samt *Östra Alperne* i V. utbreder sig den *Ungerska lågslätten*.

Mellersta Tysklands berg nå i allmänhet endast några få tusende fots höjd och bestå af en mängd delar. Såsom medelpunkt för dessa berg kan man betrakta bergknuten *Fichtelgebirge*, hvarifrån 4 kedjor utgå, nämligen *Erzgebirge* åt NO., *Böhmerwald* åt SO., *Rauhe Alb* åt SV. och *Thüringerwald* åt NV. — *Erzgebirge* och *Böhmerwald* bilda tillsammans två sidor af det *Böhmiska terrasslandet*, hvilket på de två öfriga sidorna begränsas af *Sudeterna* och de *Mähriska bergplåtarna*. En mellanlänk mellan *Erzgebirge* och *Sudeterna* är det *Sachsiska Schweiz*, bekant för sin naturskönhet. — *Sudeternas* nordligaste och högsta del kallas *Riesengebirge*.

Från *Thüringerwalds* nordligaste ända utgår mot

SV. en rad af bergmassor, hvartill höra *Odenwald* och *Schwarzwald*. Denna bergrad bildar vestra gränsen för *Tyska högslätten*, som genomdrages af *Rauhe Alb* och har en höjd af 1,500 fot. Mot SV. går *Tyska högslätten* öfver i *Schweiziska högslätten*, hvilken begränsas af *Alperna* och *Jurabergen*. Mot SO. går *Tyska högslätten* öfver i *slätten vid Wien*. — V. om *Schwarzwald* ligger den *stora Rhendalen*, som i V. begränsas af *Vogeserna*.

Till Mellersta Tysklands berg höra omsider de *Rhenska Skifferbergen*, hvilka bestå af flera grupper, bland hvilka *Ardennerna* i Belgien och Nordfrankrike, och *Harz*, hvars högsta punkt är *Brocken* eller *Blocksberg*, 3,500 fot. Den del af de *Rhenska Skifferbergen*, hvilken ligger längs *Rhen*, utmärker sig genom sin naturskönhet och sin rikedom på ruiner.

Hög-Frankrike står i N. i förbindelse med *Ardennerna* och består af *Langres högslätt*, *Côte d'Or* eller *Guldhöjderna*, *Cevennerna* och *Auvergnes högslätt*. En stor dalsträckning, hvilken består af *Saônedalen* mot N. och *nedra Rhônedalen* mot S., skiljer *Hög-Frankrike* från *Jura* och *Vestra Alperna*.

Högst märkligt vid *Central-Europas* berg är det, att tvärsöfver dem sträcker sig ett bälte af slocknade vulkaner.

3. **Central-Europas lågland** omfattar hela norra och vestra delen af *Central-Europa*. Låglandets olika delar äro af en mycket olika beskaffenhet. På något afstånd från *Östersjön* sträcker sig en fortsättning af *Uralsk-Baltiska landtryggen* och fortgår längsmed östra kusten af halfön *Jylland*. Den bildar en bred och delvis fruktbar ås, med tallskogar i Ö., löfskogar i V., och har en mängd små sjöar. Låglandet S. om denna ås har många moras från *Pinska kärren* i Ö. intill

Holland i V. Östersjöns kust är icke alldeles flack; ön Rügen har branta kritberg. Floderna bilda egen-dömliga mynningsvikar, kallade „Haff“ och skilda från hafvet genom öar eller landtungor, hvilka sist-nämnda bestå af düner. — Vid Nordsjöns rand ligger ett bräm af düner. Innanför dessa finnas vid-sträckta, såkallade *marshländer*, hvilka genom düner och dammar skyddas mot hafsfloderna. Innanför marsk-länderna finnas stora hedar, hvilka fortgå ända upp till Skagen och till hvilka hör „Lüneburgerhaide“ i Hannover. — Den vestliga och mindre delen af Central-Europas lågland, *Franska låglandet*, utgör en våg-formig slätt. Det sträcker sig i S. ända till Pyreneerna och Medelhafvet. Halfön Bretagne är lågbergig.

Floderna i Central-Europa äro många, och de flesta bland dem äro tillika segelbara, så att man på dem kan komma ända till midten af Central-Europa, till Schweiz och det inre af Tyskland. .

I **Östersjön** utflyta *Memel* eller *Njemen*, *Pregel*, *Weichsel*, *Oder* och *Trave*. — *Memel* utflyter i Kurische Haff (städer: Tilsit med Memel) och *Pregel* i Frische Haff (städer: Königsberg med Pillau). — *Weichsel* upprinner på Karpaterna samt utflyter i Frische Haff och Östersjön (städer: Warschau, Thorn och Danzig med Weichselmünde); den upptager *Bug*. — *Oder* upprinner på Sudeterna, upptager från höger *Warthe* och utflyter i Stettinerhaff (städer: Breslau, Frankfurt an der Oder och Stettin med Svinemünde). — *Trave* är obetydlig (stad: Lübeck med Travemünde).

I **Nordsjön** utflyta *Elbe*, *Weser*, *Ems*, *Rhen*, *Maas* och *Schelde*. — *Elbe* upprinner på Riesengebirge i Böhmen och utfaller i en vid mynning (städer: Dresden, Magdeburg och Hamburg med Cuxhafen). Den upptager från venster *Moldau* (stad: Prag) från Böhmerwald och *Saale*

från Fichtelgebirge samt från höger *Havel* med dess biflod *Spree* (stad: Berlin). — *Weser* uppstår genom föreningen af *Werra* från Thüringerwald och *Fulda* (stad: Bremen med Bremerhafen). — *Ems* är en kustflod, som utflyter i viken *Dollart*. — *Rhen* upprinner på S:t Gotthard, der också fyra andra floder upprinna (*Reuss*, *Aare*, *Rhône* och *Ticino*). *Rhen* flyter först åt N. genom Schweiz och derefter åt V., på gränsen mellan Schweiz och Tyskland. Under sitt vestliga lopp genomrinner den *Bodensjön*, bildar vattenfallet vid Schaffhausen (*Rhenfallet*) och upptager *Aare* (stad: Bern) med dess biflod *Reuss*, som genomflyter *Vierwaldstädtersjön*. — Sedan *Rhen* vändt sig åt N., flyter den genom den stora Rhendalen mellan Schwarzwald och Vogeserna (städer: Basel, Strassburg och Mainz) och upptager från höger *Neckar* från Schwarzwald och *Main* från Fichtelgebirge (stad: Frankfurt am Main). *Rhen* vänder sig nu åt NV. och genombryter de Rhenska Skifferbergen, der den upptager *Mosel* från Vogeserna (stad: Koblenz). Kommen till Nederländerna delar sig *Rhen* i flera armar, i det den bildar ett stort deltaland. Af dess armar må nämnas: *Waal* och *Leck* åt S. och *Yssel* (eissel) åt N. Sjelfva *Rhen* kallas slutligen *Gamla Rhen*. — Rhens deltaland förstoras derigenom, att floderna *Maas* och *Schelde*, hvilka komma från Frankrike, förena sig med densamma (stad vid *Rhen*: Köln; — vid *Gamla Rhen*: Leyden; — vid *Leck* och *Maas*: Rotterdam; — vid *Maas*: Lüttich och Maastricht; — vid *Schelde*: Gent och Antwerpen).

I **Kanalen** utflyter *Seine* (sän), som jemte bifloden *Marne* upprinner på Langres' platå (städer: Paris, Rouen och Le Havre). — I **Biscaya-hafvet** utfalla *Loire* (loar) från Cevennerna (städer: Orléans, Tours och Nantes) samt *Garonne* från Pyreneerna (städer: Toulouse och Bordeaux). Den sistnämnda upptager *Dordogne* från Auvergne's

högslätt och kallas derefter *Gironde* (sjirongd). *Languedoc-kanalen* eller *Sydkanalen* förenar Garonne med Medelhafvet.

I **Medelhafvet** utflyter *Rhône*, som upprinner på S:t Gotthard, genomflyter *Genève-sjön* (sje) och inträder i Frankrike, der den upptager *Saône* (sån) från Langres' platå och vänder sig åt S. (städer: Genève och Lyon).

I **Svarta hafvet** utflyter *Donau*, Central-Europas största flod, 400 mil lång. Den upprinner på Schwarzwald och rinner först åt Ö. genom Tyska högslätten (städer: Ulm, Regensburg, Linz och Wien). Här upptager den från Alperna *Lech* (stad: Augsburg), *Isar* (stad: München) och *Inn* (stad: Innsbruck). — Sedan Donau inträdt i Ungarn, vänder den sig åt S. (städer: Pressburg, Buda och Pest) och upptager från höger *Drau* och *Sau* från Östra Alperna samt från venster *Theiss* från Karpaterna. *Sau* är gränsflod mellan Ungarn och Turkiet. — I sitt nedra lopp hör Donau icke mera till Central-Europa, ty den intränger i nedra Donaudalen, som är en del af Turkiet (städer: Belgrad, Widin, Nikopoli, Silistria och Galacz). Här upptager den *Pruth*, som till en del rinner i gränsen mellan Ryssland och Turkiet, samt bildar vid utfloppet ett sumpigt deltaland.

Klimatet i Central-Europa är olika. Kustrakterna, t. ex. Nederländerna och Bretagne, äro utsatta för mycken fuktighet och blåst. Längre in i landet aftager fuktigheten, och i Ungarn t. ex. regnar det endast hälften så mycket (10 tum) som hos oss.

Med afseende på *värmen* äro förhållandena mindre olika, emedan Central-Europa höjer sig åt S. Münchens medeltemperatur t. ex. är endast litet högre än Köpenhamns (Baiern är derföre ett ölland och icke ett vinland).

Evig snö finnes i Central-Europa endast på Alper-

na, der snögränsen är i en höjd af omkring 8 t. fot. Den eviga snön finnes derstädes emellertid icke allenast på denna höjd, utan den tränger också långt djupare ned, i det den bildar såkallade „glacièrer“ eller „gletscher.“ Dessa, hvilka bestå af is och kunna betraktas såsom isfloder, glida långsamt ned genom dalarna och sträcka sig ofta ned till odlade marker och skogar.

Växtlighet. Skogarne i Central-Europa bestå af barrträd och ädlare löfträd (ek, bok och lind m. fl.). De äro temligen vidsträckta och de många tyska bergnamnen, som ändas på „wald“, beteckna nogsamrt rikedomerna på skog. Emellertid finnas äfven skogfattiga trakter, såsom det nordvestra Tyskland, Holland, Nord- och Vestfrankrike. Af sädesslagen blir hvetet mot söder af allt större vigt och rågbröd begagnas endast i Nordtyskland och Nederländerna; i de sydliga trakterna odlas derjemte äfven majs. *Vinrankan* är af stor vigt. I norra delen, der den icke trifves, ersättes den genom äpplen och päron.

Till de vanliga **husdjuren** komma i Central-Europa åsnan och buffeln, den sistnämnde i Ungarn; till de vilda djuren hjorten, rådjuret och vildsvinet.

Central-Europa omfattar följande **länder**: *Polen, Tyskland, Danmark, Österrike, Schweiz, Nederländerna, Belgien och Frankrike.*

Tyskland

(9,700 qv. mil, 38 mill. inv.)

gränisar i N. till Nordsjön, Danmark och Östersjön, i Ö. till Ryssland och Österrike, i S. till Österrike och Schweiz, i V. till Frankrike, Belgien och Nederländerna.

Tyskland delas för närvarande i politiskt afseende

i *Nordtyskland* med mer än 20 stater, bland hvilka *Preussen* är den mäktigaste, och *Sydtyskland* med 5 stater.

Nordtyskland är till en stor del ett lågland. *Sydtyskland* omfattar väsentligen Tyska högslätten. Floder: Memel, Pregel, Weichsel, Oder, Elbe, Weser, Ems och Rhen med dess bifloder Neckar, Main och Mosel, — slutligen Donau med dess bifloder Lech, Isar och Inn.

De **nordtyska staterna** omfatta:

1. Konungariket *Preussen*, 2. konungariket *Sachsen*, 3. de *Thüringska* småstaterna (storhertigdömet *Sachsen-Weimar* o. s. v.), 4. storhertigdömena *Mecklenburg-Schwerin* och *Mecklenburg-Strelitz*, 5. storhertigdömet *Oldenburg*, 6. de tre *fria städerna* (Hamburg, Bremen och Lübeck), och slutligen 7. några småstater, såsom *Anhalt*, *Braunschweig*, *Lippe* och *Waldeck*.

De **sydtyska staterna** omfatta:

1. Konungariket *Baiern*, 2. konungariket *Württemberg*, 3. storhertigdömet *Baden*. 4. storhertigdömet *Hessen*, och 5. furstendömet *Liechtenstein*. — Norra delen af storhertigdömet *Hessen* räknas dock till *Nordtyskland*.

De flesta invånarne i Tyskland tala *tyska*, af hvilket språk flera dialekter finnas, såsom *plattyskan* i största delen af *Nordtyskland* och *friesiskan* i några trakter vid Nordsjön. Skriftspråket för alla Tyskar är *högtyskan*. I östra delen af *Nordtyskland* finnas emellertid många *Slaver*, hvaribland Polackar (2½ mill.) i provinserna *Posen*, *Schlesien* och *Preussen*.

Näringarna äro drifna till hög fullkomlighet. *Jordbruket* är särdeles viktigt och trakterna vid Östersjön samt *Sydtyskland* framalsträ mycket säd. Rhentrakterna framalstra mycket vin („*Johannisberger*“, „*Rüdesheimer*“, „*Hochheimer*“). *Boskapskötseln* är också viktigt. Särdeles utmärkt är hästafveln. **Marsklän-**

derna såväl som Alptrakterna äro kända för sin förträffliga hornboskap, Sachsen för sina finulliga får, Westfalen för sina svin („westfaliska skinkor“). På skogar är Tyskland ganska rikt och der utföres en mängd trävaror från Östersjönejderna och bergstrakterna. *Fisket* är deremot obetydligt, hvaremot *bergsbruket* har särdeles betydhet. Vigtiga mineralprodukter äro t. ex. jern, stenkol och zink, isynnerhet från Rhenprovinsen och Schlesien, silfver från Erzgebirge och Harz, salt ur många saltkällor och grufvor. På zink är Preussen rikare än något annat land.

Industrin är också högt utvecklad och mest i Preussen och Sachsen. Man kan urskilja 3 stora fabriksdistrikter, nämligen det östra (Schlesien), det mellersta (Sachsen) och det vestra (Rhenprovinsen och Westfalen). Preussens industri öfverträffas i några grenar af Englands och Belgiens, mindre af Frankrikes. I fabrikation af gjutstål (Essen) intager Preussen deremot främsta rummet. De tyska linne- och ylleväfnaderna höra till de bästa, stålvaror fabriceras mycket i Rhentrakterna („Solingerklingor“), metallvaror i Berlin. Några städer, såsom Elberfeld, Berlin och Chemnitz, höra till kontinentens första fabriksstäder. — *Handeln* befrämjas på mångahanda sätt, såsom genom segelbara floder och genom de i alla riktningar gående jernvägarna. Yttre handeln är mindre liflig, isynnerhet tillfölje af brist på hamnar. Haudelsflottan är dock en af de största.

Med afseende på **religionen** är Nordtyskland väsentligen protestantiskt, Sydtyskland väsentligen katolskt. Katoliker äro i Nordtyskland öfvervägande i Ö. (Polackarne) och i V. (Rhenprovinsen och Westfalen), i Sydtyskland uti Baiern och Baden. — *Upplysningen* står så högt, att endast få länder kunna stäl-

las vid sidan af Tyskland. Ett viktigt medel till spridande af kunskaper är den tyska *bokhandeln*, hvars medelpunkt är Leipzig. För vetenskapen göres i Tyskland mycket och en mängd universiteter finnes i de tyska länderna. Den tyska *konsten* är deremot af mindre betydhet, ehuru den befordras på mångahanda sätt, t. ex. genom konstakademierna i Düsseldorf och München.

Den **politiska författningen** tyckes ännu icke vara alldeles fast och många förhållanden äro ännu i ett öfvergångstillstånd. De nordtyska staterna bilda ett förbund, *Nordtyska förbundet*, under Preussens ledning, men sålunda, att de mindre staterna endast hafva en ringa sjelfständighet.

Konungariket Preussen

(6,400 qv. mil, 24 mill. inv.)

består af följande provinser: 1. Det egentliga *Preussen* och 2. *Pommern*, begge längs sydranden af Östersjön; 3. *Posen*, 4. *Brandenburg*, 5. *Schlesien* och 6. *Sachsen*, alla S. om de två förstnämnda; 7. *Hannover*, längs sydranden af Nordsjön; 8. *Westfalen*, S. om Hannover; 9. *Franken*, N. om Mainfloden; 10. *Rhenprovinsen* på ömse sidor om Rhen; 11. *Hohenzollern*, hvilket ligger inom Württemberg, samt 12. *Lauenburg*, *Holstein* och *Slesvig*, hvilka ligga mellan Östersjön och Nordsjön.

I det **egentliga Preussen** ligga *Tilsit* med *Memel* vid floden Memel, *Königsberg* med *Pillau* vid Pregel, *Thorn* och *Danzig* med *Weichselmünde* vid Weichsel.

I **Pommern** ligga *Stettin* med *Swinemünde* vid Oder och *Stralsund*; i provinsen **Posen** ligger *Posen* vid Warthe.

De största städer i dessa provinser äro *Königsberg* och *Danzig*, 100 t. inv.; dessa två städer äro likasom

flere andra starkt befästade. *Stettin* utför likasom de öfriga preussiska städerna vid Östersjön mycket säd, *Memel* och *Danzig* derjemte virke. *Memel* idkar bernstensfiske.

I **Brandenburg** ligga *Frankfurt an der Oder* vid Oder, *Berlin* vid Spree, *Spandau* och *Potsdam* vid Havel; i **Schlesien** ligger *Breslau* vid Oder; i **Sachsen** *Magdeburg* och *Wittenberg* vid Elbe, *Halle* vid Saale samt *Erfurt*, *Eisleben* och *Lützen*. *Berlin* har 700 t., *Breslau* 150 t. och *Magdeburg* 100 t. inv.

Berlin, Preussens hufvudstad, ligger på en kal sandslätt. Utmärker sig genom regelbundna gator, bland hvilka „*unter den Linden*“ med en mängd praktfulla byggnader. Tysklands största universitet och den tyska vetenskapens säte. Storartad industri. — *Potsdam* är känt genom sina slott, bland dessa *Sanssouci* (sangsusi), *Fredrik II:s* älsklingsställe. *Halle* har rika saltkällor och ett universitet.

I **Hannover** ligga *Hannover* med 80 t. inv., *Göttingen* med ett universitet och *Lüneburg* med ett stort saltverk; i **Westfalen** ligger *Münster*.

I **Franken** ligga *Kassel* vid Fulda, *Frankfurt am Main* samt badorterna *Homburg*, *Wiesbaden* och *Ems*.

Kassel utmärker sig genom praktfulla byggnader. I närheten ligger lustslottet *Wilhelmshöhe* med en storartad park (springbrunnar, konstgjorda ruiner m. m.).

Frankfurt am Main har ansenlig handel och bankirrärelse. 90 t. inv.

I **Rhenprovinsen** ligga *Elberfeld-Barmen*, *Essen* och *Solingen* Ö. om Rhen, *Koblenz*, *Bonn*, *Köln* och *Düsseldorf* vid Rhen, *Aachen* och *Trier* V. om Rhen. De största af dessa städer äro *Köln* med 120 t. och *Elberfeld-Barmen* med 130 t. inv.

Elberfeld-Barmen, *Essen* och *Solingen* äro de mest

kända af en mängd fabriksstäder, hvilka ligga i trakten deromkring. Elberfeld-Barmen är Tysklands förnämsta manufakturstad. — *Koblenz*, som ligger vid Mosels utflöde i Rhen, bildar tillsammans med *Ehrenbreitstein* en af de starkaste fästningar i Europa. — *Bonn* har ett universitet.

Köln, rik handelsstad, har en verldsberömd, ännu ofulländad domkyrka, som skall blifva 500 fot hög. Af Kölns fabrikater är „Eau de Cologne“ noggsamt känt. — *Aachen* har varma bad och ansenliga klädesfabriker. — *Trier*, vid Mosel, eger den namnkunniga relikten „Christi kjortel“, hvilken emellanåt utställes till de troendes tillbedjande, då en mängd främlingar samlas.

Från **Hohenzollern** härstammar Preussens kungaätt.

Holstein, från Elbe i S. till floden Ejder i N., har städerna *Altona* vid Elbe och *Kiel* vid Östersjön. *Altona*, en betydlig handelsstad med 70 t. inv., är egentligen en förstad till Hamburg. *Kiel* har ett universitet och en förträfflig hamn. Staden är belägen vid en vik, hvarifrån Ejderkanalen går till Ejderfloden.

Slesvig har vid långa fjordar nära östra kusten städerna *Slesvig* och *Flensburg*. I närheten af staden Slesvig märkas slottet *Gottorp* samt ruinerna af muren *Danevirke*. *Flensburg*, med 20 t. inv., idkar stark sädeshandel.

Konungariket Sachsen

(270 qv. mil, 2½ mill. inv.)

ligger på Erzgebirges norra sluttning. Jordbruket, boskapsskötseln, bergsbruket och manufakturerna äro mycket högt uppdrifna. Städer: *Dresden* och *Meissen* vid Elbe, *Leipzig* i NV., *Freiberg* och *Chemnitz* i S. *Dresden* har 150 t. och *Leipzig* 100 t. inv.

Dresden, Sachsens hufvudstad, har ett ypperligt läge, såsom anlagdt på det ställe, der Elbe ur berglandet inträder i låglandet. Staden utmärker sig genom rika konstsamlingar („Dresdnergalleriet“). I närheten ligger fästningen *Königstein* uti Sachsiska Schweiz.

Meissen har Europas äldsta porslinsfabrik. *Leipzig* är näst Hamburg Tysklands vigtigaste handelsstad. Till dess „messor“ (marknader) samlas köpmän från många länder. Med afseende på bokhandeln öfverträffar Leipzig alla städer på jorden. Stort universitet.

Freiberg är känt genom sina silfvergrufvor och sin bergsakademi. — *Chemnitz* är näst Elberfeld och Berlin Tysklands vigtigaste fabriksstad.

Thüringska småstaterna

äro belägna på och omkring Thüringerwald. Dessa stater, bebodda af 1 mill. inv., äro tillsammans något större än Nylands län. De hafva god tillgång på jern och stenkol. De äro: storhertigdömet *Sachsen-Weimar*; hertigdömena *Sachsen(-Meiningen, -Koburg-Gotha* och *-Altenburg)*, furstendömena *Schwarzburg(-Rudolstadt* och *-Sondershausen)* samt *Reuss(-Schleiz* och *-Greiz)*.

Städer: *Weimar, Jena, Eisenach, Koburg* och *Gotha*.

Weimar var en tid de tyska skaldernas hem (Schiller, Göthe m. fl.). — *Jena*, vid Saale, har ett universitet. — *Eisenach* ligger i närheten af slottet *Wartburg*, der Luther en tid vistades.

Storhertigdömena Mecklenburg,

vid Östersjön, till Elbe i SV., äro föga större än de Thüringska småstaterna och hafva 700 t. inv. De utgöras af ett bördigt sädesland, med stark häst-, får- och gåsafvel.

I **Mecklenburg-Schwerin** ligga hufvudstaden *Schwerin* samt handelsstäderna *Rostock* med *Warnemünde* och *Wismar*. I **Mecklenburg-Strelitz** är *Neu-Strelitz* hufvudstad.

Storhertigdömet Oldenburg,

vid Nordsjön, till Weser i NO., har något öfver 100 qv. mil med 300 t. inv. Stark boskapsskötsel. Hufvudstad är *Oldenburg*. — Dessutom höra hit furstendömena *Lübeck* (i Holstein) och *Birkenfeld* (i södra delen af Rhenprovinsen). — Vid *Jadeviken* har Preussen köpt ett område för anläggning af en krigshamn.

De tre fria städerna:

Hamburg med 200 t., *Bremen* med 70 t. och *Lübeck* med 30 t. in.

Hamburg, vid Elbe, är den största handelsstaden på Europas kontinent. I afseende på sjöfart och handel öfverträffas den bland Europas städer endast af London och Liverpool. Sockerfabriker. Hamburgs yttre hamn är *Cuxhafen*.

Bremen, vid Weser, idkar isynnerhet handel på Amerika och är derföre en hufvudplats för tyska utvandringen till Amerika (*Hamburg* är den andra). Cigarrfabriker. Bremens yttre hamn är *Bremerhafen*.

Lübeck, vid Trave, med yttre hamnen *Travemünde*, idkar betydlig handel på Östersjön.

Nordtyska förbundets öfriga stater

omfatta tillsammans något öfver 100 qv. mil med 700 t. inv. Vid Elbe: hertigdömet *Anhalt* med hufvudstaden *Dessau*. I Wesers område: hertigdömet *Braun-*

schweig vid Harz med hufvudstaden *Braunschweig*, samt furstendömena *Lippe-Deimold*, *Schaumburg-Lippe* och *Waldeck*. I *Waldeck* ligger brunnsorten *Pyrmont*.

Konungariket Baiern

(1400 qv. mil, 5 mill. inv.)

består af tvenne delar. Hufvudlandet ligger mot Ö. kring öfra *Donau* och *Main*, *Rhenbaiern* i V. *Donaudalen* ligger högt, så att vinrankan der ej trivfes.

I **Hufvudlandet** ligga S. om *Donau* *Augsburg* vid *Lech* och *München* vid *Isar*; vid *Donau* ligger *Regensburg* och N. om *Donau* *Nürnberg*; vid *Main* *Würzburg*.

I **Rhenbaiern** ligger *Speier* vid *Rhen*.

De största städer äro *München* med 170 t. och *Nürnberg* med 80 t. inv.

München, vid *Isar*, är rikets hufvudstad. Ligger likasom *Berlin* på en sandslätt, men 1,600 fot öfver hafvet. Staden har praktfulla nya byggnader, stora konstsamlingar och ett universitet. *München* är också hufvudorten för tillverkningen af bayerskt öl. — *Augsburg* är en vigtig handelsstad. — I *Nürnberg* finnas många slags fabriker („*Nürnbergerkram*“). — *Würzburg* ligger i en skön vintrakt.

Konungariket Württemberg,

(350 qv. mil, omkring 2 mill. inv.)

beläget omkring *Neckar* och *Donau*, är ett förträffligt odladt sädes- och vinland. Det har städerna *Stuttgart* nära *Neckar*, *Tübingen* vid *Neckar* och *Ulm* vid *Donau*.

Stuttgart, i en af vinberg omgifven dal, är hufvudstad och har 75 t. inv. Är tillika sydtyska bok-

handelns hufvudsäte. *Tübingen* har ett universitet och *Ulm* är en fästning.

Storhertigdömet Baden,

(280 qv. mil, 1 $\frac{1}{2}$ mill. inv.)

en lång och smal ländsträcka vid Rhen, är särdeles bördigt och vinrikt. I Schwarzwald idkas starkt skogsbruk („holländska stockar“) och trädurmakeri.

Städer: *Karlsruhe*, *Heidelberg*, *Mannheim*, *Baden-Baden* och *Konstanz* (eller *Kostnitz*).

Karlsruhe, landets hufvudstad, är regelbundet bygd, i det gatorna utgå strålförmigt från slottet. — *Heidelberg* ligger i en härlig dal vid Neckar, som här träder ur berglandet. Har Tysklands mest storartade slottsruin och ett universitet. — *Mannheim*, vid Neckars utflöde i Rhen, är landets viktigaste handelsstad. — *Baden-Baden* är jordens mest besökta brunnsort. — *Konstanz* ligger S. om Rhens utflöde ur Bodensjön uti ett „enclave“ i Schweiz.

Storhertigdömet Hessen

(140 qv. mil, 800 t. inv.)

består af två hufvuddelar på hvar sin sida om Main. Den södra är ett af Tysklands skönaste landskap. Städer: *Darmstadt*, *Mainz* och *Worms*.

Darmstadt är hufvudstad. — *Mainz*, vid Mains utflöde i Rhen, är en af Europas starkaste fästningar. — *Worms*, nära Rhen, i en vintrakt.

Furstendömet Liechtenstein,

(3 qv. mil, 8 t. inv.)

vid öfra Rhen mellan Tyrolen och Schweiz, är Tysklands minsta furstendöme. Fursten har stora besittningar i Österrike.

Österrike-Ungarn

(11 300 qv. mil, 35 mill. inv.)

gränisar i N. till Sachsen (Erzgebirge), Preussen (Sudeterna) och Polen, i Ö. till Ryssland och Turkiet, i S. till Turkiet (Karpaterna, Donau, Sau), Adriatiska hafvet och Italien (Alperna), i V. till Schweiz (Rhen) och Baiern (Inn, Böhmerwald). Det är till största delen bergland (Alperna, Karpaterna och öfriga gränserbergen). Lågländer äro endast den Ungerska slätten och slätten vid Wien. Största delen af landet ligger i Donaus flodområde.

Monarkin delas i två hufvuddelar:

1. **Kejsaredömet Österrike**, som omfattar *de forna tyska länderna (Böhmen, Mähren, Österrikiska Schlesien, Österrike, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, det Illyriska kustlandet och Tyrolen), Galizien med Bukövina och Dalmatien.*

2. **Konungariket Ungarn**, hvartill höra *Ungarn, Siebenbürgen eller Transsilvanien, Kroatien, Slavonien och Militärgränsen.*

Likasom Ryssland bebos denna monarki af många olika folkslag. De mest bildade äro *Tyskarne* (8 mill., mest i V.). Talrikast äro *Slaverne* (nära hälften): *Czecherne* (tsje) i Böhmen och Mähren, *Polackarne* och *Ruthenerne* i Galizien, *Venderne* i Steiermark, Kärnthen och Krain, *Kroaterne* i Kroatien, *Serberne* i Slavonien, *Militärgränsen* och Dalmatien. I en stor del af Ungarn bo *Magyarer* (dja) eller *Ungrare* (5 mill.), beslägtade med Finnarne, i Siebenbürgen *Rumäner*. *Italienare* bebo södra Tyrolen och kustlandet, *Judar* finnas mest i Galizien.

De flesta *näringarne* stå på en låg ståndpunkt, dock med undantag af de tyska delarne. *Jordbruk* och *boskapsskötsel* äro de viktigaste näringarne. Af synner-

lig vigt är vinodlingen i Ungarn, hvars bästa vin är Tokajervinet och hvars vinskörd är den ymnigaste i Europa näst efter Frankrikes. I allmänhet är Ungarn mycket rikt på naturprodukter.

Industrin är likasom handeln endast i de tyska länderna högt uppdrifven, isynnerhet i Böhmen (väfnader, glasvaror). *Bergsbruket* är deremot af stor vigt. Nästan alla slags metaller finnas, jemte stenkol och salt. Af största vigt, både genom myckenhet och godhet, är jernet; det bästa i Steiermark.

Den allmännaste religionen är den katolska. Till och med den grekiska religionen räknar flere bekännare, än den protestantiska. De flesta protestanter finnas i Ungarn.

Monarkins två hufvuddelar hafva hvardera sin särskilda både författning och förvaltning. Inom beggdera är kejsarens makt inskränkt.

De största städer äro hufvudstaden *Wien* med 600 t., *Buda-Pest* med 200 t. och *Prag* med 150 t. inv.

I **Böhmen** ligga: *Prag*, midt i landet, och badorterna *Karlsbad*, *Marienbad* och *Teplitz* i NV.

Prag, Böhmens hufvudstad, är skönt beläget på ömse sidor om Moldau, öfver hvilken Nepomuksbron leder. Czekiskt universitet.

I **Mähren** ligga dess hufvudstad *Brünn* och fästningen *Olmütz*, i **Österrike** *Wien* och *Linz* vid Donau, i **Salzburg** *Salzburg*.

Wien utgör i flera afseenden motsatsen till Berlin. Ligger vid en segelbar arm af Donau och på en bördig slätt. Likasom Moskva består *Wien* af en inre del med flera märkvärdiga byggnader, såsom *Stefanskyrkan* med ett af de högsta torn, och af många förstäder. *Wien* har konstsamligar och ett universitet. I närheten ligger lustslottet *Schönbrunn*. — *Salzburg* lig-

ger i det s. k. „Salzkammergut“, som utmärker sig genom sina saltgrufvor.

I **Steiermark** ligger *Gratz*, i **Kärnthen** *Klagenfurt*, i **Krain** *Laibach* och *Idria*, i det **Illyriska kustlandet** *Triest*.

Idria är känt genom sina quicksilfvergrufvor. — *Triest* är Österrikes viktigaste sjöhandelsstad och driver betydlig handel på Levanten, d. ä. länderna Ö. om Medelhafvet.

I **Tyrolen** ligger *Innsbruck* vid Inn och N. om *Alperna*. På *Alpernas* södra sida, i det „*välska*“ Tyrol, ligger *Trento* (Trient) vid Adige eller Etsch-floden.

I **Galizien** ligga *Krakau* vid Weichsel, *Vieliczka* (litsj), *Lemberg* och *Brody*, i **Dalmatien** *Ragusa*.

Krakau var Polens gamla hufvudstad och är rikt på forntidsminnen, såsom domkyrkan med de polska konungagrafvarne. — *Vieliczka* har ett ofantligt saltverk, hvilket liknar en underjordisk stad. — *Brody* är en vigtig handelsstad, mest bebodd af Judar.

I **Ungarn** ligga *Pressburg*, *Komorn*, *Buda* eller *Ofen* och *Pest* vid Donau, *Schemnitz* och *Kremnitz* N. om Donau, *Tokay* N. om Theiss och *Dèbrezsin* S. om Theiss.

Komorn är en stark fästning. — *Buda* bildar tillsammans med *Pest* Ungarns hufvudstad. I *Pest* finnes ett magyarskt universitet. *Schemnitz* och *Kremnitz* äro kända genom rika guld- och silfvergrufvor.

I **Kroatien** och **Slavonien** finnes ingen betydande stad; i **Militärgränsen** ligger den vigtiga fästningen *Peterwardein* vid Donau, i **Siebenbürgen** är *Kronstadt* förnämsta staden.

Militärgränsen har en egendomlig författning, i det alla vapenföra män äro soldater. Landet lyder under den för hela monarkin gemensamma krigsstyrelsen.

Schweiz

(750 qv. mil, 2½ mill. inv.)

ligger mellan Tyskland (Rhen och Bodensjön) i N., Österrike (Rhen) i Ö., Italien (Alperna) i S. och Frankrike (Jura) i V. Det är helt och hållet **högland** samt innefattar den Schweiziska högslätten och större delen af Jura och Mellersta Alpernas område.

Floder och sjöar: *Rhen*, som bildar *Bodensjön*; Rhens biflod *Aare*, som bildar *Brienzer-* och *Thunersjöarne* samt mottager vattnet från *Vierwaldstädersjön* genom *Reuss*, från *Wallenstädter-* och *Zürichersjön* genom *Limmat*, från *Neuchâtelsjön* genom *Zihl*; *Rhône*, som bildar *Genèversjön*; *Ticino* (tsjino) som bildar *Lago Maggiore* (dsjore); och öfre *Inn*.

De mest berömda vattenfallen äro *Rhenfallet* vid Schaffhausen och *Staubbach* i Bern.

Klimatet är mycket olika efter orternas olika höjd, och vexlar hastigt, t. ex. tillfölje af den varma sunnanvinden („Föhn“). I de djupare dällderna växer till och med vinrankan. I en höjd af 5 t. fot upphör löfskogen, högre upp barrskogen, det ymniga, aromatiska gräset och alprosen, hvarefter marken är sparsamt betäckt med mossor och lafvar. Omsider vidtager, vid 8 t. fots höjd, den eviga snön.

Schweiz består af 25 fristater, **kantoner** kallade: *Genève*, *Pays de Vaud* (päi dö vå), *Neuchâtel* (nösjatel) och *Freiburg* i SV.; *Basel*, *Solothurn*, *Aargau*, *Zürich* och *Schaffhausen* (N. om Rhen) i N.; *Thurgau*, *S:t Gallen*, *Appenzell* och *Graubünden* (den största) i Ö.; *Ticino* (eller *Tessin*) och *Wallis* i S.; samt *Bern*, *Luzern*, *Zug*, *Glarus*, *Schwyz*, *Uri* och *Unterwalden*, alla i det inre landet. Af dessa kantoner äro tre fördelta i två politiskt skilda områden.

Invånarne tala *olika* språk: i SV. *franska*, S. om Alperna *italienska* och i de öfriga delarne *tyska*. Två mill. tala tyska.

Af **näringarna** är *åkerbruket* af mindre vigt, emedan Schweiz är ett bergland, och mycket säd införes derföre. Schweizarnes hufvudnäring är deremot *boskaps-skötsel*. Herdarne („die Sennen“) drifva sin boskap till sommaren till sina högt belägna fäbodas („Sennenhütten“), der de bereda ypperlig ost och smör. — Af landets vildbråd må fjällgeten („die Gemse“) nämnas. — *Bergsbruket* är ej af betydighet, ty Alperna, Europas högsta berg, äro fattiga på brukbara mineralier.

Industrin är mycket betydande. De viktigaste industrivarorna äro uren från Neuchâtel och Genève samt bomulls- och sidenvarorna, isynnerhet från Zürich och Basel. Också *handeln* är mycket utvecklad och invånarne hafva gjort mycket till befrämjande af förbindelsen med andra länder medelst jernvägar m. m. Den viktigaste handelsstaden är Basel. — En egen inkomstkälla för invånarne är *landets naturskönhet*, ty årligen besöker en mängd utländningar detta land med dess snöbetäckta berg, dess vattenfall och dess vackra alpsjöar.

Religionen är dels reformert, dels katolsk och folkbildningen står på en hög ståndpunkt. I flera städer finnas akademier eller universiteter.

I **politiskt afseende** erbjuder Schweiz många egenheter. Kantonerna hafva sina särskilda lagar och styrelser; men öfver dem alla står *förbundsrådet* i Bern med en president, som väljes på ett år. Embetsmännen väljas af folket och endast på en bestämd tid; lönerna äro ringa, så att förbundspresidenten endast har 9 t. mark om året. Skatterna äro ringare, den personliga friheten är större än någonstädes i Europa.

En stående krigshär har Schweiz icke; men deremot en milis af 200 t. man. Hvarje vapenför Schweizare öfvas i vapnens bruk och små gossar omgås redan med skjutgevär. Schweiz har icke heller någon stats-skuld, utan en *statsförmögenhet* af flera mill. mark.

Städerna i Schweiz äro icke stora. De största äro *Genève*, vid Rhônes utflöde ur Genèveersjön, och *Basel*, vid Rhens krökning åt N., hvardera med 40 t. inv. I *Vaud* ligger *Lausanne*, i en rik vintrakt vid Genèveersjön.

De flesta kantoner hafva samma namn som deras hufvudstäder.

Konungariket Nederländerna.

(670 qv. mil, $3\frac{3}{4}$ mill. inv.)

Med Nederländerna förstås i vidsträcktare bemärkelse Rhens, Maas' och Scheldes deltaländer; i in-skränktare bemärkelse konungariket *Nederländerna* eller, såsom det utom landet vanligen kallas, konungariket *Holland*.

Holland gränsar i N. och V. till Nordsjön, i Ö. till Preussen, i S. till Belgien. Det är ett *lågland*, till en stor del marsk och flerstädes lägre än hafvet („polder“), mot hvilket det skyddas af dammar och ända till 200 fot höga düner. Intet land i Europa är så genomskuret af *floder* (Rhen, Maas, Schelde) och kanaler. Luften är fuktig och dimmig.

Holland delas i följande landskap: *Groningen*, *Friesland*, *Drenthe* och *Overijssel* (ejsel), Ö. om *Zuider-Zee*; *Gelderland*, *Utrecht*, *Sydholland* och *Nordholland*, S. och V. om *Zuiderzee*; *Limburg*, *Nordbrabant* och *Zeeland* i S. — Under Hollands konung står också storhertigdömet *Luxemburg*, beläget mellan Belgien, Frankrike och Preussen.

Holländska språket liknar mycket plattyskan. I N. talas *friesiska*, i S. *flamländska*; men dessa språk stå också nära plattyskan.

Landets vigtigaste **näring** är *boskapsskötsel*. Den är högt uppdrifven, med betydlig utförsel af smör och ost. *Åkerbruket* är emellertid också viktigt, *trädgårdsodlingen* i några trakter storartad („blomsterlök från Haarlem“). *Fisket* är vid kusten icke betydande; den holländska sillen fångas mest vid Englands och Skottlands kuster.

Bergsbruk bedrivs i Holland icke, ty mineralier saknas nästan helt och hållet, med undantag af lera, hvaraf göres mursten („klinker“), och torf. Torfven är af största vikt, emedan landet är fattigt på skog. Luxemburg har jern- och stenkolsgrufvor. *Industrin* är betydande, ehuru Holland icke är något industriland. Af industrins grenar blomstra isynnerhet de, hvilka stå i sammanhang med sjöhandeln, såsom skeppsbyggeri (på 600 skeppsvarf), fabrikation af genèvre och tobak m. m. Kända industrialster äro det fina linnet, papperet och lerpiporna. Långt vigtigare än industrin är *handeln*, gynnad medelst tre stora floder med segelbara mynningar och befordrad medelst en mängd kanaler. Yttre handeln är vigtigast i kolonierna. De vigtigaste *handelsstäder* äro Amsterdam och Rotterdam. De äro bland de förnämsta handelsstäder i Europa, isynnerhet för kaffe och andra kolonivaror.

Religionen är den reformerta; dock finnas äfven många katoliker. *Folkbildningen* står högt; landets mest kända universitet är Leijden.

Målarekonsten stod i fordna tider högt och många mästare i denna konst, t. ex. Rembrandt, hörde till den „holländska skolan.“

Konungens makt är inskränkt genom en lagstif-

tande församling, kallad „generalstaterna.“ Välståndet är stort och kolonierna gifva landet en betydlig inkomst.

Städerna i Holland äro många och nästan alla i förbindelse med hafvet. Störst äro: hufvudstaden Amsterdam med 250 t., Rotterdam och Haag, hvardera med omkring 100 t. inv.

I **NO.** finnes ingen betydlig stad. **Midt i landet** ligga *Nijmegen* (nejm) vid Waal, *Utrecht* och *Leijden* vid Rhen, *Rotterdam* vid Maas, *Haag* nära vestkusten, *Haarlem* vid det uttorkade Haarlemerhafvet, och *Amsterdam* vid viken Ij (ej). I **S.** ligga fästningarne *Maastricht* vid Maas, *Den Bosch*, *Breda* och *Vliessingen*; den sistnämnda på en ö.

Haag är konungens residens. — *Amsterdam* är bygd på pålar och genomskuret af en mängd kanaler, planterade med träd. För att komma till Amsterdam måste fartygen gå genom den Nordholländska kanalen, hvilken går från Ij till De Helder och är tillräckligt djup för mycket stora fartyg. — Invid Amsterdam ligger *Zaandam*, på hvars skeppsvarf Peter den Store arbetade.

Konungariket Nederländerna har högst betydliga besittningar utom **Europa** (30 t. qv. mil, 20 mill. inv.): hufvudmassan af *Sunda-öarne* och *Molukkerna*, en del af *Guyana*, några af de *Små Antillerna* samt några handelsorter i *Guinea*.

Konungariket Belgien

(535 qv. mil, 5 mill. inv.)

gränsar i N. till Nederländerna, i Ö. till Preussen, i S. till Frankrike, i NV. till Nordsjön. Det är till största delen ett *lågland*, hvilket liknar Holland, men

är mindre sankt. Sydöstra delen, genom hvilken Ardennerna stryka, är lågbergig och naturskön.

Floderna äro Maas och Schelde.

Belgien består af följande provinser: *Sydrabant*, i midten af landet; *Limburg*, *Antwerpen* och *Ostflandern* i N.; *Vestflandern* i V.; *Hennegau*, *Namur* (yr) och *Luxemburg* i S.; samt *Lüttich* i Ö.

Befolkningen på slättlandet talar *flamländska*. I den bergiga landsdelen talas *vallonska*, en fransk munart. Det sedvanliga skriftspråket i hela landet är det franska.

Belgien är det tätast befolkade land i Europa, 36 gånger tätare än Finland. Invånarne måste derföre arbeta mycket, för att vinna sin utkomst. Också äro landets flesta **näringar** högt uppdrifna. *Åkerbruket* är så utveckladt, att nästan hela landet odlas med samma omsorg som våra trädgårdar. Utmärkt är linet, känt för dess finhet och begagnadt till „Brüsseler spetsar.“ *Trädgårdsodlingen* är hos Flamländarne likaså utveckladt som hos Holländarne och i Gent finnas flera hundra drifflus, hvarifrån en mängd blommor utföras till flera länder. *Boskapskötseln* är deremot mindre anseelig. *Bergsbruket* är så betydligt, att Belgien hör till de första kol-, jern- och zinkländerna. Derföre framalstrar den belgiska *industrin* isynnerhet jernvaror (maskiner, gevär); äfven ylle-, linne- och bomullsvaror. Industrin täflar med den engelska, jernvägsnätet är tätare än i sjelfva England. Också *handeln* är betydlig, ehuru Belgien i hög grad saknar hafskust. Den viktigaste *handelsstaden* är Antwerpen, en af Europas första handelsstäder.

Nästan alla Belgier äro **katoliker**. *Folkbildningen* är icke så hög som i Holland. Landets viktigaste universitet är i Löwen.

Likasom i Holland fanns äfven i Belgien en förträff-

lig *målareskola* („den flämisk-brabantska“), till hvars mästare Rubens och van Dyk (dejk) hörde.

Konungens makt är inskränkt genom en fri författning.

Städer finnas i Belgien många och af stor betydhet. På ett område, som är något större än Åbo län, finnas 4 stora städer: Brüssel med 300 t. inv., Antwerpen, Gent och Lüttich, hvarje med mer än 100 t. inv. Tredje delen af landets befolkning bor i städerna.

I **midten** af landet ligga *Brüssel*, *Löwen* och *Mecheln*. I **NV.** ligga *Gent* och *Antwerpen* eller *Anvers* (angvers) vid Schelde, *Brügge* och *Ostende*, den sista vid hafvet. I **SO.** ligga *Lüttich* eller *Liége* (liesj) vid Maas, *Verviers* (vervjé) och *Spa*.

Brüssel, Belgiens hufvudstad, är en af Europas vackraste städer och påminner mycket om Paris. Består af två delar, hvaraf den ena ligger högt och den andra lågt. Den högre delen har ett nymodigt utseende och bebos af den förnämre franska talande befolkningen. Den lägre delen har deremot ett företrädesvis gammaldags utseende och bebos af Flamländare. Den praktfullaste delen af Brüssel är *parken*, som är omgifven af palatser. En namnkunnig byggnad är rådhuset. — S. om Brüssel ligger slagfältet vid *Waterloo*, med kolossala minnesvårdar.

Antwerpen är landets hufvudfästning och har en berömd domkyrka med ett högt torn. Bland dess importvaror förtjenar petroleum att nämnas. — *Gent* är sätet för Belgiens bomullsväfverier. — *Ostende* är af vigt såsom öfverfartsort till England och är tillika en känd badort. — *Lüttich* (*Liége*) är en af Europas första fabriksstäder med jordens största vapentillverkning. — *Verviers* är sätet för Belgiens klädestillverkning. — *Spa* är också en känd badort.

Fästningar finnas i Belgien och i norra Frankrike tätare än någonstädes.

Frankrike

(10 t. qv. mil, 38 mill. inv.)

gränisar i N. till Kanalen, Belgien och Tyskland, i Ö. till Tyskland (Rhen), Schweiz (Jura) och Italien (Vestra Alperna), i S. till Medelhafvet och Spanien (Pyreneerna), i V. till Biskayahafvet. Norra och vestra delen är *lågland*, östra och sydöstra delen *bergland* (Ardennerna, Vogeserna, Langres högslätt, Côte d'Or, Cevennerna, Auvergne's högland och gränsbergen). *Floder*: Rhen, Mosel, Maas och Schelde; — Seine, Loire och Garonne; — samt Rhône med Saône.

Frankrike har till största delen naturliga gränser, har både högland och lågland, ett i det hela gynnsamt klimat; står i lätt förbindelse med andra länder genom segelbara floder och särskilda haf samt bebos nästan af ett enda folk. Det utgör sålunda ett helt.

Frankrike indelas i *departementer*, hvilka styras af präfekter; men mera känd hos oss är den historiska indelningen i 38 provinser, bland hvilka de viktigaste äro: *Flandern*, *Picardie* och *Normandie* vid Kanalen; — *Bretagne*, *Poitou* (poatú) med *Vendée*, *Guyenne* och *Gasconne* vid Atlantiska hafvet; — *Languedoc* och *Provence* vid Medelhafvet; — *Dauphiné*, *Savoien*, *Franche Comté*, *Elsass* och *Lothringen* i Ö.; — *Ile de France*, *Champagne*, *Bourgogne* och *Auvergne* i det inre landet. Härtill kommer ännu ön *Corsika*.

I Frankrike talas nästan endast *franska*, som hör till de romaniska språken. I Elsass och en del af Lothringen bo *Tyskar*, i Bretagne nästan oblandade

Celter, vid Biskaya-vikens innersta del *Basker* och på Corsika samt längst i SO. *Italianare*.

Af **näringarna** är *åkerbruket* icke så högt uppdrifvet, att landet kan brödföda sig sjelft. Mångenstädes ersätta kastanjerna brödet. På *vin* är Frankrike deremot det rikaste land på jorden (Champagne-, Bourgogne-, Bordeaux- (bårdå) och Muskatviner). Af andra, i stort odlade växter må nämnas: hvitbetor för sockerberedning; äpplen och päron, hvaraf i nordvestra delen fruktvin (cidre) pressas; plommon och persikor; oliver och mullbärsträd (i Provence). Näst efter Italien framalstrar Frankrike det mesta silke i Europa. På *skogar* är brist. *Boskapskötsel* står icke högt; *fisket* är deremot af vigt och bedrifves icke allenast vid kusterna, utan äfven vid Island och New-Foundland.

Bergsbruket lemnar isynnerhet jern och stenkol, men icke i tillräcklig mängd. Stenkol införs till och med i ansenlig mängd tillfölje af den högt utvecklade industrin. Lothringen och hafvet gifva mycket salt. *Industrin* är så vigtig, att den öfverträffas endast af Englands. De franska industrivarorna äro de första på jorden med afseende på elegans och smak. De viktigaste äro modevarorna från Paris och sidenvarorna från Lyon. Ansenlig är äfven bomullsindustrin i Rouen och Elsass.

Handeln är så blomstrande, att den öfverträffas endast af Englands och Nordamerikas. Den inre rörelsen underlättas synnerligen genom en mängd jernvägar, segelbara floder och kanaler. Af kanalerna är *Sydkanalen* den största. Rikets första *sjöhandelsstad* och tillika den viktigaste vid Medelhafvet är Marseille. Dernäst Le Havre, Bordeaux och Nantes. I det inre landet är Paris af utomordentlig betydenhet.

Nästan alla Fransmän äro **katoliker**. Endast 1½

million äro protestanter (mest i Elsass): dels Lutheraner, dels reformerta („Hugenotter“). *Vetenskaperna* blomstra i Frankrike; men *folkbildningen* är på en temligen låg ståndpunkt. En tredjedel af befolkningen kan hvarken läsa eller skrifva.

Frankrike är för närvarande en **republik**.

Af **städerna** höra flera till de större. Den största af dem alla är hufvudstaden Paris med inemot 2 mill. inv.; i Europa den största näst efter London.

I **NV.** ligga *Dunkerque*, *Calais* (kalä), *Boulogne* (bulonj), *Le Havre* (vid Seine) och *Cherbourg* (sjärbur), alla vid hafvet; *Lille*, *Roubaix* (rubä), *Amiens* (amieng) och *Rouen* (ruang) vid Seine, inne i landet. I **Bretagne** ligga *Brest* vid hafvet och *Nantes* (nangt) nära Loires mynning. Lille har 150 t., Rouen och Nantes hvardera 100 t. inv.

Calais och *Boulogne* äro kända såsom öfverfartsorter till England. — *Lille* är likasom många andra städer i det norra Frankrike en stark fästning och likasom Roubaix, Amiens och Rouen en vigtig fabriksstad. — *Cherbourg* är en vigtig krigshamn likasom Brest och Toulon.

I **SV.** ligga *Bayonne* vid hafvet och *Bordeaux* vid Garonne; i **SO.** ligga *Toulouse* (tulús) vid Garonne, *Montpellier* (mongpeljé) nära hafvet, *Cette*, *Marseille*, *Toulon* och *Nizza* vid hafvet. Marseille har 300 t., Bordeaux 200 t., Toulouse och Toulon hvardera 100 t. inv.

Bordeaux har den betydligaste handel med vin. — *Montpellier* och *Nizza* besökas af sjuka för sitt milda klimat. — *Cette* idkar handel med muskatvin och salt.

I **Ö.** ligga *Grenoble* nära Italienska gränsen, *Besançon* nära Jura, *Mühlhausen* och *Strassburg* nära Rhen, *Metz* vid Mosel och *Nancy*.

Strassburg, en stor fabriks- och handelsstad, har

80 t. inv. Är känt för sin domkyrka, kallad „Münster“ och verldsberömd för sitt höga torn. — *Mühlhausen* är en medelpunkt för bomullsindustrin. — *Metz* är en mycket stark fästning.

I det inre landet ligga *Paris* vid Seine, *Versailles* (salj) och *Reims* (rängs), *Orléans* (ang) och *Tours* (tur) vid Loire, *Lyon* vid Rhônes och Saônes förening, samt *S:t Etienne*. Paris har inemot 2 mill., Lyon öfver 300 t. och *S:t Etienne* 100 t. inv.

Paris ligger på båda sidor om Seine och på en i densamma belägen ö, hvilken kallas *Cité*. Paris är icke allenast en medelpunkt för Frankrike, utan äfven för en stor del af jordens civilisation, en „elegansens och modernas verldsstad.“ Här finnas storartade inrättningar för vetenskap och konst samt en mängd härliga byggnader och märkvärdigheter. På högtra Seinestranden ligga: slottet *Tuilierierna* och dermed förenade *Lowren*, ett museum för skön konst; *Palais Royal*, det nya *Operahuset*, *Tuilieri-trädgården*, *Elyseiska fälten* och *Vendôme-platsen*. På *Cité* finnes den härliga domkyrkan *Notre Dame*. På venstra stranden: *Universtitet*, *Jardin des Plantes*, *Invalidhotellet* med Napoleon I:s graf, *Marsfältet* och *Katakomberna*, gamla underjordiska stenbrott. — Af gammalt trångt byggd har staden nu blifvit genombruten med raka gator. Egentliga staden är omgifven af *Boulevarderna*, förut murar, nu breda gator med alléer. Utom boulevarderna ligga de s. k. förstäderna. Omkring hela staden går en fästningsmur och längre bort ligga spridda „forter.“

I stadens närhet ligga: *S:t Cloud* (klu), lustslott; *S:t Denis*, konungagrafvar; *Sèvres*, porslinsfabrik.

Versailles har ett praktfullt slott och en stor park med verldsberömda vattenkonster. Slottet är nu förvandladt till ett museum.

Reims är kändt genom sin domkyrka, der de franska konungarne fordom kröntes, och *Orléans* genom *Jeanne d'Arc*. — *Lyon* har Europas största och bästa sidenfabriker och *S:t Etienne* viktiga fabriker, förnämligast för tillverkning af vapen.

På den högbergiga och skogrika ön **Corsika** ligger *Ajaccio*, Napoleon I:s födelseort.

Besittningar utom Europa (20 t. qv. mil, 5 mill. inv.): I Afrika: *Algeriet*, en del af *Senegambien* och ön *Réunion* m. m.; i Asien: *Nedre Kotkinkina* och staden *Pöndichéri* m. m.; i Indien; i Amerika: några af de *Små Antillerna* och en del af *Guyana*; i Australien: *Nya Kaledonien* och några af *Sällskapsöarne* m. m.

Britiska Öarne.

(5700 qv. mil, 30 mill. inv.).

Storbritannien och Irland, hvilka omgifvas af hafvet, äro den viktigaste delen af det Britiska riket, hvilket inalles har en storlek af 240 t. qv. mil och en folkmängd af inemot 200 mill.

De Britiska öarne hafva en förträfflig belägenhet, i det från dem tillträdet är lätt icke allenast till en stor del af Europa, utan äfven till Atlantiska hafvet, som är jordens viktigaste handelsväg. De hafva också en särdeles fördelaktig kustbildning och äro mycket rika på hamnar.

England är mot Ö. ett lågland, hvaremot det mot V. har berg, isynnerhet i *Wales*, der högsta punkten är *Snowdon*, 3,400 fot. Det engelska låglandet består ömsevis af höjder och slätter samt utmärker sig genom en synnerlig fruktbarhet.

Skotlands södra del är ett lågland, hvilket också är bördigt, ehuru mindre än England. Nordliga de-

len är ett bergland och kallas „Högländerna.“ Gränsen mellan lågländerna och högländerna bildas af *Grampianbergen*, hvilkas högsta topp är *Ben Nevis*. 4 t. fot.

Ireland är temligen lågt, dock finnas der spridda berg vid kusten. De mindre öarne vid Storbritannien och Ireland äro också bergiga. En af Hebriderna, *Staffa*, är ryktbar för „Fingals-grottan.“

Floderna äro oaktadt deras ringa mängd af särdeles vigt. De äro nämligen vattenrika, hafva ett jemnt lopp och äro derföre i hög grad segelbara.

I **Storbritannien** utflyta åt Ö.: *Thames* (thäms), *Humber* och *Forth*; åt V. *Severn*, *Mersey* och *Clyde* (kleid). — *Thames* är en af jordens viktigaste floder, i det den utgör en förträfflig segelled till jordens viktigaste handelsstad (städer: Oxford och London). — *Humber* uppstår genom föreningen af *Trent* och *Ouse* och utfaller i Humberviken (stad: Hull). — *Severn* utfaller i Bristolkanalen och upptager *Avon*, som är segelbar för de största handelsfartyg (städer vid Avon: Bath och Bristol). — *Mersey* är mycket kort, men har stor betydighet, emedan den genomrinner Englands viktigaste fabriksdistrikt (stad: Liverpool). — *Clyde* är Skotlands största flod (stad: Glasgow).

Ireland har endast en betydlig flod, *Shannon* (sjännen) (stad: Limerick).

Insjöarne äro jemförelsevis få. I England finnas endast några få insjöar ytterst i NV., *Cumberlandssjöarne* kallade. I Skotland ligga många djupa fjällsjöar, såsom *Loch Lomond* och *Loch Ness* (lok). Dessa sjöar äro kända för sin naturskönhet och besökas mycket af resande.

Klimatet är ett fullkomligt hafsklimat, starkast utprägladt i V. Sommaren är således sval, vintern blid, så att Thames sällan tillfryser. Vestra kusten är nästan frostfri. En följd häraf är, att lagern och

myrten trifvas i Cornwall och Ireland, hvaremot vindruvvor och aprikoser icke mogna. Nederbörden är ymnig och störst i V., der den på somliga ställen utgör 100 tum. I Ö. visar sig fuktigheten genom täta och tjocka dimmor, välkända för en hvar, som besökt London.

Växterna utmärka sig tillfölje af fuktigheten genom sin yppighet. Detta visar sig isynnerhet i gräsväxten, hvars skönhet är känd. Skogar finnas nästan icke; men de talrika häckarne gifva landet ett skogligt utseende. Träd- och sädesarterna äro desamma som i Central-Europa.

Djuren äro också desamma som i Central-Europa; dock må man märka, att de större vilda däggdjuren blifvit utrotade.

Britiska riket omfattar i Europa:

1. **Konungariket England** med **Wales**, 2. **konungariket Skotland**, 3. **konungariket Ireland**, 4. **Normandiska öarne** och 5—7 **de tre militärstationerna Helgoland, Gibraltar och de Maltesiska öarne**. Riket indelas i grefskaper („shires“).

På de Britiska öarna bo flere **folkstammar**. *Engelsmännen* bo i hela England, skotska låglandet och en del af Ireland. *Celterne* bo i Wales, Högskotland och den öfriga delen af Ireland, samt tala olika, nära beslägtade språk, hvilka mycket skilja sig från engelskan. Högskotarne utmärka sig också genom en egenomlig dräkt (plaid och skört).

Alla **näringar** äro uppdrifna till en hög grad af fullkomlighet. Detta oaktadt införas mycket säd och ladugårdsalster, emedan landet är tätt befolkadt. *Jordbruk* bedrifves isynnerhet i det östra England och Sydskotland, *boskapsskötsel* isynnerhet i de öfriga delarne. Hufvudsäden i England och Sydskotland är hvete, i

de öfriga delarne hafre, hvarjemte Irelands befolkning till en stor del lefver af potates. Af alla *husdjur*, äfven af husfåglarna, hafva Engelsmännen ypperliga racer („fullblodshästen“, „bryggarehästen“ m. m.).

Fisket är också mycket betydligt och bedrifves icke allenast vid kusterna, utan också vid New-Foundland, der Engelsmännen i förening med Fransmännen och Nordamerikanarne bedrifva det största fiske på jorden.

Bergsbruket, industrin och handeln öfverträffa hvartenda annat lands. Genom bergsbruk frambringas i jern, bly och tenn hälften, samt i koppar fjerdedelen af hela jordens produktion; dessutom betydligt silfver och salt samt ofantligt mycket *stenkol*, två tredjedelar af jordens produktion. Stenkol både förbrukas och utföres (från hamnarne i norra England) i utomordentlig mängd.

De britiska fabriksvarorna sökas på hela jorden och bestå af alla slags. Man kan i England urskilja 6 stora fabriksdistrikter. Dessa äro fullströdda med fabriker och hafva större städer, hvilka bilda deras medelpunkter. I mellersta England ligga: strumpdistriktet med staden Nottingham, knifdistriktet med Sheffield och ylledistriktet med Leeds. I det vestra England ligga: metalldistriktet (maskiner) med Birmingham, stenkärldsdistriktet med Stoke och slutligen det ofantliga bomullsdistriktet med Manchester och en mängd andra fabriksstäder. Ett sjunde distrikt är Sydskotland med bomullsväfverier och jernskeppsvarf (Glasgow).

Den *inre handeln* befordras genom ett tvåfaldigt nät, det ena af kanaler, det andra af jernvägar. Den *yttre handeln* är så stor, att de Britiska öarne på tre dagar omsätta mera varor med utlandet, än Finland på ett helt år. Handelsflottan är så stor, att den utgör en tredjedel af hela jordens. De viktigaste han-

delsstäder äro: London, hvilken har större handel än någon annan stad på jorden, dernäst Liverpool, Bristol och Glasgow.

Af Ireland står en stor del uti odling vida efter Storbritannien.

Allmännaste religionen är i Storbritannien den protestantiska, i Ireland den katolska. Den kallas i England den episkopala eller högkyrkan, i Skotland den presbyterianska. Dessutom finnes en mängd sekter („dissenters“). Folkbildningen är försummad, så att en stor mängd af befolkningen aldrig besökt en skola. I Skotland är dock folkbildningen god och allmän. Af universiteterna äro flere namnkunniga, såsom Oxford och Cambridge i England, Edinburgh i Skotland och Dublin i Ireland. Vetenskapen står högt och den engelska litteraturen står i jembredd med den franska och tyska. Konsten har deremot aldrig varit framstående.

Konungens eller drottningens makt är inskränkt genom parlamentet, hvilket består af ett öfverhus och ett underhus. Öfverhuset består af hufvudmännen för de adliga ätterna och af de högsta andliga embetsmän; medlemmarne i öfverhuset kallas „peers“ (pirs). Underhuset består af deputerade från de öfriga samhällsklasserna. I få länder herrskar så stor frihet. Det Britiska rikets statsskuld utgör den ofantliga summan af 800 mill. pund sterling. Sjömakten är den första på jorden, hvaremot landmakten är obetydlig och utgör endast 50 t. man, allt värfvade trupper.

England.

Städerna i England utmärka sig genom sin storlek, och der finnas 20 städer med mer än 50 t. inv. De största bland dem äro: jordens största stad London med öfver 3 mill., Liverpool, Manchester och Bir-

mingham med 3—500 t., Bristol, Sheffield och Leeds hvardera med 200 t. inv. Större delen af landets befolkning bor i städerna.

I södra England ligga *Oxford*, hufvudstaden *London* och *Woolwich* (hvilitsj) vid Themsen, *Chattam* (sjättäm) och *Canterbury* (känterberi) i NO., *Dover*, *Brighton* (brejtn), *Portsmouth* och *Plymouth* vid Kanalen samt *Bristol* och *Bath* vid Avon.

London ligger på båda stränderna af Themsen samt har en längd af 4 och en bredd af 2 mil. Består af 4 hufvuddelar: 1. *City* (gamla staden), handelns säte, med *S:t Paulskyrkan*, den största protestantiska kyrka på jorden. Invid *City* ligger i Ö. den gamla konungaborgen *Tower*. 2. *Westminster*, V. om *City*, hofvets och de förnämas boningsplats, med *Westminster-abbey*, der rikets högst förtjenta män ligga begrafne, det nya *Parlamentshuset* och *S:t James* (djämes), hofvets residens. 3. *East-End*, Ö. om *City*, innehåller de ofantliga skeppsdockorna m. m. 4. *Southwark*, på flodens högra strand, är fabriksstaden. *Greenwich* (grinitsj), invid *Southwark*, har ett ofantligt hospital och det berömda observatoriet. — Inom staden finnas stora parker och trädbevuxna torg, kallade *squares* (squärs). Husen äro i allmänhet små. Themsen korsas af 10 broar och 2 under dess botten gående *tunnel*'ar. En jernvägsviadukt leder öfver hus och gator, en jernvägstunnel går under staden. — *London* har två universiteter, den verldsberömda „Zoologiska trädgården“ och det rika „British Museum“ samt är jordens första handels- och fabriksstad. Af dess mångfaldiga fabriker äro sidenmanufakturerna och ölbryggerierna de märkligaste.

Invid *London* ligga *kristallpalatset* eller museet i *Sydenham*, bestående af jern och glas, samt slottet *Windsor*, hofvets sommarresidens.

Woolwich har en stor arsenal och ett kanongjuteri. — *Canterbury* är säte för rikets första erkebiskop. — *Dover* är en känd öfverfartsort till Frankrike, — *Brigh-ton* en lysande badort.

Portsmouth är Englands förnämsta krigshamn och fästning med jordens skönaste redd, *Spithead*, mellan fasta landet och ön *Wight* (veit). — *Southampton* är en hufvudstation för ångbåtsfarten. — Utanför krigshamnen *Plymouth* ligger den märkliga fyrbåken *Eddystone*. — *Bath* har berömda varma bad.

Landskapet *Cornwall*, ytterst i SV., har berömda tenngrufvor.

I mellersta England ligga *Cambridge* (kämbritsj) och *Nottingham* i midten, samt *Birmingham* och *Stoke* i V.

I norra England ligga *Manchester* (sjäster) och *Liverpool* (pul) i V., *Sheffield* (fild) och *Leeds* (lids) i midten, *Hull*, *York*, *Sunderland* och *Newcastle* (nju) i Ö.

York har många forntidsminnen, hvaribland en praktfull domkyrka; men endast 40 t. inv. — *Liverpool* och *Manchester* bilda en motsats till *York*, ty för 100 år sedan hade de endast 20—40 t. inv. — *Sunderland* har rikets största skeppsbyggeri. — *Newcastle* är hufvudort för Englands största stenkolsgebit.

Wales har få betydligare städer. Den viktigaste är *Merthyrtydfil*, en bergsstad med ofantlig produktion af jern, isynnerhet skenor. Till ön *Anglesea* (änglsi) leder en storartad jernbro.

Skotland

har städer af betydighet i låglandet. De största äro *Glasgow* med 400 t. och *Edinburgh* med 200 t. inv.

Edinburgh, vid Forth-fjorden och numera sammanbygdt med hamnen *Leith*, är Skotlands hufvudstad och

utmärker sig genom en skön belägenhet på höjder och i dalar. Af dess byggnader må det gamla slottet *Holyrood* (rud) nämnas: — *Glasgow*, vid *Clyde*, är Skotlands första handels- och fabriksstad.

I mellersta Skotland ligga *Dundee* (döndi) och *Aberdeen* (äberdin), på östra kusten. — *Dundee* har i Britanien största handeln med linne. — *Aberdeen* har ett universitet.

Högländernas största stad är *Inverness* vid *Caledonia-kanalens* mynning i *Murray-fjärden*.

På öarne invid Skotland äro boskapsskötsel, fiske och fågelfångst de förnämsta näringarne. På *Orkney-* och *Shetlandsöarne* talas en fornskandinavisk dialekt.

Ireland.

I **Ö.** ligger hufvudstaden *Dublin* med 300 t. inv., i **N.** *Belfast*, i **V.** *Galway*, i **S.** *Limerick*, *Cork* och *Waterford*. Alla dessa städer ligga vid hafvet eller vid segelbara floder.

Britiska rikets viktigaste besittningar utom Europa äro: nästan hela *Främre Indien* och vestra delen af *Bortre Indien*, *Kaplandet*, norra delen af *Nordamerika*, en mängd *Vestindiska öar*, en del af *Guyana*, fem kolonier på *Australiens fastland* samt öarne *Tasmania* och *Nya-Zeeland*.

Inalles utom Europa inemot 240 t. qv. mil med 160 mill. inv. eller de icke koloniserade besittningarne i *Nordamerika* och de *Indiska skyddsstaterna* inberäknade 400 t. qv. mil med 200 mill. inv.

Syd-Europa

bildar tillsammans med de öfriga länderna omkring *Medelhafvet* ett helt, kalladt *Medelhafsländerna*.

Klimatet är så varmt, att årets medelvärme är mer än tre gånger så högt, som i södra Finland. Dessa länder hafva vår redan i januari eller februari samt minst 6 månaders sommar. Längst i S. är nästan ingen vinter, nästan aldrig något snöfall. Regnet faller icke såsom i Central-Europa under hvarje årstid, utan nästan endast under hösten och vintern. Syd-Europa hör derföre till „vinterregnets bälte.“

Växtligheten är också mycket olika Central-Europas. *Skogarne* bildas af ständigt grönskande löfträd, hvilka stå mörka och allvarliga samt aldrig hafva det leende utseende som våra löfträd om våren. Ängar, sådana som hos oss, finnas icke. Här och der träffar man tropiska växter, såsom dvergpalmen, dadelpalmen och fikonkaktus. Bland de *odlade växterna* kunna nämnas de såkallade „sydfruktträden“ (oliv-, fikon-, apelsin- och mandelträd), på några ställen till och med bomull och ris.

Djurriket öfverensstämmer i det hela mera med Central-Europas. Allmänna *husdjur* äro buffeloxen och mulåsnan.

Pyreneiska halfön,

hvilken omfattar Spanien och Portugal, gränsar i NO. mot Frankrike, hvarifrån den skiljes genom Pyreneerna, samt omgifves för öfrigt af hafvet.

Halfön utgöres af **tre högland**, nämligen Spanska höglandet, Pyreneerna och Granådas högland, samt af **två lågland**, nämligen Ebrodalen och det Andalusiska låglandet.

Det *Spanska höglandet* intages till största delen af den ofruktbara *Spanska högslätten*, hvilken i både vidsträckthet och höjd öfverträffar alla andra högslätter i Europa. Den har en medelhöjd af 2100 fot. Midt

öfver högslätten framstryker *Sierra Guadarama*, hvilken i Portugal kallas *Sierra Estrelha* (lja). I N. begränsas högslätten af *Kantabriska bergen*, i S. af *Sierra Morena*. Östra kanten utmärkes genom *Iberiska bergen*. I V. sluttar högslätten småningom ned mot hafvet.

Pyrencerna äro den östra förtsättningen af *Kantabriska bergen*, med högsta spetsen *Pic de Netou* (tu), 10,700 fot. — *Granadas högland* är ännu högre; dess högsta del, *Sierra Nevada* (d. ä. snöbergen), uppnår i *Mulhacen* 11 t. fot och är, oaktadt Sydspaniens heta klimat, likasom *Pyreneerna* betäckt af evig snö.

Af de två *låglanderna* är *Ebrodalen* i det hela taget öde och ofruktbar. Också det *Andalusiska låglandet* är till en stor del ofruktbart, och de många skildringar af denna slätts skönhet med dess härliga orangelundar och palmskogar gälla närmast endast omgifningarna af Sevilla och Cordoba.

Floderna äro icke få och flere af dem hafva tillika en betydlig längd, men de äro föga segelbara. Jemlikt höjdförhållandena upprinna nästan alla de viktigaste floderna i Ö. och flyta åt V.

I **Medelhafvet** utfaller *Ebro* (stad: Zaragoza).

I **Atlantiska hafvet** utfalla *Minho* (minjo), *Duèro*, *Tajo* (tako), *Guadiana* och *Guadalquivir*.

Minho är gränsflod mellan en del af Spanien och Portugal. — *Duèro* kallas i Portugal *Douro* (o-u) (stad: Oporto). — *Tajo*, i Portugal *Tejo* (tetsjo), bildar en mycket bred och segelbar mynning (städer: Toledo och Lissabon). *Guadalquivir* är den enda af halföns floder, hvilken är segelbar längre in i landet (städer: Córdoba och Sevilla).

Klimatet i det inre landet är ett starkt utprägladt kontinentalklimat med kalla vintrar och heta somrar. Emedan bergen omkring högslätten upptaga hafvets

fuktighet, så regnar det mycket litet i en stor del af halfön. I Madrid t. ex. regnar det endast hälften så mycket som hos oss, och i den starka hettan och torkan utsinar nästan hvart enda vattendrag. Häraf ses, hvarföre stora sträckningar äro kala och ofruktbara. På flera ställen i Portugal regnar det deremot betydligt, och Coimbra har till och med en regnmängd af 211 tum eller mycket mera än något annat ställe i Europa. I Sydspanien råder på många ställen ett afrikanskt klimat och der finnas de varmaste punkter i hela Europa.

Hvad beträffar **växtligheten**, så ser man på högslätten mest nakna hedar och magra sädesåkrar; sällan något träd, med undantag af oliven. Kustländerna hafva deremot en mycket rik växtlighet. I det norra växa äplen, päron, kastanjer; i de öfriga ädla sydfrukter, vinrankor, som gifva eldiga viner, mullbärsträd m. m. Af ekar är korkeken den viktigaste.

Genom sin belägenhet vid flere delar af hafvet är halfön gynnsamt ställd; kusterna äro deremot föga inskurna, landet bergigt och floderna föga segelbara, så att tillträdet till det inre landet försvåras.

Konungariket Spanien (9 t. qv. mil, 16 mill. inv.) består af följande landskap: *Galicien*, *Asturien* och de *Baskiska provinserna* i N.; *Navarra*, *Aragonien* och *Catalonien* i NO.; *Valencia*, *Murcia* och *Granada* i SO.; *Andalusien*, *Estremadura* och *Leon* i V.; *Nya Castilien* och *Gamla Castilien* i midten. Härtill komma ännu de *Baleariska öarne*.

Konungariket Portugal (1700 qv. mil, 4 mill. inv.) består af följande landskap: *Minho*, *Tras os Montes*, *Beira*, *Estremadura*, *Alemtejo* (tetsjo) och *Algarve*.

Spanjorer och *Portugiser* äro med hvarandra nära beslägtade; begge folkens språk härstamma från lati-

net. Ett märkeligt folk äro *Baskerne*, hvilka finnas oblandade i de Baskiska provinserna (och i det syd-vestligaste Frankrike).

Näringarne befinna sig i allmänhet på en låg ståndpunkt. För *åkerbruk* är en stor del af landet otjenlig. Der artificiell bevattning finnes, gifver jorden 3—4 skördar om året, t. ex. i Valencia. Af vikt äro sydfrukterna och vinerna („Malaga“, „Jeres“ eller „Sherry“, „Portvin“). För *boskapsskötsel* är deremot landet i allmänhet mycket tjenligt och de spanska fåren, „merinos“, hafva från gammal tid varit ryktbara. De hafva dock mycket vanslägtats. Den rätt, som egarne af fårahjordarne hafva, att drifva fåren på bete omkring i landet, skadar emellertid mycket åkerbruket. Äfven de fordom berömda andalusiska hästarne hafva vanslägtats, hvaremot de spanska mulåsnorna äro de bästa i Europa. Hornboskapen begagnas bland annat till de nationela folknöjena, „tjurfäktningarne.“

Oaktadt landet är rikt på metaller, är *bergsbruket* försummadt och af mineralier förtjena att nämnas endast qvicksilfret från Almaden, hvars grufvor äro de rikaste i Europa, blyet från Granada och saltet, både bergssalt och hafssalt („S:t Ybessalt“).

Industrin är anmärkningsvärd nästan endast i Catalonien och de Baskiska provinserna (bomulls- och jernvaror). *Handeln* bedrifves till en stor del af utländningar, främst Engelsmän. Den befordras genom stora jernvägslinier, hvilka såsom strålar utgå från Madrid. De viktigaste handelsstäder äro i Spanien Barcelona, Malaga och Cadix, i Portugal Lissabon och Oporto.

Nästan alla invånare bekänna katolska religionen. *Upplysningen* är högligen försummad och allmogen öfverallt högst okunnig och vidskeplig. Äfven *vetenska-*

perna äro föga vårdade. I Spanien finnas flere universiteter, men endast det i Madrid har någon betydhet. Portugal har endast ett universitet, i Coimbra. I Spanien fanns fordom en namnkunnig målarskola, till hvilkens mästare Murillo (ljo) och Velasquez (kes) hörde.

I både Spanien och Portugal är **konungens (drottningens) makt** inskränkt genom en lagstiftande församling, kallad *cortes*.

Spanien.

Städerna äro icke af mycken betydhet. De största af dem äro Madrid med $\frac{1}{2}$ million och Barcelona med 250 t. inv. Några få andra städer hafva 100 t. inv.

I **N.** ligga *Corunna* (nja), *Santiago de Compostela*, *Santandèr* och *Bilbao*; i **NO.** *Zaragoza* vid Ebro och *Barcelona* vid hafvet.

Santiago är en berömd vallfartsort, emedan Spaniens skyddshelgon Jacobus den Aeldre säges vara begrafven i domkyrkan. — *Barcelona* har, i motsats till de flesta spanska städerna, en mycket utvecklad industri.

I **SO.** ligga *Valencia*, *Alicante* och *Cartagena*. I **S.** *Málaga*, *Granàda*, *Gibraltär*, *Còrdoba* (va) och *Sevilla* (lja) vid Guadalquivir, samt *Cadix*.

Cartagena är Spaniens viktigaste krigshamn. — *Granada* har praktfulla ruiner af den arabiska konungaborgen *Alhambra* med lejongården o. s. v. — *Còrdoba* var under Arabernas tid en af jordens största städer och hade betydlig industri (corduan). Staden har en praktfull domkyrka, en f. d. moské. — *Gibraltär*, som tillhör England, ligger på en 1400 fot hög klippa på spetsen af en landtunga och är en af jordens starkaste fästningar.

I det inre landet ligga *Badajoz* (badakos) vid Gua-

diana, *Salamanca*, *Valladolid* (valja), *Madrid*, *Tolèdo* och *Almadèn*.

*Salamanca*s universitet var fordom ett af de namnkunnigaste i Europa. — *Madrid*, Spaniens hufvudstad, ligger i en öde trakt, 2400 fot öfver hafvet, är regelbundet och har många praktfulla byggnader, såsom det kungliga slottet. Icke långt från *Madrid* ligga två kända slott, nämligen *Aranjuez* (kuès) och *Escorial*; det sednare ofantligt stort, beläget i en öken.

Af Spaniens **besittningar utom Europa** (7700 qv. mil, 6 $\frac{1}{2}$ mill. inv.) äro de viktigaste: *Canarie-öarne*, *Cuba*, *Portorico* och *Filippinerna*.

Portugal

har endast två större städer, nämligen hufvudstaden *Lissabon* med 300 t. och *Oporto* med 100 t. inv.

I N. ligga *Oporto* vid *Duero* och universitetsstaden *Coimbra*. I midten ligga *Lissabon* och *Setùbal* (val) eller *S:t Ybes*.

Lissabon utmärker sig genom sitt sköna läge vid den såsom hamn förträffliga *Tajo*-mynningen. — *Setùbal*, af sjöfolk kalladt *S:t Ybes*, är af vikt för sin handel med hafssalt.

Af Portugals **besittningar utom Europa** (35 t. qv. mil, 10 mill. inv.) äro de viktigaste: *Azöterna*, *Madeira*, *Nedra Guinea* och *Mosambik*.

Italien

gränsar i N. till Frankrike, Schweiz och Österrike, från hvilka det skiljes genom Alperna och är för öfrigt omgifvet af Medelhafvet.

Italien bildar en naturlig medelpunkt för en be-

tydlig del af jorden emedan det ligger midt i Medelhafvet och har ett lätt tillträde till tre verldsdelar; till följe af landets smalhet är tillträdet till hafvet mycket lätt. Häraf kan inses, hvarföre de statskloke Romarne förskaffade Italien och Italiens medelpunkt Rom en sådan makt, som hittills icke blifvit uppnådd af något folk.

Med afseende på **höjdförhållandena** kan man indela Italien i 3 delar, nämligen Apenninerna och deras fortsättning, Lombardiska slätten och kustlandet.

Apenninerna, hvilka sammanhånga med Vestra Alperna, framgå först längs Genovaviken och sträcka sig derefter längs efter hela halfön. De äro icke mycket höga, och deras högsta spets, *Gran Sasso* i Abruzzerne (den nordliga delen af det Neapolitanska området), uppnår endast 9 t. fot. Sedan Apenninerna sänkt sig ned uti Messinasundet, höja de sig åter på Sicilien, hvilket är ett högland af 1,500 fots höjd. På Siciliens östra kust finnes vulkanen *Etna*, som uppnår den betydliga höjden af 10,900 fot.

Lombardiska slätten eller *Poslätten* är mycket låg och utmärker sig genom sin fruktbarhet, hvilken förhöjes genom bevattning från en mängd kanaler. — *Kustlandet* på båda sidor om Apenninerna är i det hela lågt, och af de slätter, hvilka dertill höra, kan man märka den *Romerska Campagnan* med de *Pontinska träskan* och det *Lyckliga Campanien* invid Neapel. De två förstnämnda äro beryktade för sin osunda luft (*Mal'aria*), hvilken framkallar en farlig *feber*; de äro derföre endast bebodda under en kort tid af året. Det *Lyckliga Campanien* bär sitt namn med rätta tillfölje af sin fruktbarhet.

Det södra Italien utmärker sig genom sin starkt *vulkaniska* natur. Under det de vulkaniska krafterna

nästan öfverallt i Europa äro mycket tillbakaträngda, gäller detta icke om Syditalien. Vid Neapel ligger vulkanen *Vesuvius*, af 3,900 fots höjd. Dess första kända utbrott ödelade år 79 efter Christus städerna Pompeji och Herculanium, hvilka öfverhöljdes af aska och lava. I det förflutna århundradet upptäckte man dessa städer och man har sedan denna tid blottat en stor del af Pompeji. I dessa städer har man fått ett klart begrepp om mycket af gamla tidens husliga lif och antiqviteterna derifrån äro samlade i det berömda museum i Neapel. — Bland andra vulkaniska företeelser må nämnas *Hundgrottan*, en håla, uti hvilken likasom i giftdalen på Java kolsyra, en qväfvande gas, ständigt frambyter; och *Solfatara*, en halft utbränd krater, hvars tunna svafvellager hvilar på glödande massor.

På Sicilien är *Etna* och på de Lipariska öarna är *Stromboli* en vulkan. *Etna* är den betydligaste af Europas vulkaner och har ofta häftiga utbrott. Vulkanen *Stromboli* är märklig, emedan den varit i oafbruten verksamhet i 2 t. år och under hela denna tid haft många utbrott om dagen. I gamla tiden kallades den „*Tyrrhenska hafvets fyrbåk*“, och skenet från densamma tjänar ännu till sjömärke.

Floderna i Italien äro icke betydliga; de viktigaste af dem finnas på den Lombardiska slätten.

I **Adriatiska hafvet** utfalla *Po* och *Adige* (adidsje), hvilka båda äro segelbara under en stor del af sitt lopp. *Po* upptager *Ticino* (titsjino), hvilken genomflyter *Lago Maggiore* (madsjore), *Adda*, hvilken genomflyter *Lago di Como*, och *Mincio* (mintsjo), hvilken kommer från *Lago di Garda* (stad vid *Po*: Turin; — vid *Mincio*: Mantova). *Adige* rinner i motsats till *Po* i en båge (stad: Verona).

I **Tyrrhenska hafvet** utfalla *Arno* och *Tiber*, båda föga segelbara, men namnkunniga i historien (städer vid *Arno*: Florens och Pisa; — vid *Tiber*: Rom).

Klimatet uti Italien utmärker sig genom sin skönhet och behaglighet, och detta är till en väsentlig del orsaken, att i detta land en mängd främlingar uppehålla sig (i Rom ligger snön endast några timmar, och rosor och violer spricka ut allaredan i januari; i Palermo har det i mannaminne icke snögat nere vid hafvet). *Snögränsen* ligger så högt, att endast de högsta topparne af Apenninerna samt Etna äro beäckta af evig snö. I Syditalien blåser understundom en brännande sunnanvind, *Scirocco* (sji) kallad, hvilken verkar högst förslappande på kropp och själ. *)

Italien omfattar för närvarande i politiskt afseende följande delar:

1. **Konungariket Italien** (5,400 qv. mil, 25½ mill. inv.), nästan hela Italien, omfattar provinserna *Venetien*, *Lombardiet*, *Piemont*, *Ligurien*, *Emilien* (Parma, Modena och Romagna), *Toscana*, *Umbrien*, *Markerna*, de *Romerska provinserna*, de *Neapolitanska provinserna* (Abruzzo, Apulien, Campanien och Calabrien) samt öarne *Sicilien* och *Sardinien*.

2. **Fristaten San Marino** (1 qv. mil, 8 t. inv.). 3. **Ön Corsica** (150 qv. mil), hvilken lyder under Frankrike, och 4. de **Maltesiska öarne**, hvilka tillhöra England.

Italien bebos nästan uteslutande af en nation, *Italienarne*, hvilkas språk mycket liknar latinet och tillika i hög grad utmärker sig genom välklang. Italienarne äro ett högt begåfvadt folk; Syditalienarne äro dock mycket lättjefulla.

Af **näringarna** är *jordbruket* den viktigaste och jord-

---

*) *Scirocco* hör till de såkallade ökenvindarne, hvilka komma från torra eller heta sandöknar. I Sahara herrskar en häftig ökenvind, *Smum* eller *Samum*, och man tror, att *Scirocco* är en fortsättning deraf. På sin väg i Alperna får *Scirocco* namnet *Föhn*, och i Andalusien kallas en dylik vind *Solano*.

månen är mångenstädes, såsom t. ex. på den Lombardiska slätten och i det Lyckliga Campanien, särdeles bördig. Utom säd (isynnerhet majs och hvete, äfven ris) framalstrar Italien sydfrukter („Messinafrukter“), mycket olja och vin (ett utmärkt vinslag är „lagrima Christi“, d. ä. Christi tårar, som växer på Vesuvius). Också *boskapsskötseln* är en vigtig näringsgren („Parmesanost“), men kan dock icke sägas stå högt. Bufloxar äro icke sällsynta; oxen, åsnan och mulåsnan begagnas mera än hästen. *Silkesodlingen* i norra Italien lemnar en större afkastning än i någon annan del af Europa. *Fisket* lemnar thonfiskar, sardeller och koraller. På *skogar* är brist. *Bergsbruket* är obetydligt, emedan Italien i allmänhet är fattigt på nyttiga mineralier. De vigtigaste äro marmor från Carrara, jern från ön Elba, salt och isynnerhet *svafvel* från Sicilien. Äfven *industrin* är föga utvecklad, ehuru några italienska industrivaror äro af någon betydenhet, såsom t. ex. halmbhattarna från nejden kring Florens samt sidenvarorna från Lombardiska slätten och Toscana. *Handeln* idkas med förkärlek. De vigtigaste handelsstäderna äro Livorno och Genua. — Jernvägar sträcka sig genom hela halfön.

Religionen är den katolska. *Folkbildningen* är högst bristfällig, såsom i de flesta katolska länderna. Det *vetenskapliga* lifvet är dock ej utan betydenhet. Universiteter finnas flera, t. ex. i Padova, Pavia, Turin, Rom o. s. v.

Med afseende på *konsten* intager Italien ett af de främsta rummen i Europa. Det har i lång tid varit de sköna konsternas hem och detta land med dess forntidsminnen och dess stora konstsamlingar är ett mål för konstnärer och konstälskare. Af Italiens målare från äldre tid må här nämnas Rafael, Michel An-

gelo (sje), Correggio (resj) m. fl. Vår tids bildhuggarekonst, hvilken utgått från Canova och Thorvaldsen, leder sitt ursprung från Italien.

Konungariket Italien har en fri författning.

Af Italiens städer är Neapel den största med $\frac{1}{2}$ mill. inv.

I **Venetien** ligga: *Venezia* (Venedig) på öar vid kusten, *Padova* (Padua) inne i landet, *Verona* vid Adige, och *Mantova* (Mantua) vid Mincio. Venedig har 100 t. inv.

Venezia (Venedig) är en af Europas märkligaste städer. Den anlades i gamla tiden på öar i de så kallade „lagunerna“ och var i medeltiden en mäktig handelsrepublik, för hvilken en Doge (sje) stod i spetsen. Staden är genomskuren af kanaler och dessa tjena tillika i stället för gator, sålunda att man färdas i tältbåtar, kallade „gondoler.“ En mängd ståtliga byggnader finnas, men dessa äro nu till en del förfallna och stå endast såsom minnesmärken af stadens fornda välstånd. Venezias skönaste del är *Markus-torget* med *Markus-kyrkan* och *Dogens palats*. — En $\frac{1}{2}$ mil lång jernvägsbro, *Lagunbryggan*, förenar numera staden med fasta landet. — *Verona* och *Mantova* äro de viktigaste delarne af „fästningsfyrcanten“, en af vår tids starkaste befästningar.

I **Lombardiet** ligga *Brescia*, *Milano*, *Pavia* vid Ticinos utflöde i Po, och *Cremona* vid Po; i **Piemont** *Turin* vid Po och *Alessandria*, i **Ligurien** *Genova* (sje) och *Spezzia* vid hafvet. Milano och Turin hafva hvardera 200 t., Genova 100 t. inv.

Milano (Mailand) har en utomordentligt praktfull och stor domkyrka af hvit marmor. — I *Cremona* tillverkas berömda violiner. — *Turin* (Torino), välbygdt, är olikt andra italienska städer genom sina raka gator. — *Alessandria* är en stark fästning.

I Lago Maggiore ligga de för sin skönhet berömda *Borromeiska öarne*.

Genova (Genua) var fordom likasom Venedig en mäktig handelsrepublik. Utmärker sig genom sin amfiteatraliska belägenhet och sina många marmorpalatser, hvarföre staden af Italienarne kallas „la superba“ (den präktiga). — *Spezzia* har en förträfflig krigshamn.

I **Parma** ligga *Parma* och vid Po *Piacenza* (tsjentsa); i **Modena** *Modena* och *Carrara*; i **Romagna** *Bologna*, *Ferrara* nära Po och *Ravenna* nära hafvet; i **Toskana** *Florens* och *Pisa* vid Arno samt *Livorno* vid hafvet. *Bologna*, *Florens* och *Livorno* hafva hvardera 100 t. inv.

Piacenza och *Ferrara* äro fästningar. Den sednare staden ligger lägre än Po. — *Bologna* har Europas äldsta universitet. — *Ravenna* ligger i ett saltvattenträsk.

Florens, kalladt „la bella“, är rikt på konstsamlingar. — *Pisa* har många minnesmärken från äldre tider, bland hvilka „det sneda tornet.“

I **Markerna** ligga *Ancona* vid hafvet och *Loreto*. — *Ancona* skyddas af en stark fästning och har den bästa hamn vid Adriatiska hafvet. — *Loreto* är en vidtberömd vallfartsort med jungfru Marias „heliga hydda“ (*casa santa*), som föregifves vara ditiörd från Nazareth.

I de **Romerska provinserna** (f. d. *Kyrkostaten*) ligga *Rom* vid Tibern och Roms hamn *Civita vecchia* (tsji — vekia) vid hafvet. Rom har 200 t. inv.

Rom, „den eviga staden“, är Italiens hufvudstad. Är dock endast en bråkdel af det fordna verldsbeherrskande Rom, af „de sju kullarnes stad“, uppfyllt af ruiner och konstens skatter samt i detta afseende jordens intressantaste stad. Qvarlevvorna från den klassiska forntiden ligga hufvudsakligen på venstra Tiberstranden: *Colosseum*, en amfiteater, som kunde rymma 100 t. åskådare, flera *triumfbågar*, *Trajani kolonn* samt

ruiner af tempel och Forum. Af de nyare byggnaderna är *S:t Peterskyrkan*, på Tiberns högra strand, den största och praktfullaste kyrka på jorden. Tätt bredvid ligger påfvens palats, *Vatikanen*, jordens största slott, med de mest berömda samlingar af konstverk, böcker m. m. och med 11 t. rum. Rom har 365 kyrkor. — Rom är konstens viktigaste säte och derföre en ständig samlingsplats för konstnärer från alla länder. En af Roms anmärkningsvärdaste förlustelser är *karnevalen*, som firas i flere dagars tid före fastan. — Stadens omgifning, *Campagna* (panja) *Romana*, är nu för tiden en osund ödemark, begagnad hufvudsakligen till bete för getter.

I **Campanien** ligger *Neapel*, Italiens både folkrikaste och skönast belägna stad. Ligger amfiteatraliskt vid den sköna neapolitanska golfen (viken) och erbjuder öfverallt de skönaste utsigter både på hafvet och den kringliggande nejden, der Vesuvius reser sig på ett afstånd af en mil. Ett neapolitanskt ordspråk säger också: „att se Neapel och dö.“ För öfrigt har Neapel icke många märkvärdigheter. Dock må det rika „*Museo borbonico*“ nämnas och domkyrkan med den mycket omtalade helgonreliken „*San Gennaros blod*“ (sjenn). I Neapel finnes en mängd menniskor, *Lazzaroni* kallade, hvilka dag och natt uppehålla sig på gatan och arbeta endast så mycket, att de icke svälta ihjäl. Af de vackra öarne utanför Neapel är *Capri* namnkunnig för „den blåa grottan.“

På **Sicilien** ligga *Messina*, *Catania*, *Siragosa*, *Girgenti* (dsjir-sjen), *Trapani* och *Palermo*, alla vid hafvet. Palermo har 200 t. och Messina 100 t. inv.

Messina är känt genom sin fästning och sin handel med sydfrukter. — *Siragosa*, f. d. *Syracusa*, och *Girgenti*, f. d. *Agrigentum*, visa ännu genom sina ruiner, af

huru stor betydighet de varit i gamla tiden. Girgenti idkar den betydligaste handel med svafvel. — *Catania*, bygd af lava, har flere gånger blifvit ödelagdt genom lavaströmmar från Etna, vid hvars fot det ligger. — *Trapani* idkar betydlig salthandel och korallfiske. — *Palermo* har både genom växtligheten och byggnadernas såraceniska stil en nästan orientalisk prägel.

På ön **Sardinien** ligger *Cagliari* (kaljari), som idkar handel med salt.

Den lilla republiken **San Marino** är Europas äldsta stat.

På **Malta** ligger *La Valetta*, en stark fästning och en hufvudstation för engelska flottan.

Ön Malta är en kalkstensklippa, betäckt med en tunn skorpa jord, som säges blifvit diförd från Sicilien. Folket talar en förderfvad Arabiska.

Turkisk-Grekiska halfön

gränsar i N. till Österrike och Ryssland samt är för öfrigt omgifven af Medelhafvet och Svarta hafvet. Denna halfö är icke så skarpt skild från det öfriga Europa, som de två andra sydeuropeiska halföarne; ty Östeuropa fortsättes in i den nedra Donaudalen och de Juliska Alperna fortsättas af Turkiets berg.

Likasom Italien har Turkisk-Grekiska halfön ett lätt tillträde till hafvet, men i motsats till Italien är tillträdet till det inre landet icke lätt, med undantag af södra delen. Grekland har en mera utvecklade kustbildning än något annat land i Europa.

Halfön är mycket **bergig** och med undantag af nedra *Donaudalen* finnas inga andra lågländer än större eller mindre floddalar. I NV. framstryka de *Dinariska bergen* såsom en fortsättning af de Juliska Alperna.

Från Dinariska bergens sydöstra ända utgå två berg-rader, af hvilka den ena, *Balkan*, sträcker sig ända till Svarta hafvet. Från Balkans midt går åt SO. *Despoto-Dag*, som utgör *Maritsa-dalens* sydvestrand. Den andra från de Dinariska bergen utgående bergraden utgöres af *Pindus* eller de *Helleniska bergen*, hvilka gå åt S. Kända bergstoppar i de Helleniska bergen äro de i gamla tiden så berömda *Olympus* och *Parnassus*. Sedan de Helleniska bergen sänkt sig så djupt, att det Korinthiska näset endast ligger 200 fot öfver hafvet, höja de sig åter på *Morea*. Några bergsspetsar på den Turkisk-Grekiska halfön uppnå en höjd af 8—9 t. fot.

Öarne äro likasom fastlandet bergiga; flere af dem äro vulkaniska, såsom ön *Santorini*.

Floderna äro med undantag af *Donau* mindre betydliga. Den märkligaste är *Maritsa* (städer: Filippopol och Adrianopol).

Klimatet är kallare än i Italien och detta gäller isynnerhet om de delar, som ligga N. om *Balkan*; till och med i Konstantinopel, hvilket ligger under samma bredd med Neapel, faller snö icke sällan.

I anseende till **naturprodukter** öfverensstämmer blott den del af halfön, som ligger S. om Dinariska bergen och *Balkan*, med det öfriga Syd-Europa.

I **politiskt hänseende** är landet indeladt i två sjelfständiga stater: **Osmaniska riket** eller **Turkiet** (9 t. qv. mil, 16 mill. inv.) och **konungariket Grekland** (900 qv. mil, $1\frac{1}{3}$ mill. inv.).

Turkiet, hvilket också omfattar stora delar af Asien och Afrika, består uti Europa af landskapen *Rumilien* eller *Thracien*, *Bulgarien*, *Macedonien*, *Thessalien*, *Albanien* eller *Epirus*, *Bosnien* och *öarna*. — Dessutom höra hit furstendömena *Rumänien* (Walachiet och Moldau), *Serbien* och *Montenegro* eller *Zernaгора* (tsjerna),

hvilka blott medelbart äro underkastade sultanen och hafva sina särskilda styrelser.

Grekland indelas i 3 delar, nämligen *Livadien* eller *Hellas*, *Morea* eller *Peloponnés* och *öarne*.

Likåsom Österrike är Turkisk-Grekiska halfön bebodd af många *olika* folk. Den herrskande stammen äro *Osmanerne* eller *Turkarne*. De utgöra endast 1 mill. i det europeiska Turkiet och finnas spridda bland de öfriga folken. Till dessa folk höra *Bulgarerne*, *Serberne* och *Bosniakerne* (slaviska folk), *Albaneserna* eller *Arnauterna*, *Rumänerne*, hvilkas språk härstammar från latinet, och slutligen *Grekerna*, hvilka bebo hela Grekland och dessutom finnas i Turkiet bosatta längs Arkipelagen.

De flesta **näringarna** stå på en låg ståndpunkt, och endast *boskapsskötseln* och *handeln* hafva någon betydighet. *Jordbruket* är så litet utveckladt, att endast Donauländerna hafva säd till utförsel. Den turkiska tobaken är berömd. I Macedonien har bomullsodlingen någon betydighet. I Grekland är odlingen af korinther mycket anseelig. *Boskapsskötseln* intager ett anseeligare rum i Donau-länderna. I Grekland är getskötseln hufvudsak. *Fisket* bedrifves af Greker och sysselsätter sig mycket med upphemtandet af badsvamp. *Bergsbruket* är så godt som okänt och *industrin* är äfvenledes obetydlig. Endast saffianet och måttorna förtjena i Turkiet att nämnas. *Handeln* bedrifves isynnerhet af Grekerna, hvilka både såsom handelsmän och sjöfolk höra till de första på jorden. De viktigaste handelsstäderna äro Konstantinopel och Saloniki.

Med afseende på **religionen** hylla två tredjedelar af Turkiets och alla Greklands invånare den *grekisk-kristna* bekännelsen, medan Turkarne, en del Släver och Albaneserna äro *muhammedaner*. De andligas öfver-

hufvud hos muhammedanerne kallas *mufti* och templen kallas *moskéer*. Egen för muhammedanerne är deras tro på ett oundvikligt öde och de finna sig därför med ett märkligt lugn i hvad som än händer. *Folkupplysningen* står på en mycket låg ståndpunkt både hos de grekiskt-kristna och hos muhammedanerne.

Europeiska Turkiet

styres enväldigt (despotiskt) af *storsultanen*. Hans första minister kallas *storvesir*, statsrådet *divan* och de förnämsta embetsmännen *pasjaer*. Turkiet har i en lång tid varit försvagadt och har därför med rätta blifvit kalladt „den sjuke mannen.“

Städerna i det europeiska Turkiet äro icke af mycken betydhet. De största af dem äro hufvudstaden Konstantinopel med inemot 1 mill., Adrianopel och Bukuresjt hvardera med 100 t. inv.

I **Rumilien** ligga *Konstantinopel* vid Bosforen, *Gallipoli* vid Dardanellersundet samt *Filippopel* och *Adrianopel* inne i landet vid Maritsa; i **Bulgarien** ligga fästningarna *Sjumla* och *Varna*, hvilka försvara Balkanlinien, samt *Vidin*, *Nikopoli* och *Silistria*, hvilka försvara Donaulinien; i **Macedonien** ligger *Saloniki* (fordom Thessalonica) vid hafvet, i **Thessalien** *Larissa*, i **Albanien** *Janina* och i **Bosnien** *Bosna Seraj*.

Konstantinopel, af Turkarne kalladt Stambul, kallades fordom Byzantium; Nordboerne kallade staden Miklagård. I hänseende till läget hör denna stad till de skönaste i Europa; men gatorna äro trånga och smutsiga, och palatserne omgifna af trähyddor. Man kan i Konstantinopel skilja mellan den *egentliga staden* med sultanens slott „Seraljen“ och *Sofia-moskén*, hvilken fordom var en kristen kyrka, — och förstäderna

Galata och *Pera* i Europa och *Skutari* i Asien. I *Galata* och *Pera* bo Frankerne, d. ä. kristna från det öfriga Europa. Konstantinopel skyddas genom flere sjöforter och som en fortsättning af dessa kan man betrakta de gamla och de nya *Dardanellerna*, hvilka ligga på ömse sidor om sundet.

I **Walachiet** ligger *Bukuresjt*, i **Moldau** *Jasji* och *Galacz*, i **Serbien** *Belgrad*. I **Montenegro** finnes ingen stad af betydighet.

Galacz, vid Donau, är hufvudort för sädesutförseln. *Belgrad*, vid Saves utflöde i Donau, är en stark fästning. Af öarne är *Kreta* den viktigaste.

Grekland.

Konungens makt är inskränkt genom en nationalförsamling.

Städerna i Grekland äro små och endast en af dem, hufvudstaden *Athen*, har 50 t. inv.

I **Livadien** ligga: fästningen *Missolonghi*, vid Korinthiska viken, och *Athen* med dess hamn *Piräus*. På **Morea** ligga *Korinthos* på näset, *Patras* i NV., *Navarino* i SV. och *Nauplia* i Ö., alla vid hafvet.

Athen är rikets hufvud- och universitetsstad. Om dess fordna glans vittna ruinerna i stadens fästning *Akropolis*, bland hvilka templet *Parthenon*. — *Patras* är en vigtig handelsstad.

Till Grekland höra *Joniska öarne*, *Cykladerna* och *Evripo* l. *Negroponte*. Af dessa öar äro flera, hvilka idka vidsträckt handel och sjöfart, såsom *Korfu* och *Zante*, med städer af samma namn, samt *Syra* med Greklands förnämsta sjöhandelsstad *Hermupolis*. Ön *Paros* är bekant för sin sköna marmor, *Santorini* är vulkanisk.

Återblick på Europa.

Ytan är mycket olika gestaltad. Från *östeuropeiska låglandet* sträcker sig mot V. ett lågland, hvilket omfattar södra randen af Östersjön och Nordsjön, vstra randen af Nordsjön och östra randen af Biscayahafvet. Detta lågland har i N. det *nordeuropeiska berglandet*, i V. bergen på de *Britiska öarne* och i S. bergen i *Centraleuropa*.

I *Sydeuropa* äro den Pyreneiska och den Turkisk-Grekiska halfön till största delen högland, hvaremot Italien har en del lågland.

Europas *högsta berg* äro Alperna (Montblanc), Sierra Nevada, Pyreneerna och Etna.

Den *vulkaniska* verksamheten är för närvarande utvecklad endast i Syd-Europa (dessutom också på Island); men fordom hafva vulkaner funnits också i Central-Europa.

Floderna äro många och af stor betydighet. De *största* äro Wolga och Donau (500 och 400 mil). På de *Britiska öarne* äro Themsen och Shannon endast 50 mil långa. Minst *segelbara* äro floderna i Nord-Europa och på Pyreneiska halfön; mest segelbara äro floderna i Öst-Europa, i Central-Europa och på de *Britiska öarne*.

Insjöarne ligga samlade i grupper. De viktigaste sjöarne äro de *Ryska*, de *Finska*, de *Skandinaviska*, de *Nordbritiska* och *Alpsjöarne*.

Klimatet är i allmänhet mildare än i andra verldsdelar under samma bredd. Ju längre man kommer åt Ö., ju längre gå *isotermerna* (*årsvärmelinier*) ned åt S. De vstra delarne hafva ett *hafsklimat* med mycken fuktighet, de östra delarne ett *kontinentalklimat*. I det inre Spanien är klimatet dock också kontinentalt.

I flere trakter vid Medelhafvet faller endast vinterregn, medan regnet eljest i Europa faller under hvarje årstid.

Snögränsen befinner sig i Europas sydligaste delar på en höjd af mer än 10 t. fot (Sierra Nevada, Etna), på Alperna och Pyreneerna vid 8 t. fots höjd (Karpaterna hafva icke evig snö), i det södra Norge vid 5 t. och vid Nordkap vid 2,200 fots höjd.

Växtligheten är mycket olika. Nord-Europas *skogar* bestå isynnerhet af barrträd, Central-Europas af om sommaren grönskande löfträd och Syd-Europas af ständigt grönskande löfträd. *Sädesslagen* bestå längst mot N. af korn och hafre, längre ned komma råg och hvete, sedan majs och på några ställen i Syd-Europa ris.

Djurriket är temligen detsamma i hela Europa. Som särskilda husdjur må nämnas renen i det nordligaste Europa samt buffeln och mulåsnan i Syd-Europa.

Folkmängden (inmot 300 mill.) är sålunda fördelad, att den *tätaste* befolkning finnes i Belgien med 9 t. och i England med 8 t. människor på hvarje qv. mil. De *glesast* befolkade länderna äro Finland med 250, Norge med 280, Sverige med 500 och Ryssland med 600 människor på hvarje qv. mil.

Nationaliteterna äro mycket olika. *Hufvudmassan* hör dock till den „indoeuropeiska“ (oriktigt kallad den kaukasiska) folkracen och delar sig i tre folkstammar. Den *slaviska* omfattar isynnerhet invånarne af Öst-Europa; de östra delarne af Central-Europa och den Turkisk-Grekiska halfön. Den *germaniska* omfattar Tyskarne, Holländarne, Engelsmännen och Skandinaverne. Den *romaniska* omfattar invånarne i Frankrike och i största delen af Syd-Europa. Enhvar af dessa stammar räknar omkring 90 mill. människor.

Till den indoeuropeiska folkracen höra också *Cel-*

terne (på en del af de Britiska öarne och i Bretagne), Albaneserne, Grekerne och måhända Baskerne; men de äro endast fåtaliga.

Till den *turanska* (eller mongoliska) folkcracen höra Finnarne (4 $\frac{1}{2}$ mill.), Madsjarerne (5 $\frac{1}{2}$ mill.) och Turkarne.

Till den *semitiska* folkcracen höra Judarne, af hvilka de flesta bo i de polska länderna.

Näringarna äro mest utvecklade i Britannien och i Central-Europa. Dessa delar hafva derjemte ett nästan fullständigt jernvägsnät.

Religionen i den största delen af Europa är den *kristna*. Till den *grekisk-katolska* höra Ryssarne, Grekerne samt åtskilliga invånare i de östra delarne af Österrike och i de nordliga delarne af Turkiet (70 mill.). Till den *romersk-katolska* höra Romanierne, Sydtyskarne, Polackarne och Irländarne (140 mill.). Till den *protestantiska* höra Finnarne, Skandinaverne, Nordtyskarne, Holländarne, Engelsmännen och Skottarne (70 mill.).

Den *muhammedanska* religionen räknar endast några millioner i Europa och detsamma är förhållandet med Judarne.

Folkupplysningen står högst hos Tyskarne, Holländarne, Schweizarne, Skottarne, Skandinaverne och Finnarne. Mindre utvecklad är den hos Belgierne, Fransmännen och Engelsmännen. I hög grad försummad har den hittills varit hos de flesta andra folk.

Vetenskap och konst stå högt hos de germaniska och hos flere af de romaniska folken; men de stå mycket lågt hos de slaviska.

I **politiskt afseende** bilda de flesta europeiska länderna monarkier och de flesta af dem hafva tillika en konstitutionel författning (Ryssland och Turkiet undantagne). Frankrike, Schweiz, de 3 tyska fria stä-

derna och San Marino äro republiker. Britiska riket, Preussen, Ryssland, Österrike och Frankrike pläga kallas de fem *stormakterna* i Europa. Det förstnämnda är den största sjömakten. Ryssland har den största stående krigshären, Preussen den bäst utbildade.

ASIEN

omgifves af Norra Ishafvet, Stora oceanen, Indiska hafvet, Medelhafvet, Svarta hafvet och Europa; med Afrika sammanhänger det endast genom näset vid *Sués*. Asien ligger i norra kalla, norra tempererade och heta zonen.

Asien utsänder väl åtskilliga halföar; men de äro icke så betydliga, att tillträdet till det inre derigenom synnerligen kan lättas. Vår kunskap om det inre är också mycket bristfällig och många trakter hafva aldrig blifvit beträdda af någon Europés fot.

Man indelar Asien i följande delar:

1. *Sibirien*; 2. *Turàn*, också kalladt *Turkestan* eller *Stora Bukhariet*; 3. *Kaukasien*; 4. *Asiatiska Turkiet*, hvilket omfattar Mindre Asien, Armenien, Mesopotamien och Syrien med Palestina; 5. *Arabien*; 6. *Iràn*, som omfattar Persien eller det egentliga Iran, Afganistån och Belutsjistån; 7. *Indien*, som omfattar Främre Indien, Bortre Indien och Indiska öflocken; 8. *Kinesiska riket*, som omfattar egentliga Kina, Mantsjuriet, Mongoliet, Dsungariet och Tibet; 9. *Lilla Bukhariet*; 10. *Korea*, och 11. *Japan*.

Med afseende på **höjdförhållandena** kan man i Asien åtskilja ett stort lågland i N. och ett stort högland i S.

Det stora asiatiska *låglandet* består af två delar, nämligen Sibirien och Turàn. — *Sibirien* begynner vid

Ishafvet med vidsträckta tundror. Längre mot S. är landet backigt, och alldeles i S. går det öfver i mellersta Asiens berg. Mot SV. går det sibiriska låglandet öfver i Turans steppland med Kaspiska hafvet och Aralsjön. Turan är mycket lågt. Kaspiska hafvet ligger 70 fot under hafsytan.

Det stora asiatiska *höglandet* består också af olika delar. — Mot Ö. ligger det stora **östasiatiska höglandet**, hvilket nästan öfverallt är omgifvet af berg. Nordranden bildas af *Altai* och *Da-ür*, hvilket sistnämnda går upp mot Kamtsjatka. Vestranden utgöres af *Bolortäg*. Sydranden bildas af *Himalaja*, hvilket mot Ö. går öfver i det *sydkinesiska berglandet*, hvarifrån åter en del bergskedjor i form af en solfjäder utbreder sig ned igenom *Bortre Indien*. — Himalaja är den väldigaste bergmassa på jorden, och den högsta bergsspets, der såväl som på hela jorden, är *Mount Everest* eller *Gaurisankar*, 27,200 fot, alltså mer än en mil; *Davalàgiri*, hvilket länge ansågs vara jordens högsta bergsspets, är 2 t. fot lägre än *Mount Everest*.

Det inre af det östasiatiska höglandet består af högslätter och bergskedjor. *Tibet* är ett högländ af 12—14 t. fots höjd. N. om detsamma sträcka sig bergskedjorna *Karakorùm* och *Kynlyn*, och längre mot N. *Tiansjan*. För öfrigt utgöres en stor del af det inre af ofantliga stepper och öknar, hvilka innefattas under namnet *Gobi* eller *Sjamo*. — I Ö. sänker sig höglandet ned till det *kinesiska låglandet*, hvilket både genom natur och konst är en af de fruktbaraste trakter på jorden.

V. om det östasiatiska ligger det **vestasiatiska höglandet**, hvilket består af två hufvuddelar, som äro skilda från hvarandra genom det *mesopotamiska låglandet*.

Den östra hufvuddelen begränsas i det nordöstra hörnet, der det sammanhänger med det östasiatiska

högländet, af *Suleimånsbergen*, hvilka gå mot S., och af *Hindukusj*, som går mot V. En fortsättning af *Hindukusj* mot V. äro *Elbursbergen*, S. om Kaspiska hafvet. Längre mot V. ligger *Armeniens högländ*, hvars högsta spets är *Ararat*, 16 t. fot. N. om Armenien ligger *Kurådalen*, och N. om denna ligger *Kaukasus*, hvars högsta spets är *Elbrus*, 17,400 fot. I det inre är den östra hufvuddelen, hvilken kallas *Irån*, ett till en stor del öde och ökenaktigt högländ af 3—4 t. fots höjd.

Den vestra hufvuddelen indelas i Mindre Asiens högländ, Syrien med Palestina och Arabien. — *Mindre Asiens högländ* har mot S. bergskedjan *Taurus*, hvars östra del kallas *Antitaurus*. *Syrien* med *Palestina* bildar vid Medelhafvet ett smalt och lågt *kustland*; längre inåt landet möta *Libanons* och *Antilibanons* bergskedjor. Mellan de sydliga fortsättningarne af denna bergstrakt ligger Jordan-flodens djupa dalfåra, kallad *el Gor*. *Arabien* består, såvidt det är bekant, af ett högländ, hvilket likasom Iran på många ställen bildar öknar.

Den omtalade *dalfåran* är något ensamt i sitt slag genom sin djuplek. Den ligger nämligen så lågt, att af de två sjöar, hvilka der finnas, *Genesareth* ligger 600 och *Döda hafvet* 1,200 fot under hafsytan. Trakten omkring *Döda hafvet* är tillika märklig genom sin vulkaniska beskaffenhet („*Sodoma och Gomorra*“).

Främre Indien kan efter höjden indelas i två delar, nämligen *Hindustans lågland* och *Dekans högländ*. — *Hindustans lågland* är mot Ö., i det tätbefolkade *Bengalen*, som genomströmmas af *Ganges*, särdeles fruktbart; mot V., der det genomströmmas af *Indus*, är det deremot till en stor del ökenaktigt. *Dekans högländ* begränsas på begge sidor af låga berg, kallade *Ghats*.

I den *östasiatiska öraden* och den *Indiska öflocken* äro alla öar bergiga, och nästan alla vulkaniska. Så-

lunda uppkommer en vulkanrad, som begynner på Kamtsjatka och fortsättes ned öfver Molukkerna och derifrån till Sumatra. På Java finnas icke mindre än 50 vulkaner.

På *mineralprodukter* är Asien mycket rikt. Mycket guld och platina utföres från Sibirien, tenn från Bortre Indien och ädelstenar från flere trakter af Indien.

Floderna i Asien äro många och af stor betydhet.

De **Sibiriska** floderna äro *Obj*, *Jenisei* och *Lena*, hvilka alla upprinnå på nordranden af det östasiatiska höglandet och utflyta i Norra Ishafvet. — *Obj* upptager *Irtysj* med dess biflod *Tobòl*. *Jenisei* upptager *Angarå*, som kommer från alpsjön *Baikål*.

De **östasiatiska** floderna äro *Amür*, *Hoangho* och *Jangtsekiang*, hvilka utflyta i Stora oceanen. — Amur upprinner i Daur, bildar gränsen mellan en del af Ryssland och Kina, och är af vigt för den ryska handeln. — *Hoangho*, d. ä. gula floden, och *Jangtsekiang*, d. ä. blå floden, upprinna på Kynlyn och rinna genom Kinas lågland. De äro af utomordentlig vigt för samfärdseln mellan kusten och det inre af Kina.

Bortre Indiens floder äro *Mäkong*, *Menam*, *Saluän* och *Iravaddi*. De utflyta dels i det Sydkinesiska hafvet och dels i Bengaliska viken.

Främre Indiens floder äro *Bramaputra*, *Ganges* och *Indus*, hvilka upprinna på Himalaja; de två första utfalla i Bengaliska viken och den sista i det Indopersiska hafvet. — *Ganges*, Hinduernes heliga flod, är den viktigaste af dessa floder, emedan den genomflyter det fruktbara Bengalen. Vid sitt utlopp förenar den sig med *Bramaputra* och bildar med den jordens största deltaland. Detta deltaland är på grund af sin osundhet obeboeligt för människor; det är täckt af djunglesnår och är rikt på tigrar, krokodiler o. s. v. Den

viktigaste biflod till Ganges är *Dsjamna*, och af armarne i deltalandet är *Hugli* den viktigaste.

De mesopotamiska floderna äro *Tigris* och *Eufkrat*, hvilka komma från Armenien, och hvilka, förenade under namnet *Sjat el Arab*, utfalla i Persiska viken.

I det inre af Asien rinna flere floder, hvilka icke utfalla i hafvet, men i sjöar. Sådana floder kallas „kontinentala“, i motsats till „oceaniska.“ Af de kontinentala floderna i Asien må märkas: *Syr* och *Amu*, hvilka upprinna, den förra på Tiansjan, den sednare på Bolortag, och utfalla i Aralsjön; samt *Jordan*, hvilken genomflyter Genesareth och utfaller i Döda hafvet.

Af sjöarne hafva de viktigaste allaredan blifvit nämnda; men särskildt måste det framhållas, att åtskilliga af dem hafva salt vatten.*)

Till dessa saltsjöar höra framförallt *Kaspiska hafvet*, hvilket har en storlek af 7,500 qv. mil och är den största sjö på jorden, samt *Döda hafvet*. Under det Genesareth, såsom allaredan omtalas i bibeln, utmärker sig genom sina vackra omgifningar och sin rikedom på fisk, omgifves det Döda hafvet af nakna berg och har alldeles ingen fisk; man har emellertid uppdragit lefvande koralldjur från botten och sett änder och andra vattenfåglar simma på ytan. På många ställen är botten het genom vulkanisk verksamhet, och asfalt ses ofta flytande på sjön.

Klimatet i Asien är naturligtvis mycket olika i olika trakter. I allmänhet har Asien dock ett *konti-*

---

*) I sjöar utan aflopp är vattnet saltigt, sjöar med aflopp hafva sött vatten. I alla verldsdelar finnas väl saltsjöar; men i Europa förekomma de dock endast på enskilda ställen, såsom i Ryssland, Ungarn och Spanien.

nentalklimat, hvilket är långt kallare än i Europa under samma breddgrad.

Sibirien är mycket kallt, emedan det ligger öppet för de kalla nordanvindarne, under det de milda sunnanvindarne utestängas genom bergen mot S. Kallast är Lenas flodområde, der qvicksilfret 5 till 6 veckor om året är fruset. *Mellersta Asien* har mycket stränga vintrar och heta, men korta somrar. En stor del af mellersta Asien är så torr, att den räknas till de „regnlösa trakterna.“ *Indien* har ett tropiskt klimat, och der finnas endast två årstider, nämligen „den torra tiden“ och „regntiden.“ Regnmassan, som faller i Indien, är på många ställen utomordentligt stor, och man har i en trakt i Främre Indien iakttagit en årlig regnmängd af 600 tum eller mera än annorstädes på jorden. På Himalaja inträffar snögränsev 15—16 t. fot, på Karakorum 17—18 t. fot öfver hafvet.

Växtligheten är till följe af det torra klimatet icke starkt utvecklad i Asien, och stora landsdelar äro alldeles utan *skog*. Sibirien har dock söderut ofantliga skogar, bestående af nordiska barr- och löfträd. Uti Indien finnes en yppig växtlighet och der påträffas präktiga urskogar.

Af *kulturväxter* förekommer ingen i det nordliga Sibirien, emedan det derstädes är alltför kallt för att odling kunde ega rum. I det sydliga Sibirien odlas deremot nordeuropeiska sädesslag. I de sydliga trakterna af Asien odlas tropiska växter, och det viktigaste sädesslaget derstädes är riset; detta sädesslag odlas också företrädesvis i Kinas lågland. Af de öfriga växterna i de sydliga trakterna må nämnas: kaffe i Arabien och Indien, många kryddväxter i Indien, thebusken i Kina och bomullen i Främre Indien och Kina. Dessa

växter i Syd-Asien hafva stor betydighet för handeln, i det de bilda viktiga utförsvaror.

Djurverlden i *Sibirien* liknar Rysslands, och jagten efter pelsdjur är der särdeles viktig; Sibirien bildar också ett stort jagtområde. Till de tama djuren höra renen och hunden, hvilken sistnämnda i Kamtsjatka likasom i Grönland begagnas såsom dragare.

I *mellersta Asien* har man kameler och hästar, och invånarne i dessa trakter lefva till en stor del såsom nomader.

Indiens djurverld är tropisk, och den utmärker sig genom sina stora rofdjur (lejonet och tigern) och tjockhudade (elefanten och noshörningen), likasom också genom praktfulla hönsfåglar (fasaner, påfåglar). Af husdjuren är elefanten mycket allmän, likasom också buffeln och andra slags oxar. I det *egentliga Kina* äro de vilda djuren så godt som utrotade till följe af landets högt drifna odling; af särdeles vikt är silkesmasken.

Folkmängden i Asien kan icke bestämmas med säkerhet, emedan man icke vet, huru stor befolkningen är i den tätast befolkade delen, nämligen i Kina. Enligt några anses Asien hafva 450 mill., efter andra 700 mill. menniskor, hvilket är det sannolikaste.

Asiatiska Ryssland

består af *Kaukasien* och de *Transuralska länderna*.

1. Kaukasien

(8 t. qv. mil, $4\frac{1}{2}$ mill. inv.)

utgöres af det breda näset mellan Svarta och Kaspiiska hafvet, till Asiatiska Turkiet och Persien i S. — Norra delen utgör en fortsättning af södra Rysslands

stepper och räknas till Europa. Mellersta delen upptages af det snöbetäckta och branta *Kaukasusfjället* med de högsta topparne *Elbrus*, 17,400 fot, och *Kasbek*, 15,500 fot. Södra delen består af Kuråflodens dal och en del af Armeniska högslätten intill berget Ararat och Arasfloden.

Floder: *Kuban* och *Rion* i V., *Kumà*, *Terèk* och *Kurà* med bifloden *Aras* i Ö.

Klimatet är mycket olika; i NO. mycket torrt, vid Svarta hafvet mycket fuktigt, med en årlig nederbörd af 60 tum i Riondalen. — **Växtligheten** företer äfvenledes en stor omvexling. I de djupare dalarna växa det sydliga Europas frukter och der idkas vin- och silkesodling. Boskapsskötseln är dock hufvudnäring.

Befolkningen utgöres af en mängd olika stammar, af hvilka några, såsom *Georgierna* eller *Grusierna* i Kuradalen och *Armenierna* äro kristna, de öfriga muhammedaner eller hedningar. På Kaukasusfjället bo halfvilda och krigiska stammar, hvilka anses vara jordens skönaste folk: *Lesghier* och *Tsjetsjenser* i Ö., *Tsjerkesser* i V. De sistnämnda hafva likväl till största delen flyttat till Turkiet. För öfrigt finnas: *Ryssar*, mest *Kosaker* (de Kubanska), *Tatarer* m. fl.

Landet utgör ståthållaredömet **Kaukasus** och är indeladt i: guv. *Stavròpol* samt *Kubanska* och *Terska* områden N. om fjället; området *Daghestan* i Ö.; samt guv. *Tiflis*, *Kutais*, *Eriwàn*, *Jelisawetpòl* och *Bakù* jemte några mindre områden S. om fjället.

Städerna äro obetydliga med undantag af *Tiflis*, landets hufvudstad och ståthållarens säte vid Kuråfloden, med 100 t. inv. En jernväg från Tiflis till Poti vid Svarta hafvet är under arbete. — *Wladikawkàs* ligger vid Terek och den enda farbara väg, som ge-

nom passet *Darjål* (f. d. Kaukasiska portarne) vid Kasbek leder öfver fjället. Ett annat bergpass, de *Kaspiska portarne*, finnes vid Derbent. — Vid staden *Baku* finnas de „eviga eldarne“ (brinnande naftakällor), till hvilka eldsdyrkarne vallfärda. — I närheten af Eriwan ligger klostret *Etsjmiadsin*, som är säte för Armeniernas första patriark. -

2. De Transuralska länderna.

(268 t. qv. mil, 6 $\frac{1}{2}$ mill. inv.).

Från Ishafvet i N. till Kinesiska riket, Lilla Bukhariet och Turans stater i S. Denna Ö. om Ural lig-gande del af Ryska riket utgöres af: *Sibirien* med halfön *Kamtsjatka*, norra och största delen; *Kirgiser-steppen* eller norra Turan; — samt delar af: *Turkestan*, kring Syr-Darjå, *Dsungariet*, mellan Tiansjan och Altai, och *Mantsjuriet* eller *Amür-landet*, N. om Amur och Ö. om dess biflod Ussuri.

Berg: *Tiansjan* med bergsspetsen *Tengri khan* (20 t. fot) i gränsen, *Altai* med dess östra fortsättning *Sajan-ska bergen*, samt i alplandet Daür bergskedjan *Jablo-noi Hrebèt* med dess nordöstra fortsättning *Stanovõi Hrebèt*. Halfön Kamtsjatka är ett alpland, rikt på vulkaner.

Floder: *Obj* med högra bifloden *Irtysj*, som genomflyter sjön *Saisan* och från venster upptager *Tobòl*. — *Jenisei* med bifloderna *Öfre* och *Nedre Tunguska*. *Öfre Tunguska* utgör afloppet för den betydliga alpsjön *Baikål*. Floden kallas i sitt mellersta lopp *Angarå*, i det öfversta *Selenga*. — *Lena* med högra bifloden *Aldan*. — Slutligen *Amür* med bifloden *Ussuri*, *Syr-Darjå* och *Ili*. Den sistnämnda utfaller i den betydliga sjön *Balkùsj*.

Dessa länder äro i allmänhet föga odlade och glest befolkade. De nordliga sädesarterna odlas med framgång i vestra Sibirien till 60°, längst österut till 51°. Sibliens rikedom består i ädla metaller (guld och silfver) samt pelsdjur (soblar, räfvar, hermeliner och isynnerhet ekorrar). Genom ett gynsamare klimat utmärka sig vissa delar af Dsungariet („det sibiriska Italien“) och Turkestan. I Turkestans fruktbara delar odlas ris, bomull, silke, meloner och sydfrukter.

Infödingarne äro af många olika stammar, såsom *Samojeder* och *Ostjaker* (finska folk), *Tatarer*, *Tunguser*, *Jakuter* och *Tsjuktsjer* m. fl. i Sibirien, samt *Kirgiser* och *Bukharer* eller *Sarter* i Turan. De äro dels kristna, dels muhammedaner och hedningar. De flesta af dem lefva såsom nomader under filttält och hafva stora hjordar, i S. af får, hästar och kameler, i N. af renar och hundar. Sarterna utmärka sig genom sorgfälligt jordbruk, blomstrande industri och vidsträckt handel. Deras köpmän genomresa hela Asien. — Utom dessa infödingar samt *Ryssar*, af hvilka *Kosakerna* äro talrikast, finnas i Sibirien landsförvista, äfven Finnar. — Ryssarnes byteshandel med de infödda i Sibirien är ganska liflig, men af större vigt är handeln på Kina med kläde och pelsverk mot the samt på Turan med manufakturvaror mot bomull och boskap.

I anseende till **förvaltningen** utgöra de Transuraliska länderna tre generalguvernementer:

1. **Vestra Sibirien** med guv. *Tobolsk* och *Tomsk* samt *Kirgisersteppen*, som är indelad i 5 områden.

2. **Östra Sibirien** med guv. *Jeniseisk* och *Irkutsk* samt området *Jakutsk*, *Transbaikalska* området, *Amur-området* och *Kustområdet* eller hela kustlandet vid Stora oceanen.

3. **Turkestan** med områdena *Syr-Darjå* och *Semirè-*

tsjensk, d. ä. de sju flodernas land (deras, som falla i Balkasj).

Städerna kunna i allmänhet icke hafva stor betydhet, emedan landet är glest befolkadt. Ansenlig är Turkestans hufvudort *Tasjkent* med 80 t. inv. Staden är belägen i en trakt, rik på vin och sydfrukter. Den är en hufvudpunkt för karavanhandeln och tillika manufakturort. — Turkestans andra stad är *Samarkand*, f. d. hufvudstad i Timurs rike, med 30 t. inv.

De viktigaste af de öfriga städerna äro: *Omsk*, vid Irtysj, säte för generalguvernören öfver Vestra Sibirien; — *Tobolsk*, vid Tobols utflöde i Irtysj; — *Barnaül*, hufvudort i Altais silfverbergslag; — *Krasnojarsk*, vid Jenisei, guv. rsd. i guv. Jeniseisk; — *Irkutsk*, vid Angara, säte för generalguvernören i Östra Sibirien samt Sibliens största stad med 30 t. inv.; — *Kjachta*, nära Selenga, invid kinesiska staden *Maimatsjin*, en hufvudplats för byteshandeln på Kina; — *Nertsjinsk*, hufvudort i Daur bergslag; och — *Nikolajefsk*, nära Amurs utlopp, af vigt för handeln på Amur.

Öar: *Nya Sibirien*, fyra stora, obebodda öar, rika på fossilt elfenben; — nästan alla *Kuriler*, högbergiga och vulkaniska, rika på pelsdjur; — och *Sachalin*, rikt på stenkol.

De Turanska staterna

omfatta de delar af Turan, hvilka ännu lyda under inhemska furstar, och bland hvilka må nämnas rikena (khanaterna) *Bukhàra*, *Khivà* och *Khokand* samt *Turkmanernas* land.

Invånarne höra till största delen till särskilda turkiska stammar och lefva med undantag af Sarterna såsom nomader eller röfvare (Turkmanerna). Religionen är den mohammedanska.

I **Bukhara** ligger *Bukhara*, en hufvudpunkt för karavanhandeln.

Khiwa, med hufvudstaden af samma namn, är en härlig oas, hvilken bildas af Amu-Darja. Staden är en hufvudpunkt för slafhandeln.

Asiatiska Turkiet

(30 t. qv. mil, 16 mill. inv.)

bebos af många *olika* folk, såsom Turkar, Armenier, Kurder, Araber, Greker och Judar. Det herrskande folket äro Turkarne. I många trakter äro de af sultanen insatte pasjaerne endast herrar till namnet, eller också herrska de alldeles enväldigt utan att hörsamma öfverherrens befallning.

I de flesta trakterna lefva invånarne såsom *nomader* och den viktigaste näring är derföre boskapsskötsel; en vigtig utförsvara är Angoragetens hår. I Mindre Asien odlas dock sydeuropeiska växter, såsom opium och sydfruktar („Smyrna fikon“), och i Armenien finnas vigtiga koppargrufvor. Industrin i städerna är icke obetydlig (bomulls- och sidentyger m. m.). Religionen är nästan uteslutande den muhammedanska.

Mindre Asien har några städer, hvilka äro af vigt. På kusten ligga: *Trebisond*, fordom Trapezunt, vid Svarta hafvet, Konstantinopels förstad *Skutari* vid Bosporus, och *Smyrna* vid Arkipelagen. Inne i landet ligga *Brussa*, *Angora* och *Karahissar*. Den största af dem alla är Smyrna med 150 t. inv.

Trebisond och isynnerhet *Smyrna* äro vigtiga handelsstäder. — I närheten af *Brussa* finnas sjöskumsgrufvor. — *Karahissar* drifver stark handel med opium.

Af Mindre Asiens öar äro *Cypern*, *Rhodo*, *Samos*, *Chios* och *Lesbos* eller *Metelino* de största.

Armeniens hufvudstad är *Erserum*.

Mesopotamien utgjorde i gamla tiden stamlandet för två mäktiga riken, det Assyriska och det Babylo-niska, och var då väl odladt. Nu ligger det nästan öde, och om den fordna härligheten vittna endast de ofantliga jordhögar, hvilka äro lemningar af gamla städer. Vid Tigris ligga städerna *Djarbekr*, *Mosul* och *Bagdad*; vid Sjat el Arab ligger *Basra* eller *Balsora*.

Bagdad är den största af dessa städer (den skall hafva 100 t. inv.); men är ett intet emot hvad det var i Kalifatets lysande dagar.

Ninive, vid *Mosul*, och *Babylon*, S. om *Bagdad*, äro nu endast ruiner. Ninives ruiner hafva i den nyaste tiden blifvit undersökta af Engelsmannen *Layard*. De bestå isynnerhet af ett kungligt palats, hvars väggar äro beklädda med jättestora alabasterbilder af de assyriska konungarne och deras krigsbedrifter.

Syrien delas af naturen i tre delar, nämligen det nordliga Syrien, Libanonlandet och Pästina.

Det nordliga *Syrien* har endast dåliga hamnar, och på kusten finnes derföre icke någon stad af betydelse. Inne i landet ligger *Haleb* eller *Aleppo*, en vigtig handelsstad.

Libanonlandet har deremot bättre hamnar, och *Tarabulus* och *Bejrüt* äro vigtiga handelsstäder. Inne i landet ligger *Damaskus* på en härlig oas.

Damaskus, kalladt „Österlandets öga“, är en af Orientens vigtigaste städer med 150—200 t. inv. Staden är en medelpunkt för karavanhandeln och bland annat samlas här den „heliga karavanen“, hvilken årligen drager till Mekka. — På *Libanon* bo två små folkslag, hvilka kallas *Druser* och *Maroniter*.

Långt österut i Syriska öknen ligga ruinerna af *Palmyra* eller *Tadmor*.

Palestina, af de kristna kalladt det „heliga landet“, är 450 qv. mil stort och har alltså samma storlek som Åbo län. Man indelar Palestina i *Galilea*, *Samaria* och *Judea*, hvilka tillsammans omfatta det vestliga berglandet intill Jordan tillsammans med kustlandet *Filistea*, och i *Gilead* eller det östliga berglandet.

I gamla tiden var detta land särdeles väl odladt; men nu är allting försummadt, och på många ställen, hvilka förut voro fruktbara, finnas nu endast öknar eller stepper. Invånarne utgöra måhända $\frac{1}{2}$ mill. Muhammedanerne herrska öfver landet och plåga mycket de få tusende kristna och judar, hvilka der finnas.

Städerna i Palestina äro för närvarande små, och de största af dem, Akka och Jerusalem, hafva en hvar endast 15 t. inv. I allmänhet äro de i ett uselt och förfallet tillstånd; men de hafva stor betydighet för oss, emedan så många heliga minnen knyta sig vid dem.

I *Galilea* ligga: Akka vid kusten, Kana, Nazareth och Nain, alla i nejden af berget Tabor, slutligen *Tiberias* vid Genesareth.

Akka var i korsfararnes tid känt under namnet S:t Jean d'Acre och var då för tiden en vigtig fästning. — Kana och Nain, kända ur den heliga skriften, äro högst obetydliga; större är Nazareth. — *Tiberias* ligger i en nejd, hvilken fordom var ett jordiskt paradys, men hvilken nu är folktom och öde; — *Kapernaum* finnes ej mera till.

I *Samaria* ligga *Samaria* och *Nabulus* inne i landet.

Samaria är nu endast ruiner; men *Nabulus*, det gamla *Sichem*, är en af Palestinas vigtigaste städer. Vid *Sichem* visar man „Jakobsbrunnen“, der Christus uppenbarade sig för den samaritanska qvinnan.

I *Judea* ligga: *Jaffa* vid kusten, *Jerusalem* och *Bethlehem* på höglandet, och slutligen *Jericho*, nära Jordan.

Jaffa, fordom *Joppe*, nämnes ofta i bibeln. — *Jerusalem*, den „minnesrikaste stad på jorden“, ligger i en öde trakt och på en 2,500 fot hög kalkplatå, hvilken på tre sidor är omgifven af klyftor och endast på den fjärde sidan går jemnt öfver i det omgifvande landet. De praktfulla byggnader, hvilka fordom prydde Jerusalem, äro alldeles tillintetgjorda. På berget *Moria*, der Salomos tempel stod, hafva muhammedanerne rest en moské, ett af deras heligaste ställen. På *Zion*, der Davids borg stod, ligger nu det usla judiska qvarteret. I det kristna qvarteret är den „heliga grafvens kyrka“, der påsktiden många kristna samlas, till och med från aflägsna länder.

I en af klyftorna vid Jerusalem, *Josafatsdalen*, finnes en grupp af olivträd, hvilken med en viss sannolikhet anses vara *Gethsemanes trädgård*. På andra sidan om *Josafatsdalen* ligga *Oljoberget* och *Bethania*.

Bethlehem bebos af kristna, hvilka utskära krucifix, rosenkransar o. s. v., hvilka försändas kring den katolska kristenheten. I en kyrka är en grotta, hvil- utgifves för Christi födelseort. — *Jericho*, „palmstaden“, ligger i ruiner.

Arabien

(50 t. qv. mil, några få mill. inv.)

bebos till största delen af kringvandrande *Beduin*stammar, hvilka väl stå under *emirer* (furstar) eller *sjejker* (herrar); men hvilka egentligen äro utan regering och ligga i fejd med hvarandra. Dessa Beduiner, „öknens barn“, betrakta sig såsom de äkta oblandade Araberna, och se med förakt ned på det bofasta folket. *) En

*) Araberna höra jemte Judarne till den semitiska folk-racen, hvilken i kroppsbyggnad, men icke i språk öfverens-stämmer med den indoeuropeiska folk-racen.

del Araber säges väl vara beroende af turkiska sultanen, men detta beroende inskränker sig dertill, att de emottaga gåfvor från honom för att icke plundra de heliga karavanerna.

Arabernas vigtigaste näringar äro boskapsskötsel och rövveri; de draga omkring i landet med sina dromedarer och sina få, men utmärkta hästar. På de bevattnade ställen växa dadelpalmen och durrah, ett slags hirs. I den sydliga delen, som är väl bevattnad, odlas kaffe, som är en vigtig utförsvara („Mokkakaffe“).

Af de arabiska rikena må märkas: *Hidjas* mot V., *Jemen* eller det „lyckliga Arabien“ mot SV., *Oman* mot Ö., samt *Nedjid* i det inre.

I *Hidjas* ligga städerna *Medina* och *Mekka*, den sista med hamnstaden *Djidda*, i *Jemen* ligga *Mokka* och den engelska besittningen *Aden*, och i *Oman* ligger *Maskat*.

Medina och isynnerhet *Mekka* äro muhammedanernas heliga städer. I *Mekka* föddes Muhammed, och i *Medina* ligger han begrafven; i *Mekka* finnes också *Kaaba* eller det „heliga huset.“ Till dessa städer vallfärda årligen många tusende muhammedaner, hvilkas lefnadsmål det är att blifva *hadsji*, d. ä. Mekkapilgrimer.

På den såkallade *petreiska halfön* ligger det namnkunniga *Sinaj*. (Namnet *Horeb* betecknar sannolikt hela bergsträckningen.) Man har der byggt ett kloster, hvilket likasom många andra kloster i Österlandet är omgifvet med fasta murar, till skydd mot roflystna Beduiner.

Aden är en så stark fästning, att det blifvit kalladt „Asiens Gibraltar.“ En annan vigtig engelsk militärstation är ön *Perim* i Bab el Mandeb.

Maskat är säte för „imamen af Maskat“, som också har besittningar på östra sidan af Persiska viken. —

Nedjid hebos af en egen muhammedansk sekt, de såkallade Wahabiterna; men denna del af Arabien är nästan okänd.

Vid *Baharein-öarne* i Persiska viken idkas ett stort perliske.

Iran.

(45 t. qv. mil, 10 mill. inv.).

Persien bebos till största delen af *Tadsjiks* eller *Nyperser*, hvilka uppkommit genom blandning af Parserne och andra folk. Den herrskande stammen äro dock Turkarne, och till dem hör landets furste, kallad *sjah*. Perserna äro ett välbegåfvadt folk och utmärka sig genom fina seder, hvarföre man kallat dem „Österns Fransmän“; men de äro tillika sluga och bedrägliga. De sätta mycket värde på europeiska inrättningar. Persernas viktigaste *näringsar* äro jordbruk och industri, t. ex. mattor och rosenolja.

Persernas *religion* är den muhammedanska; men de höra till en egen sekt, *Sjiiterne*, hvilka äro i hätsk oenighet med Sunniterne (öfverhufvud för alla Sunniter är den turkiska sultanen, och de flesta muhammedaner på jorden anse honom derföre med vördnad).

Städerna i Persien äro till en del af stor betydhet. Vid Persiska viken ligger *Busjir*; — inne i landet ligga *Sjiràs*, *Ispahàn*, *Teheràn*, *Hamadàn* (f. d. Ekbatana), *Tebris* och *Mesjhed*; — vid Kaspiska hafvet ligger *Barfrusj*. Ispahan, Teheran, Tebris och Mesjhed hafva hvarje omkring 100 t. inv.

Sjiras är känt genom sitt vin och sina rosor. Nära vid denna stad ligga ruinerna af *Persepolis*. — *Ispahan*, hvilket ofta omtalas i de österländska sagorna, var fordom hufvudstad och har ännu många minnen

från sin glanstid. — *Teheran* är den nuvarande hufvudstaden. — *Tebris* är hufvudort för handeln med Europa. — *Mesjhed* är Sjiiternas heligaste vallfärtsort.

Afganistan bebos af Afganer och indelas i rikena *Heråt* mot NV., *Kabul* mot NO. och *Kandahår* mot S. Afganerna idka mer boskapsskötsel än jordbruk.

Belutsjistan bebos af Belutsjer, hvilka lefva som nomader och röfvare.

Både Afganer och Belutsjer äro muhammedaner.

Indien.

Med namnet Indien betecknades fordom länderna Ö. om Indus och S. om Himalaja och Kina; efter Vestindiens upptäckt genom Columbus uppkom namnet *Ostindien* för dessa länder.

Det rika Indien har länge varit målet för främmande folkslags sträfvanden. För närvarande beherrska *Engelsmännen* nästan hela Främre Indien och en del af Bortre Indien; der äfven *Fransmännen* fattat fast fot. På de Indiska öarne äro *Holländarne* mäktigast; *Spaniorerne* besitta en del af Filippinerna. *Portugiserna* hafva endast litet qvår af de fordna besittningarna.

Man kan lätt fatta, att Indien oftare anfallits af främmande folk. Dessa vidsträckta länder utmärka sig nämligen genom rika *naturalster*, såsom af mineralier guld, tenn, diamanter och andra ädelstenar, af växtriket dyrbara trädslag (tek och ebenholts), bomull och kryddor (kanel på Ceylön, kryddnejlikor och muskot på Molukkerna), af djurriket elfenben och silke o. s. v.

Främre Indien

(70 t. qv. mil, 200 mill. inv.)

indelas i politiskt hänseende i:

1. **Britiska Främre Indien.**
2. **Sjelfständiga stater**, bland hvilka bergländerna *Nipaal* och *Butàn* längs södra sidan af Himalaja.
3. **Franska besittningar**, bland hvilka *Pondichéry* (pongdisjeri) på östra sidan, och
4. **Portugisiska besittningar**, bland hvilka *Goa* på vestra sidan af Dekan.

Hufvudmassan af Främre Indien står under britiskt herravälde; de öfriga delarne äro utan synnerlig betydhet. Det Britiska Främre Indien indelas i 3 *presidentskaper*, nämligen Bengalen, Madràs och Bombay, samt i 4 *provinser*, nämligen Nordvestprovinserna, Pendsjab, Audh och Centralprovinserna; dessutom hör ön Ceylon dertill. Många delar af presidentskaperna hafva ännu egna furstar; men dessa äro beroende af Engelsmännen och betala till dem skatt. Den högsta embetsmannen i det Britiska Indien är generalguvernören i Kalkutta.

Främre Indiens *invånare* äro till en stor del *Hinduer* och höra till samma race som största delen af Europas invånare. Deras äldsta språk var *sanskrit*, i hvilket språk icke allenast de heliga böckerna, men också härliga skaldestycken äro skrifna. Nu tala de *hindustani*.

Hinduernas *religion* är den *bramanska*, enligt hvilken 3 hufvudgudar finnas, hvilka kallas Brama, Visnus och Siva. En egendomlighet i den bramanska läran är, att den fördelar folket i 4 skarpt afskilda kaster, nämligen prester eller Braminer, krigare, borgare och trälar. Denna kastindelning upprätthölls.

mycket strängt; men i den nyaste tiden hafva Engelsmännen framkallat en förändring häri. Tillochmed Pariaer (d. ä. Bramadyrkare, hvilka stå så lågt, att de icke ens höra till de ofvannämnda kasterna), kunna blifva engelska embetsmän, om de äro dertill dugliga. Också många andra religiösa sedvanor hos Bramadyrkarne, såsom t. ex. sjelfmarterandet, barnens dränkning i den heliga floden o. s. v. söka Engelsmännen afskaffa; enkornas uppbrännande har allaredan upphört till följe af ett engelskt förbud.

Af **näringarna** är *jordbruket* den viktigaste, och en mängd ris och bomull samt opium utföres från Främre Indien. *Boskapsskötseln* är deremot mindre betydande. *Industrin* står i flera afseenden högt (bomullsväfveriet är nu utan betydenhet, ty bomullen föres rå till England för att igen införas såsom förarbetad). *Handeln* är särdeles viktig, isynnerhet med England, och den befordras mycket genom stora kanaler och jernvägar.

Främre Indiens invånare hafva en icke ringa bildning, och der finnas många hinduiska skolor. I Benares finnes ett hinduiskt universitet, der Braminerna inhemta sina religiösa kunskaper.

Städerna uti Indien äro mycket betydande och flere af dem hafva några 100 t. inv. De tre största äro hufvudstäderna i presidentskaperna, nämligen Kalkutta, Madras och Bombay, enhvar med måhända $\frac{1}{2}$ mill. inv. Många städer utmärka sig också genom hinduiska praktfulla byggnader („pagoder“).

I **Bengalen** ligga: *Kalkutta* vid Hugli, *Serampore* icke långt från Kalkutta och *Patna* vid Ganges.

Kalkutta, nu Indiens hufvudstad, var för 150 år sedan en usel by. Staden idkar särdeles viktig handel (opium, indigo m. m.) och är tillika så praktfull, att den påminner om S:t Petersburg. — Kalkutta,

Bombay och Sjanghai äro Asiens förnämsta handelsstäder.

Serampore är hufvudsätet för ett stort protestantiskt missionssällskap, som söker att utbreda kristendomen bland Hinduerna. (Man räknar i Främre Indien 1½ mill. kristna infödingar, mest katoliker.) — *Patna* idkar stark opiumkultur och handel.

I **Nordvestra provinserna** ligga: *Benàres* vid Ganges, *Allahabud* vid Dsjamnas utflöde i Ganges, och *Agra* vid Dsjamna.

Benares är Hinduernas heligaste stad, med otaliga palatser och pagoder. Mången Hindu störtar sig ned från marmortrapporna vid Ganges för att sluta sitt lif i den heliga floden. — *Allahabad* är äfven en af Indiens förnämsta vallfartsorter. — *Agra* var fordom „Stora Mogols“ andra residens- och praktstad, men förfaller nu alltmer.

I **Pendsjab** (d. ä. fem-flods-land) ligga *Delhi* vid Dsjamna och *Lahor* vid en af de fem floder, hvilka förenade utfalla i Sind eller Indus.

Delhi, Stora Mogols f. d. första residens, har likasom *Agra* otroligt präktiga, nu halft förfallna byggnader.

I **Audh** (oude) ligger *Lucknow* med 300 t. inv., hvilka tillverka mycket rosenvatten.

I **Centralprovinserna** är *Nagpur* största staden.

I **Madras** ligger *Madràs* på Koromandèlkusten eller östra kusten af Dekan (den vestra heter Malåbår), en vigtig fabriks- och handelsstad (diamanter och perlor). I S. ligga „de sju pagoderna“, lemningar af en i klippan huggen stad.

I **Bombay** ligga *Bombay* på Dekans vestra kust och *Karatsji*, V. om Sinds deltaländ.

Bombay är en af Asiens förnämsta handelsstäder

med stark utförsel af bomull, tillika krigshamn och station för ångbåtsfarten till Aden, Sues o. s. v. samt för den engelska öfverlandsposten (så kallad emedan den till en liten del går öfver land, nämligen Egypten). Nära Bombay ligga holmarne *Elefanta* och *Salseth* med urgamla grott-tempel. — *Karatsji* är en hastigt uppblomstrande handelsstad.

På ön **Ceylon** ligga: hufvudstaden *Colombo* och *Galle* eller *Point de Galle*, en hufvudstation för ångbåtsfarten mellan Europa, Indien, Kina och Australien. Öns hufvudprodukter äro kanel och kaffe. I det grunda sundet mellan Ceylon och fasta landet fiskas perlor. — Utanför Malabar ligga de talrika *Lakkadiverna* och *Malediverna*, rika på kokosnötter.

Af **lydstaterna** äro de viktigaste:

Kasjmir, ytterst i NV., bekant för sin sjalväfnad.

Radsjputernas land, S. om Pendsjab, innefattar många småstater, somliga omgifna af Indiska öknen.

Mahratternes trenne riken, SO. om det föregående.

Nizams rike, i midten af Dekan, med hufvudstaden *Hyderabåd* (hei) på Golkondas diamantplatå och byn *Ellira* med beundransvärda grott-tempel.

Riket *Mysore* (meisur) i södra Dekan.

2. Bortre Indien

(40 t. qv. mil, 25 mill. inv.)

har i motsats till Främre Indien till en stor del undgått Europeernas herravälde. Det indelas i:

1. De **Britiska besittningarne**, hvilka sträcka sig längs östra sidan af Bengaliska viken (*Britiska Birma*) och dessutom omfatta staden *Malakka*.

2—4. De **Indokinesiska staterna**, nämligen *Birma*, *Siam* och *Annam*.

5. De **Franska besittningarne** eller *Nedre Kotkin-Kina*. Såsom skyddsstat lyder under Frankrike *Kambodsja*.

6. De **oafhångiga Malajstaterna** på Malakka.

Bortre Indien bebos af flera folkstammar, hvilka bilda en öfvergång från Hinduerna till Kineserna och hvilka derföre blifvit kallade *Indokineser*. De stå på en lägre bildningsgrad än Hinduerna och Kineserna; de bekänna *Buddha-religionen*, hvilken i mycket öfverensstämmer med den Bramanska, men dock icke har kastindelning.

I de **Britiska besittningarna** ligga utom *Malakka* städerna *Akyab*, *Pegu* och *Rangùn*. Den sistnämnda är genom sin förträffliga belägenhet uti Iravaddis deltaland en vigtig handelsstad. — *Akyab* är för rishandeln en af de vigtigaste hamnar på jorden.

I **Birma** är *Mandalay* hufvudstad, i **Siam** *Bangkok* vid *Menam*, i **Annam** *Hue* vid hafvet. — *Bangkok* är Bortre Indiens största stad med 400 t. inv. För att icke lida genom flodens öfversvämningar, är staden dels byggd på höga pålar, dels flytande på bamburör.

I de **Franska besittningarna** ligger *Saigòn* i **Mäkongs** deltaland.

3. Den Indiska öflocken

(37 t. qv. mil, 27 mill. inv.)

omfattar öarna från Bortre Indien till Australiens fastland och Nya-Guinea, samt till Formosa. Den indelas i:

1. De **Holländska besittningarne**, hvilka omfatta hufvudmassan af dem och inalles hafva en storlek af 30 t. qv. mil och 20 mill. inv.

2. De **Britiska besittningarne**, bland hvilka *Pulo-*

Pinang och *Singapor* invid halfön Malakka samt ön *Labuan* invid Borneo.

3. De **Portugisiska besittningarne**, hvilka äro en ringa lemning af Portugals f. d. vidsträckta kolonier, och bestå endast af några små områden på de Små Sundaöarne.

4. De **Spanska besittningarne**, nämligen *Filippinerna*.

5. De **oafhångiga delarne**, hvilka ligga spridda bland de europeiska besittningarna.

Invånarne på Indiska öflocken äro till största delen *Malajer*, hvilka höra till en egen folkrace. De flesta äro ociviliserade, och nästan endast Javaneserna (dsja) hafva någon bildning. Javaneserna äro muhammedaner, de öfriga *Malajer* äro deremot Buddhaister.

Tillfölje af öarnes rikedom på naturprodukter äro de europeiska besittningarne af mycken vigt. Detta gäller isynnerhet om de holländska besittningarna, der handeln med kryddor m. m. lemna en stor vinst.

Af de **Holländska besittningarna** är *Java* den viktigaste, och derifrån utföras i mängd kaffe („Javakaffe“) och socker. Hufvudstad på ön är *Batavia* med 150 t. inv. Förut var denna stad mycket osund, emedan Holländarne hade byggt den efter sitt sätt med kanaler i gatorna; men sedermera har man igenfyllt kanalerna, hvarigenom staden blifvit sundare.

Af de **Britiska besittningarna** äro *Pulo Pinang* och *Singapor* viktiga såsom handelsstäder, *Labuan* genom sin rikedom på stenkol. Vid *Singapor* delar sig den stora indiska handelsvägen i två grenar, till Kina och till Australien.

Af de **Spanska besittningarna** är ön *Luzon* mycket fruktbar. Från hufvudstaden *Manila*, hvilken är lika stor som *Batavia*, utföras i mängd socker och tobak, *Manila-hampa* m. m.

Kinesiska riket

(200 t. qv. mil, öfver 400 mill. inv.)

är det största på jorden efter det Ryska och det Britiska samt det folkrikaste bland alla. Huru stor folkmängden är vet man icke med säkerhet; men till 400 mill. torde den kunna uppskattas och „hvar tredje människa på jorden är således en Kines.“ Denna stora folkmängd finnes dock endast i det egentliga Kina, hvilket mångstädes har 20 t. människor på qv. milen. Landet är öfverbefolkadt, hvarföre många döda sina barn och många tusende bo på skepp och timmerflottor. Rikets öfriga delar hafva en hvar endast några få mill. människor.

Det **egentliga Kina** är icke allenast den del af riket, som beherrsakar de öfriga; det är också den enda del, som har politisk betydenhet och som är sätet för den kinesiska *kulturen*. Denna kultur är högst egendomlig, emedan Kineserna förakta allt, hvad som icke är kinesiskt; den är tillika mycket gammal, och kompassen, porslinet, krutet och boktryckerikonsten hafva varit kända mycket tidigare i Kina än i Europa. Kinesernas förakt för allt främmande har emellertid vållat ett stillastående hos dem, och deras kultur står derföre i allmänhet på en mycket lägre grad än Europeernas.

Befolkningen i Kina hör nästan uteslutande till en stam, den *kinesiska*. Af andra folk finnas endast några mill. *Mantsjuer*, hvilka äro det herrskande folket; men de hafva till språk och seder sammansmält med Kineserna.

Tillfölje af den täta befolkningen måste Kineserna arbeta strängt för att kunna lifnära sig. *Jordbruket* är så utveckladt, att största delen af landet är odlad så

som man annorstädes odlar en trädgård. De viktigaste varor och kulturväxter äro ris, Kinesernas hufvudföda, *thé*, hvilket både förbrukas och utföres i mängd, och bomull. *Boskapsskötseln* är deremot mindre utvecklade, emedan Kineserna endast hafva få lastdjur och emedan de icke sätta högt värde på mjölk, smör eller ost; endast svin hållas i mängd. Af andra djur må fjäderfä och fisk („fiskafvel“) samt silkesmasken nämnas. Silkesodlingen gifver en så stor afkastning, att hälften af allt silke, som jorden producerar, anses vara kinesisk. *Bergsbruket* står icke högt, men landet framalstrar dock alla slags nyttiga mineralier. *Industrin* är i vissa riktningar mycket framstående, och allaredan från gamla tider hafva Kineserna varit bekanta för sina lackerade arbeten, sidentyger, tusch, porslin o. s. v.

Inrikes *handeln* är af stor betydelse och befrämjas mycket genom de segelbara floderna och kanaler, bland hvilka *Kejsarekanalen*. Utrikes *handeln* var länge inskränkt till Kanton och Maimatsjin, men numera hafva många hamnar blifvit öppnade för utländningarna. *Utförseln* består närmast af *thé* och silke, *införseln* af opium från Indien.

Religionen hos den största delen af Kineserna är en slags *Buddhism*, kallad *Fos lära*. Kejsaren och nästan alla förnäma följa *Konfutse lära*, som hvarken har prester eller afgudabilder och isynnerhet gifver en mängd moraliska lefnadsreglor; kejsaren är lärans högsta patriark. *Kristendomen* har hittills vunnit endast få bekännare i Kina.

Upplysningen är egendomlig. Kineserna hafva nämligen icke något alfabet, utan begagna ett särskildt tecken för hvart ord. Tecknens antal är 50 t., hvaraf dock endast 4—5 t. förekomma i de vanliga böckerna. Så mycket märkligare är det, att en stor mängd Ki-

neser kunna läsa och skriva. Kineserna sätta mycket värde på kunskaper, och deras embetsmän, Mandarinerna, måste underkasta sig stränga förhör. De prövas dock endast i den kinesiska forntidens författare.

Regeringsformen i Kina är oinskränkt monarkisk; men kejsaren, hvilken kallas „himmelens son“, „folkets fader och moder“ o. s. v., måste dock rätta sig efter gammal sed.

På den sednare tiden har Kina begynt träda ur sin orörlighet. Europeerne hafva åtskilliga gånger öfvervunnit den usla kinesiska krigshären, och i många år har i sjelfva landet funnits ett mäktigt upprorsparti, *Taepingerne*. Likasom Kineserna i sin tid förgäfvades sökte försvara landet mot Mantsjuerna genom den nu förfallna „kinesiska muren“, på samma sätt har det nu gått dem med de „rödhåriga barbarerna“ (Engelsmännen).

Städerna äro tillfölje af landets täta befolkning af utomordentlig betydenhet. Minst 4 af dem, bland hvilka Peking, hafva 1—2 mill., och likaså många, hvaribland Kanton och Nanking, hafva $\frac{1}{2}$ —1 mill. inv. En mängd städer hafva öfver 100 t. inv.

De mest kända städer i Kina äro: *Kanton* och *Sjanghai* vid hafvet, *Nanking* inne i landet vid Jangtsekiang och *Peking* inne i landet mot N.

Kanton har i de sednare åren förlorat i betydenhet, emedan Europeerne nu hafva tillträde också till andra hamnar. Nära Kanton ligga: ön *Hongkøng*, hvilken blifvit afträdd åt Engelsmännen, och halfön *Makao*, hvilken tillhör Portugiserna.

Sjanghai är numera förnämsta sjöhandelsstaden i Kina. — *Nanking* är känt genom sitt nu förstörda porslinstorn samt sina siden- och bomullstyger. — *Peking*, rikets hufvudstad, består egentligen af två städer,

den kinesiska och den mantsjuiska. I den sednare är kejsarens palats med sin massa af byggnader, trädgårdar o. s. v. beläget.

Till egentliga Kina räknas äfven öarne *Hainan* och *Taiwan* eller *Formosa*.

De **Kinesiska biländerna** äro *Tibet*, *Mongoliet*, *Dsungariet*, *Mantsjuriet*, *Korea* och *Lju-Kju-öarne*.

Dessa länder, med undantag af de två sistnämnda, bebos af nomader, hvilka i hvarje af dessa länder kunna belöpa sig till några få millioner. Der finnas derföre endast få städer, såsom *Lhassa* i Tibet, *Maimatsjin* i Mongoliet och *Ili* i Dsungariet.

Nästan alla invånare äro *Buddhaister*. I Tibet kallas den buddhaistiska religionen *Lamaism*, enligt hvilken presterna, Lama's kallade, anses för gudar, som antagit människogestalt. De två förnämsta Lamas i Tibet kallas *Dalai-Lama* och *Bogdo-Lama*. — Tibet har nästan blott en egentlig stad, men deremot 3 t. kloster.

Korea är nästan obekant, emedan dit intet tillträde medgifves Europeer.

Lilla-Bukhariet,

förut beroende af Kina, har nu deraf gjort sig oberoende och sönderfaller i rikena *Jarkand*, *Khotan* m. fl. Invånarne, bofasta *Bukharer* och nomadiserande *Turkiska* stammar, äro muhammedaner. Städerna *Jarkand* och *Kasjgar* äro viktiga handelsstäder vid karavanvägen mellan Öst- och Vest-Asien.

Japanska riket.

(7 t. qv. mil, 30--40 mill. inv.)

Likasom Kina har Japan länge varit tillslutet för främmande, och endast Holländarne jemte Kineserna

fingo besöka en enda hamn. Numera hafva dock flera främmande makter tvungit Japanerna att öppna några hamnar.

Japan har emottagit sin kultur från Kina och de japanska förhållandena likna derföre mycket de kinesiska. Detta gäller dock icke om *regeringsformen*. I spetsen för Japan stodo ända till för en kort tid sedan två furstar, en andlig, „Mikado“, och en världslig, „Taikun“; men i verkligheten är det länsfurstarne, som beherrska landet.

Landets *odling* är lika långt framskriden som i Kina och *utförsvororna* äro desamma. *Religionen* är buddhaistisk och *upplysningen* är långt framskriden. I motsats till Kineserna hafva Japanerna längesedan förskaffat sig kunskap om Europeernes framsteg och använda denna kunskap.

De mest kända städerna i Japan äro *Jedo* och *Miako*, begge på ön Nippon, och *Nagasaki* på en sydligare ö.

Jedo och *Miako* sägas hafva $\frac{1}{2}$ —1 mill. inv. — *Nagasaki* är känt såsom den enda hamn, till hvilken Holländarne förut fingo komma.

AFRIKA

omgifves af Medelhafvet, Atlantiska hafvet och Indiska hafvet. Största delen ligger i heta zonen. Blott en liten del ligger i den södra tempererade zonen och en något större i den norra tempererade zonen.

Emedan Afrika har en högst ringa utvecklad kustbildning och nästan brist på segelbara floder, så känner man så litet deraf, att en stor del af det inre är

obekant. I de sednare åren har man dock med framgång undersökt flere delar af det inre Afrika.

Man plägar indela Afrika i: 1. *Nilländerna*, hvilka omfatta Egypten, Nubien och Abessinien; 2. *Berberiet*, hvilket omfattar Tripoli, Tunis, Algeriet och Marokko; 3. *Sahara*; 4. *Sudan*; 5. *Senegambien*; 6. *Öfre Guinea* eller *Guinea*; 7. *Syd-Afrika*, hvilket omfattar Nedre Guinea, Kaplandet och det öfriga Syd-Afrika; och 8. *Öarne*.

Med afseende på **höjdförhållandena** trodde man i lång tid, att Afrika bildade två olika delar, nämligen det stora sydafrikanska höglandet i S. och det stora ökenlåglandet med Atlas i N. Numera har man dock funnit, att både i S. och N. finnas högländer och lågländer om hvarandra.

Syd-Afrika bildar ett bäcken af olika höjd, hvars kanter i Ö. och V. bestå af berg, hvilka än mer eller mindre närma sig hafvet, åt hvilket de, likasom åt det inre landet, mest sänka sig mycket långsamt. Bäckens kanter äro mest kända i *Kaplandet*, hvilket länge varit en europeisk koloni. Från det smala kustlandet inkommer man öfver bergskedjan *Zwartevelde* (feld) på en högslätt, *Karro*, och derifrån åter till en bergskedja, *Nieuweveld*. Innanför den sistnämnda ligger en stor öken, *Kalahari*, likasom ett sydafrikanskt Sahara. — Till sina norra inre delar är Syd-Afrika högst ofullkomligt känt. Midt på Syd-Afrikas östra sida resa sig de högsta hittills kända bergen i denna verldsdel, med högsta toppen *Kilima-ndsjaru*, inemot 19 t. fot hög och betäckt af evig snö.

Från Syd-Afrika fortsättas kustbergen in i det *mellersta Afrika* dels mot Ö. och dels mot V. Mot Ö. ligger *Abessiniens högland*, hvilket når till 14 t. fot och på flere ställen har evig snö. Från detta högland nedstiger man genom trapplandet *Nubien* i flere afsatser till

Egyptens lågland. Från Syd-Afrika mot V. sträcka sig *Kongbergen*, hvilka i N. begränsa Guineavikens kustland. Mellan Abessinien och Kongbergen ligger *Sudan*, hvilket dels är högt, dels lågt.

Södra delen af *Nordafrika* bildas af det 100 t. qv. mil stora ökenlandet *Saharà*, hvaraf det egentliga Sahara ligger mot V. och det libyska Sahara mot Ö. I V. sträcker sig Sahara ända till Atlantiska hafvet och bildar der düner af 400 fots höjd. I N. går ökenen ända till den Stora Syrten. På några sträckor i N. är öknens lägre än hafvet. Man har förut trott, att hela Sahara vore ett lågländ; men så är det icke. Man har tvärtemot funnit, att några delar äro så högt belägna, att „invånarne kläda sig i pelsar om vintern.“ Man har likaledes funnit, att de vattenrika fläckar, hvilka kallas *Oaser* (boningar), på många ställen ligga så tätt som „fläckarne på en panterhud.“ Några af dessa oaser äro icke synnerligen fruktbara och hafva endast få träd (dadelpalmer och akazieträd); andra hafva deremot stora skogar samt till och med sädesfält (hvete, durrah). Ofantliga sträckor af Sahara äro dock öde och bestå af stenöknar, bland hvilka de höglända kallas *Hamàda*, eller af lös sand, hvilken af Smum sättes i hvirflande rörelse och ofta begrafver hela karavaner. De urgamla karavanvägarne skulle icke vara tänkbara, om der icke funnos många oaser. Af oaserna må nämnas: *Biléd el Djerid*, d. ä. dadellandet, hvilket ligger längs sydranden af Atlas, *Fessàn* i midten och *Sivà* (f. d. Zeus Ammons oas) mot Ö. Såsom den vigtigaste af alla oaser kan man betrakta sjelfva *Nildalen*, hvilken är beboelig, emedan den genomströmmas af Nilen. Den begränsas af de låga *Libyska* och *Arabiska bergen* och är på många ställen endast två mil bred. Vid Medelhafvet vika de nämnda bergen åt sidan och

lemna rum åt det fruktbara *Nildeltalandet*. — Afrikas nordrand bildas till en stor del af berg. Ö. om den Stora Syrten ligger *Barkas högland*. Längre mot V. ligga *Atlasbergen*, hvilkas högsta del, *Höga Atlas* i Marokko, när 11 t. fot och nästan ständigt är betäckt af snö.

Af **öarne** har *Bourbon* en verksam vulkan. *Teneriffa* har likaledes en vulkan, *Pico de Teyde*, hvilken reser sig brant till en höjd af 11 t. fot och i lång tid ansågs vara det högsta berg på jorden.

Afrikas jord gömmer utan tvifvel stora mineraliska skatter. Såsom de viktigaste må nämnas: guld, (guldstoff), jern, koppar och diamanter.

Floderna i Afrika äro icke af stor betydighet, emedan de äro föga segelbara. Såsom de viktigaste af dem kunna nämnas: *Senegal*, *Gambia*, *Niger*, *Kongo* eller *Zaire* och *Oranje*, hvilka utfalla i Atlantiska hafvet, — *Zambese*, hvilken rinner till Indiska hafvet, — och *Nilen*, hvilken rinner till Medelhafvet.

Senegal, *Gambia* och *Niger* upprinna alla på Kongbergen. *Kongo* och *Zambese* upprinna i närheten af hvarandra. *Zambese* bildar ett stort vattenfall, *Victoriafallet*.

Nilen är Afrikas märkligaste flod. Allaredan i gamla tiden var det en gåta, hvarifrån denna flod kommer, och först i de sista åren har man fått en närmare kännedom om dess öfra lopp. En af Nilens hufvudarmar, *Bar el Abiùd*, d. ä. hvita floden, kommer från två stora insjöar, nämligen *Victoria Nyansa* och *Luta Nsige*, hvilka tillsammans med andra sjöar ligga i trakten omkring eqvatorn. Under sitt lopp mot N. upptager den Hvita floden *Bar el Asrak*, d. ä. blå floden, hvilken kommer från Abessinien och genomrinner sjön *Tsana*, och dernäst en annan abessinsk flod, *Atbara* eller *Takazze*. Derefter upphöra alla tillflöden och

Nilen rinner derföre 200 mil utan att få någon tillväxt, icke ens genom regn eller snö. — I sitt nedre lopp bildar Nilen det berömda *Delta*, hvilket är en af jordens fruktbaraste trakter. Fruktbarheten förökas genom de årliga storartade öfversvämningarna, hvilka äro en följd af „sommarregnen“ vid öfra Nilen. I september månad har öfversvämningen nått sin största höjd (ända till 33 fot), och hela deltalandet, endast med undantag af dammarne och andra högt liggande delar, står då under vatten. — Nilen är med inemot 900 miles längd Gamla världens längsta flod.

Af sjöar i Afrika må utom de redan nämnda märkas sjön *Tsad* i Sudan samt *Tanganjika*, *Ngami* och *Nyassa* i Syd-Afrika.

Klimatet i Afrika är varmare än i någon annan verldsdel. I många trakter råder en förfärlig hetta, och i Öfra Egypten t. ex. kan man koka ägg genom att lägga dem i den af solen upphettade sanden. Derjemte är i Afrika *fuktigheten* ganska ringa, såsom i Sahara och Nilländerna, der regnet är mycket sällsynt (man har sagt, att det aldrig regnar i dessa trakter, men så förhåller det sig icke), och i Sydafrika. Dessa delar af Afrika höra derföre också till de „regnlösa trakterna.“ Afrikas tropiska delar hafva dock en betydlig regnmängd, hvilken, såsom öfverallt i troperna, faller under sommarmånaderna, medan det alldeles icke regnar i de öfriga månaderna.

Växtriket i Afrika är tillfölje af den ringa fuktigheten endast litet utveckladt. Endast på få ställen träffar man en så yppig växtlighet som uti Indien eller Sydamerika.

I det tropiska regnbältet finnas stora *skogar*; i Sahara äro stora sträckor alldeles utan växter. Af sädeslagen är durrak betecknande för Afrika. — De växt-

alster, hvilka Afrika utför, äro endast få, och såsom de viktigaste kunna nämnas palmolja från Guinea, dadlar och gummi från Nordafrika samt bomull från Egypten.

Djurriket i Afrika utmärker sig genom sin rikedom på *stora djurarter*. Af däggdjur finnas sålunda lejonet, stora tjockhudade, antiloper, giraffen, zebra o. s. v.; af fåglar strutsen och af amfibier krokodilen. Det sydliga Afrika bildar ett stort jagtområde med en ofantlig mängd af jagtbara djur. Sydafrikanska resande hafva sett antilophjordar af 40 t. stycken, och det hvimlar af elefanter, noshörningar o. s. v. Af de *alster*, hvilka Afrika lemnar åt världshandeln, äro elfenben och hudar också viktiga.

De flesta afrikanska husdjur äro desamma som annorstädes på jorden. Såsom en egen form må dock *dromedaren* nämnas, hvilken i hela Nordafrika är det viktigaste husdjur och som ensam är i stånd att upprätthålla förbindelsen på karavanvägarne. Benämningen „öknens skepp“ är derföre träffande för detta djur. I Sydafrika begagnas oxen icke allenast såsom dragare, utan också som riddjur.

Folkmängden i Afrika kan icke bestämmas med någon säkerhet, emedan så många delar äro obekanta. De beräkningar, hvilka blifvit gjorda, sväfvä också mellan 50 och 300 mill.

Afrikas **infödingar** höra till 3 särskilda racer, nämligen Semiterne i Nordafrika, Negrerne i mellersta Afrika och största delen af Sydafrika, och Hottentotterne ytterst i S.

Semiterne i Afrika likna till det yttre Indoeuropeerne; men de flesta af dem äro dock till färgen mörka. *Negrerne* äro svarta, hafva krusigt hår och

uppsvullna läppar. *Hottentotterne* äro brungula och deras hår bildar tottar.

Utom dessa folk finnas här och der i Afrika Indoeuropeer, men icke i stor mängd.

Med afseende på **religionen** kan Afrika indelas i 3 delar.

Det *muhammedanska* Afrika omfattar Nordafrika (Araberne), vestra Sudan och en stor del af städerna längs Sydafrikas östra kust.

Det *hedniska* Afrika omfattar nästan hela den öfriga delen af Afrika. De hedniska religionerna i Afrika hafva en mycket olika utveckling; några folk hafva nästan intet begrepp om ett högre väsende, andra hafva deremot mera utvecklade föreställningar, ehuru de äro fetisjdyrkare.

Det *kristna* Afrika omfattar Nilländerna; men den dervarande kristendomen är mycket urartad och är nu endast en blandning af öfvertro och toma kyrkobruk. Europeerne hafva hittills icke varit lyckliga i sina bemödanden att utbreda kristendomen i Afrika.

Afrikas länder äro i *politiskt* afseende icke strängt begränsade. Till och med Egypten, hvilket dock mest liknar en europeisk stat, har icke bestämda gränser.

Nilländerna.

Egypten (omkring 10 t. qv. mil, 5 mill. inv.) är ett lydland under Turkiet, men är nästan oafhängigt. Det styres af en „vicekonung“, hvilken tillika beherrsakar Nubien och Kordofan.

Invånarne äro *Kopter*, efterkommande af de gamla Egypterne, och *Araber*. Dessa sistnämnda inträngde i det 7:de århundradet i Egypten och det öfriga Nord-

Afrika, och sedan den tiden hafva de varit det herrskande folket öfver största delen af dessa länder. Egypten har under detta århundrade gjort stora framsteg. Landet är utmärkt väl beläget för handeln, och denna kommer utan tvifvel att stiga mycket, nu sedan Sueskanalen blifvit fulländad; genom sin jordmån är det mycket tjenligt för åkerbruk.

Egypten indelas vanligtvis i 3 delar, nämligen *Nedre Egypten*, *Mellersta Egypten* och *Öfre Egypten*.

I *Nedre Egypten*, hvilket omfattar Nilens delta, ligga landets vigtigaste städer, såsom *Alexandria*, *Rosette* och *Damiette* längs kusten, och *Kairo* vid början af daltalandet. *Kairo*, Afrikas största stad, har 300 t., *Alexandria* 200 t. inv.

Kairo är Egyptens hufvudstad och utmärker sig genom sina många praktfulla moskéer. — *Alexandria*, hvilket anlades af Alexander den Store, var i lång tid ett säte för verldshandeln, och är nu Egyptens vigtigaste handelsstad.

Vid den nyss fulländade Sueskanalen ligga den nyligen anlagda staden *Port Saïd* vid norra ändan och *Sués* vid södra ändan af kanalen.

I *Mellersta* och *Öfre Egypten* ligger icke någon betydande stad, hvaremot dessa delar utmärka sig genom sin mängd af ruiner. Nära *Kairo* äro de stora *Pyramiderna* belägna, af hvilka den största är omkring 520 fot hög (således 30 fot högre än *Strassburgermünster*) och den ofantliga *Sfinxen*, hvaraf endast hufvudet framsticker ur sanden.

Nubiens beboeliga delar äro små, emedan *Nildalen* i en stor del af landet är mycket smal. Invånarne kallas *Nubafolket*.

De vigtigaste städer äro *Kartum* vid föreningen af *Bar el Asrak* och *Bar el Abiad*, samt *Sennâr* vid *Bar el Asrak*.

Abessinien utgjorde förut ett kristet rike, hvilket styrdes af den såkallade „Negus“; men detta rike har blifvit upplöst. Invånarne äro dels *Abessinier*, dels *Gallas*. En känd stad i Abessinien är *Gondar*.

Berberiet

var i århundraden en skräck för Europa, i det „Sjöröfvarstaternas“ skepp gjorde handeln osäker. Förhållandet är nu annorlunda, sedan Fransmännen intagit Algeriet. De särskilda Berberstaterna hafva endast ringa betydelse; Tripoli och Tunis stå under turkisk öfverhöghet, Algeriet är en fransk koloni, och endast Marokko är oafhångigt.

Invånarne i dessa vidsträckta länder äro icke talrika. De bestå isynnerhet af *Berber*, hvilka uti många trakter nästan äro svarta, och af invandrade *Araber*. På många ställen bo blandningar af Berber och Araber, hvilka af Europeerne kallas *Morer*. En stor mängd af dem lefva såsom nomader.

Tripoli styres af en turkisk pasja. Det består af det *egentliga Tripoli*, *Barkas högland* och *oasen Fessan*.

De viktigaste städer äro *Tripoli* vid hafvet, och *Mursik* i Fessan, hvilka båda äro af betydelse, emedan de ligga vid en af de viktigaste karavanvägarne från kusten till det inre Afrika.

Tunis är endast 4—5 t. qv. mil stort, men är ganska väl befolkadt. Det styres af en *bej*, som blott till namnet lyder under Turkiet. Viktigaste staden är *Tunis* med 150 t. inv. Nära invid finnas de få lemninerna af *Kartago*.

Algeriet styrdes ända till 1830 af en *dej*, men är numera en *fransk* besittning.

De viktigaste städer äro *Bona*, *Algier* och *Oran* på

kusten, och *Constantine* i det inre landet. Algier har 50 t. inv.

Marokko styres af en sultan. De viktigaste städer äro *Fes*, *Meknès* och *Marokko* inne i landet samt *Tanger* (sjør) på kusten. — *Tanger* är känt såsom de europeiska konsulernas säte. — Vid Gibraltarsundet ligger *Ceuta* (tsje-u), hvilken stad jemte flera andra tillhör Spanien.

Sahara

omfattar en mängd riken; men kunskapen om dem är mycket ringa, och om hela det libyska Sahara vet man nästan intet.

Invånarne i det egentliga Sahara kallas *Tuàrek* och i det libyska Sahara *Tibbos*. De lefva till största delen såsom nomader eller genom plundring af karavaner.

Sudan

har fått detta namn af Araberna, hvilka kalla landet *Biled es Sudan*, d. ä. de svartas land. Europeerne kalla Sudan också *Nigritien*. Af de *Negerfolk*, hvilka bebo Sudan, må isynnerhet märkas *Fellàta's*, hvilka hafva underkufvat stora landsträckor.

De viktigaste riken i Sudan äro: *Timbuktu* med den namnkunniga staden af samma namn vid gränsen af öknen, *Sòkoto*, med staden *Kano*, *Bornu* med staden *Kuka*, *Vadaj* och slutligen *Dar Fùr* och *Kordofàn*.

Senegambien

har fått sitt namn af floderna *Senegal* och *Gambia*. *Fransmännen* ega flera tusen qv. mil i detta land. Deras hufvudort är *S:t Louis* (sänglui).

Guinea

omfattar i det inre landet flere Negerriken, bland hvilka *Asjanti* och *Dahomeh*. Det sistnämnda har fått en sorglig ryktbarhet genom furstarnes menniskooffer och slafjagter samt den af qvinnor bestående lifvakten.

Kusten indelas vanligtvis af Europeerne i flere delar, såsom *Sierra Leone*, *Pepparkusten*, *Elfenbenskusten*, *Guldkusten* och *Slafkusten*. Bland Europeerne hafva Engelsmännen de vigtigaste besittningarna, såsom isynnerhet kolonin *Sierra Leone*, anlagd för befriade Negrer. En annan koloni af samma slag som *Sierra Leone* är *Liberia*, grundad af Nordamerikanare. *Liberia* är en sjelfständig stat.

Syd-Afrika.

Nedre Guinea sträcker sig mot S. ända till de af Hottentotterne bebodda trakterna och består af många länder. De vigtigaste af dessa äro *Kongo*, *Angòla* och *Benguèla*. *Portugiserne* hafva vigtiga kolonier i dessa trakter. *Fransmännen* hafva i nordligaste delen af landet kolonin *Gabun*.

Kaplandet egdes förut af Holländarne, men tillhör nu Britiska riket. Infödingarne äro dels äkta *Hottentotter*, dels *Bosjesmän*; de sistnämnda stå särdeles lågt och draga i små hopar omkring i landets sämsta delar. Af *Hottentotter* och *Europeer* finnes en blandningsrace, kallad *Griqua's*.

Kapkolonin är den vigtigaste delen af Sydafrika och utför mycket ull. En annan utförsvara är det kända „*Kapvinet*“, hvilket isynnerhet odlas vid *Konstantia*, nära *Kapstaden*.

Den vigtigaste staden i *Kapkolonin* är *Kapstaden* med 30 t. inv. Den ligger vid foten af *Taffelberget*

och är af stor vigt såsom förfriskningsort för Ostindiefarare.

NO. om Kaplandet ligga den engelska kolonin **Natal** vid kusten samt **Oranjerflods-republikén** och **Trans-Vaalska republiken** i det inre landet. Dessa republiker äro grundade af nederländska kolonister, de såkallade „Boers“ (burs), d. ä. bönder, hvilka utvandrat från Kaplandet och Natal.

Af infödingarne i dessa trakter må *Kaffrerne* och *Betsjuanerne* nämnas.

På Syd-Afrikas **Östkust** hafva Portugiserne flera kolonier i *Mosambik* och *Sofala*. S. om Zambese har man upptäckt rika guldfält och diamanter. — Araberne hafva upprättat ett sjelfständigt rike, sultandömet *Sansibar*, hvars hufvudstad af samma namn är Öst-Afrikas förnämsta handelsstad och slafmarknad samt har 60 t. inv.

På den trekantiga halfön N. om eqvatorn bo *Somali's*, det enda Negerfolk, som idkar sjöfart. — V. om dem bo de vilda *Galla's*.

Öarne

invid Afrika äro till en del europeiska besittningar.

Af de **vestafrikanska öarne** äro *Azorerna*, *Madeira* och *Kapoverdiska öarne* portugisiska, hvaremot *Canariska öarne* äro spanska, *Ascension* och *S:t Helena* engelska besittningar.

Ascension och *S:t Helena* äro ensliga klippor, men de äro af vigt såsom förfriskningsorter för sjöfarare. S:t Helena är tillika känt såsom förvisningsort för Napoleon I, som bodde i *Longwood* (vud). — De öfriga öarne äro med undantag af *Kapoverdiska öarne* mycket fruktbara. *Canariska öarne* lemna nu isynnerhet cochenille, och *Madeira* nu mera socker än vin.

Af de östafrikanska öarne är *Madagaskar* den vigtigaste. Jemte Borneo och Nya Guinea hör den till jordens största öar. *Madagaskar* är till en stor del okändt, och invånarne, de såkallade *Madegasserna*, anses vara en blandning af Negrer och Malajer.

Af *Maskarenhas-öarne* ega Fransmännen *Bourbon*, hvaremot Engelsmännen ega *Mauritius*.

Alla dessa öar äro högst bördiga på socker och kaffe m. m.

AMERIKA

omgifves af Norra Ishafvet, Atlantiska hafvet och Stora oceanen. Det sträcker sig genom alla zoner med undantag af den södra kalla.

Amerika är den bäst kända af de främmande verldsdelarne, emedan det har många segelbara floder, hvilka lätta tillträdet till det inre.

Man indelar Amerika i följande delar: 1. *Grönland*, hvilket lyder under Danmark; 2. Det *Britiska Nordamerika*; 3. De *Nordamerikanska Förenade staterna*; 4. Fristaten *Mejico*; 5. *Central-Amerika*, hvilket omfattar fem fristater, nämligen *Guatemala*, *San Salvador*, *Honduras*, *Nicaragua* och *Costa Rica*; — vidare 6—14. fristaterna *Venezuela*, *Columbia* (f. d. Nya Granada), *Ecuador*, *Peru*, *Bolivia*, *Chile* (tsji), *Argentina* eller *La Plata-staterna*, *Paraguay* och *Uruguay*; — slutligen 15. kejsaredömet *Brasilien*, 16. *Guyana-kolonierna*, 17. landskapet *Patagonien*, och 18. *Vestindien*.

Mejico, *Central-Amerika* och alla de sydamerikanska fristaterna utgjorde i sin tid det såkallade „Spanskt-Amerikanska fastlandet.“

Med afseende på höjdförhållandena består Amerika

af ett väldigt bergsystem i V. och dessutom af några lägre berggrupper, hvilka genom stora lågland äro skilda från hvarandra inbördes och från det vestliga bergsystemet.

Det vestliga bergsystemet, som med ett gemensamt namn blifvit kalladt *Andesbergen* eller *Cordillererna* (dilje), sträcker sig från Eldslandet till Beringssund och afbrytes endast på några ställen i Central-Amerika. Andesbergen hafva en längd af 2 t. mil och äro den längsta bergskedjan på jorden.

I **Sydamerika** skiljas Andesbergen endast genom ett mycket smalt kustland från hafvet. De utmärka sig genom sin stora smalhet och genom att bilda flera kedjor, hvilka gång efter annan förena sig i en fjällknut och omsluta högslätter, kallade *Puna's*. Af fjällknutarna må isynnerhet märkas *Cuzco's* och *Pasto's*, af högslätterna *Titicaca's* och *Quito's*, 12 t. och 9 t. fot höga. Mot N. tilltaga Andesbergen i bredd och utända mot NO. *Venezuelas bergland*. De sydamerikanska Andesbergen äro mycket höga, och som de ansenligaste fjällspetsarne kunna nämnas *Aconcagua* i Chile, öfver 21 t. fot, *Sorata* i Bolivia, öfver 23 t. fot, och *Chimborazo* (tsjim) vid Quito, 20 t. fot.

Genom en låg landtrygg stå Andesbergen i förbindelse med *Guyanas högland*. Genom en annan, ofta afbruten landtrygg stå de i förbindelse med det 1—2 t. fot höga, men särdeles vidsträckta *Brasilianska höglandet*. Guyanas högsta bergstopp är inemot 10 t. fot, Brasiliens 7 t. fot hög.

Mellan de tre nämnda bergmassorna i Sydamerika ligga vidsträckta lågländer, nämligen *Pampas* omkring Platafloden, *Selvas* omkring Amazonfloden och *Llanos* (lja) omkring Orinocofloden. Dessa lågländer hafva på grund af sin växtlighet ett olika utseende:

Pampas och Llanos äro grässlätter, hvaremot Selvas äro betäckta med urskogar.

I **Central-Amerika** sänka Andesbergen sig på flere ställen så djupt, att *låggländer* uppkomma, hvilka leda från Stora oceanen till Atlantiska hafvet. Af dessa låggländer är det öfver *Panamà-näset* det mest bekanta, och man har der anlagt en jernväg. — *Vestindien* ser ut som en del af Central-Amerika, hvilken genom naturevolutioner blifvit derifrån skild. De flesta af de Vestindiska öarne äro bergiga och vulkaniska.

I **Nordamerika** äro Andesbergen mycket bredare än i Sydamerika, och de bilda tillika i det hela taget icke någon sammanhängande massa. Längst i S. ligger *Mejico's högslätt*, af 7 t. fots höjd. På denna högslätt finnas flere höga bergstoppar, bland hvilka *Orizaba* (sava) är inemot 17 t. fot. *Mejico's högslätt* genomdrages i N. af *Sierra Madre* eller de såkallade *Central-Cordillererna*. — N. om *Mejico's högslätt* ligger den *Stora Bassinen* eller *Utah* (juta), hvilken i nyaste tiden har fått en sorglig ryktbarhet, i det Mormonerne förlagt sitt jordiska paradiset till den dervarande *Stora Sallsjön*. Ö. om *Stora Bassinen* ligger en bergskedja, som kallas *Rocky Mountains* (moontens) och V. om densamma en annan bergskedja, kallad *Sierra Nevada*. Båda dessa kedjor fortsättas ända till ytterst i N.; *Sierra Nevada* genom *Kaskadbergen* och *Nordamerikanska Sjöalperna*. *Sjöalperna* hafva i N. den höga spetsen *S:t Elias*, 14 t. fot.

Genom en låg landtrygg stå de nordamerikanska Andesbergen i förbindelse med *Alleghany-bergen* (gäni), hvilka ligga vid Nordamerikas östra kust. De nå en höjd af 6 t. fot och sträcka sig icke alldeles till kusten, så att vid denna ligger ett smalt lågland.

S. om landtryggen ligga de låga *Mississippi-slätterna*.

hvilka svara mot Pampas i Sydamerika och likasom dessa äro beväxta med gräs. De nordamerikanska grässlätterna kallas *Prairier* (prä) eller *Savanner*. V. om Mississippis lågslätter höjer landet sig småningom, blir allt ofruktbarare och bildar slutligen den höglända *Stora Amerikanska öknen*. — N. om landtryggen ligga de såkallade *Hudsonsbay-länderna*, hvilka sänka sig ned emot Ishafvet. Längs sidorna begränsas Hudsonsbay-länderna af högre sträckningar, såsom mot V., der Rocky Mountains ligga, och mot Ö., der Labrador består af låga berg. En stor del af Hudsonsbayländerna är öde och består af tundror.

Andesbergen äro särdeles rika på *vulkaner*, och längs hela vestkusten af Amerika sträcker sig derföre en vulkankedja. I Central-Amerika finnas 30 vulkaner.

Med afseende på *mineralprodukter* är Amerika rikare än någon annan verldsdel. I Andesbergen finnas *guld* och *silfver* i ofantlig mängd (guldet i Californien upptäcktes 1848 och framkallade „den californiska guldfebern“); Mejico och Peru äro särdeles rika på silfver; Brasilien är känt genom sina diamanter. Alleghanybergen hysa mycket jern och bly samt framför allt stenkol. De nordamerikanska kollagren intaga en yta, hvilken är 37 gånger större än de britiska; men de bearbetas långtifrån så mycket som dessa. Af stor vikt äro också de i de sednaste åren upptäckta ådrorna af *bergolja* i Nordamerikas Förenta stater.

Floderna i Amerika äro af långt större betydelse än i de öfriga verldsdelarne, endast med undantag af Europa. Säreget för de flesta floderna i Amerika är det, att de utfalla i hafvet Ö. om verldsdelen, och tillika att vattendelaren mellan dem är obetydlig.

I **Sydamerika** rinner ingen enda betydlig flod mot V., och mot N. rinner endast *Magdalena-floden*. Mot Ö.

rinna deremot tre stora floder, af hvilka enhvar genomströmmar sitt lågland, nämligen *Rio de la Plata* genom Pampas, *Amazon-floden* eller *Marannon* (ranjon) genom Selvas, och *Orinoco* genom Llanos.

La Plata-floden upprinner under namnet *Paraná* i Brasiliens högland. Parana upptager från höger *Paraguay* och vid utloppet från venster *Uruguay*, hvarefter mynningsviken kallas La Plata. Denna mynningsvik bildar ett grundt farvatten, hvilket är lika bredt som Engelska kanalen.

Amazon-floden upprinner i Andesbergen i Peru och är redan vid sitt inträde i låglandet en betydlig ström. Af dess bifloder må nämnas: *Madeira* från Bolivias alpland, *Tocantins* från Brasiliens högland och *Rio Negro* från N. Ehuru Amazon-floden icke är jordens längsta flod, är den dock den största på jorden, emedan man för att beräkna en flods storlek bör fästa sig äfven vid andra förhållanden än längden, nämligen vattenområdet och regnmängden.*) Vid sitt utlopp delar sig floden i två hufvudgrenar, af hvilka den norra är lika bred som Finska viken mellan Helsingfors och Reval. Amazonfloden bildar en motsats till Nilen såtillvida, att den såsom en tropisk flod emottager regn och uppsväller liktidigt under hela sitt lopp. Under öfversvämningstiden stiger den ända till 50 fot och förvandlar landet vidt och bredt till en sjö.

Orinoco upprinner i Guyanas högland och rinner i en bäge (likasom Niger och Bar el Asrak). Särdeles märkligt är Orinocos och Amazonflodens inbördes

---

*) Amazonfloden är kanske 800 mil lång och har ett område af 125 t. qv. mil, Mississippi är öfver 900 mil lång och har ett område af 70 t. qv. mil. Amazonflodens område har sannolikt en årlig regnmängd af mer än 100 tum, Mississippi-slätterna af 40 tum.

förhållande, i det Orinoco genom *Casiquire* (kiare) är förenad med Rio Negro, så att der icke finnes en vattendelare mellan de två stora floderna. Orinoco bildar vid sitt utlopp ett stort deltaland.

Nordamerika har två icke obetydliga floder, hvilka rinna åt V., nämligen *Colorado*, hvilken utfaller i Californiska viken, och *Columbia* eller *Oregon*, hvilken flyter ut i Stora oceanen.

I Mexico-viken utfalla *Rio del Norte* eller *Rio grande* och *Mississippi*; i S:t Lorens-viken faller *S:t Lorens floden*, i Hudsonsviken *Severn* och *Nelson*, samt i Norra Ishafvet *Stora Fiskfloden* och *Mackenzie-floden*.

Mississippi uppstår genom två floder, nämligen *sjelfva Mississippi*, hvilken upprinner ur en mängd små sjöar på landthöjden mellan Cordillererna och Alleghany, och *Missouri* från Rocky Mountains. Af de floder, hvilka utfalla i Mississippi, må nämnas *Arkansas* från Cordillererna och *Ohio* (hejo) från Alleghany. Mississippi bildar vid utloppet ett sumpigt deltaland, hvilket framtränger allt längre och har ogenomträngliga snår af vass. — *S:t Lorensfloden* har oaktadt sin ringa längd en betydlig vattenmassa, emedan den bildar afloppet för den *Canadiska sjögruppen*, hvilken tillsammans har en storlek af 4,500 qv. mil eller hälften af Östersjön. Denna sjögrupp består af *Öfre sjön*, *Michigan* (mitsjigänn), *Huron* (jürönn), *Erie* (iri) och *Ontario*. Mellan Erie och Ontario är vattenfallet *Niagara* (nejägara), hvilket har en höjd af 160 fot och är det största vattenfall på jorden.

Hudsonsbay-ländernas vattendrag äro utomordentligt talrika, och allestädes är landet betäckt med ett nät af floder och sjöar. Bland dessa sjöar må nämnas *Winnipeg*, hvilken utfaller genom floderna *Nelson* och *Severn*,

samt *Stora Slafsjön* och *Stora Björnsjön*, hvilka utfalla genom Mackenziefloden.

Klimatet i Amerika är mycket olika, och man finner i denna verldsdel alla värmezoner med undantag af den södra kalla. I allmänhet är dock Amerika *kylligare* och *fuktigare* än de öfriga verldsdelarne. När man jemför värmegraden på orter under *samma* breddgrad i Nordamerika och den midt emot liggande delen af Gamla världen, finner man också en betydlig olikhet. I Amerika finnas emellertid också delar med en *hög värme*, och detta gäller om de lägre delarne af den heta zonen. I dessa trakter är också på många ställen en regnmängd af 2—300 tum.

Likasom Amerika har alla värmezoner, så har denna verldsdel också alla **växtzoner** med undantag af den södra kalla. Växterna utmärka sig tillika, i motsats till Afrika, genom sin stora yppighet.

Uti *heta zonen* hafva Amerikas växter en större yppighet än annorstädes, och detta gäller isynnerhet om landet kring Amazonfloden, der värme och fuktighet i hög grad äro rådande. Här finnas också de yppigaste *urskogarne* på hela jorden. Man skulle tro, att en urskog kunde förekomma i tempererade klimat, men det är oriktigt; ty en sådan kan endast finnas i tropiska länder. Det, hvarigenom en urskog utmärker sig, är nämligen den stora mängd trädslag, alltså i motsats till våra skogar; träden i en urskog äro tillika oftast så höga, att våra största träd kunna finna skygd under deras kronor. Ett utmärkande drag hos urskogens träd är också, att de äro rika på blommor, och att mellan dem slingra sig massor af praktfulla slingerväxter (lianer), hvilka tillika betäcka marken, der våra gräsmattor saknas. — Utanför den heta zonen finnas i *Nordamerika* stora skogar; men detta är

ingalunda fallet i *Sydamerika*. På högslätterna träda jättestora cactusväxter i skogsträdens ställe.

Amerika är hemmet för mångfaldiga växter, hvilka lemna viktiga *produkter*, såsom majs, potates och cacao-träd (till föda), tobak och coca (till lyx), kinaträd (till läkemedel), mahognyträd (till träarbeten) o. s. v. Af odlade *växter* må nämnas t. ex. tobak och socker i Vestindien, kaffe i Brasilien och Vestindien, maté (ett slags the) i Paraguay, samt bomull och ris. Majs och ris utgöra isynnerhet brödfödan; men allaredan under samma bredd som Sydensland upphör en regelbunden sädesodling i Nordamerika. I de varma länderna äro bananer och maniok af stor vikt.

Djurverlden i Amerika är särdeles rik. I motsats till Afrika finnas dock endast mycket få stora däggdjur, såsom t. ex. bisonoxen i Nordamerika. Amerikas nordligaste delar hafva en mängd pelsdjur och bilda det tredje stora jagtområde på jorden.

Med afseende på *husdjuren* må man märka, att infödingarne i Amerika före Columbi upptäckt icke hade något tamt idisslande djur med undantag af lamedjuret; hästen och svinet voro för dem obekanta. Europeerne införde dock snart sina husdjur, och dessa finnas nu öfverallt i Amerika. Förvildade hästar, åsnor och hornboskap hafva så förökats i Llanos och i Pampas, att deras hudar, ben och horn afgifva viktiga utförsvaror.

Folkmängden i Amerika kan, då landet är så väl känt, med temlig säkerhet beräknas till 80 mill.

Amerikas ursprungliga *invånare* höra till två olika racer, nämligen Eskimäerne i polartrakterna och Indianerna i de öfriga delarne.

Eskimäerne stå långt tillbaka i kultur och lefva öfverallt såsom jägare och fiskare (Grönländarne äro

Eskimåer). *Indianerna* erhöillo detta namn af Columbus, emedan han trodde sig vara kommen till Indien och icke till en ny verld. Många Indianer äro af kopparröd färg („rödhudar“); men några af dem äro svarta, gula, tillochmed hvita.

Amerikas ursprungliga invånare äro icke så talrika som de *invandrade*. Af de invandrade folk må isynnerhet nämnas Engelsmännen, några romaniska folk och Negrerne.

Engelsmännen besatte efterhand de östliga delarne af de Nordamerikanska fristaterna, och de hafva derifrån utbredt sig öfver största delen af Nördamerika. Allestädes, der de framträngt, hafva de bibehållit sitt språk och sina sedvanor, och engelskan är också det viktigaste språket i största delen af Nordamerika.

Af de romaniska folken i Amerika äro *Spanjorerne* de viktigaste. De bo spridda i hela det fordna Spanska Amerika; spanska språket är af så mycket större vikt, som Spanjorerne hafva blandat sig med den infödda befolkningen.

En stor del af invånarne i det fordna Spanska Amerika är af blandad race och har ett slags europeisk civilisation.*) Folk af engelsk börd blandar sig sällan med Indianerna, och den indianska befolkningen i Nordamerika har derföre efterhand utdött eller blifvit trängd till trakterna på andra sidan om Mississipi.

Efter Spanjorerne äro *Portugiserne* det viktigaste romaniska folket i Amerika, i det Brasilien bebos af

---

*) Såsom de mest kända *blandningsracerna* i Amerika må nämnas: *Mestizer* (blandningar af Indoeuropeer och Indianer), *Mulatter* (af Indoeuropeer och Negrer), *Quarteroner* (af Indoeuropeer och Mulatter). *Kreoler* kallas alla infödde af romanisk härkomst.

dem. *Fransmännen* bo deremot endast i Öfre Canada, i Louisiana och på några af de Vestindiska öarne.

Negrerne hafva efterhand utbredt sig i alla de varmare delarne af Amerika. Förut voro de öfverallt slafvar; men nu äro de fria, utom i Brasilien.

Grönland.

(20 t. qv. mil, 10 t. inv.)

Vestra kusten är här och der bebodd, hvaremot östra kusten är nästan obebodd. Grönländarne, jordens nordligaste folk (till 78° n. br.), lefva af sjähl- och hvalfiskfångst. Några orter på vestra kusten egas af *Danmark*.

Huru långt Grönland sträcker sig mot N. vet man icke. NV. om Grönland ligger *Grinnell-land*, det nordligaste bekanta land på jorden, med nordligaste kända udden *Kap Union* (82½° n. br.)

Det Britiska Nord-Amerika

omfattar allt land från Grönland och de fordna Ryska besittningarne ända till de Nordamerikanska Förenta staterna, och består af: 1. *Polarländerna*, 2. *Canada-väldet*, och 3. *Britiska Columbia*.

Polarländerna äro af föga värde, emedan de endast bebos af Eskimåer och icke engång äro besatte af Engelmännerna.

Canada-väldet består af *Canada*, *Nya Brunsvig*, *Nya Skotland*, *New Foundland* och *Hudsonsbay-länderna*.

Canada är den viktigaste delen af hela Canada-väldet. Det framalstrar mycket säd och har ofantliga skogar. Landet indelas i *Öfre* och *Nedre Canada* (efter läget vid S:t Lorensfloden). I Nedre Canada är befolkningen öfvervägande fransk. De mest kända

städerna äro *Quebec*, trähandelns, och *Montreal* (montréal), pelshandelns hufvudplats. *Quebec* är tillika den Britiska general-guvernörens säte.

New Foundland har betydighet för den stora, derntanföre belägna sandbanken, vid hvilken Engelsmännen, Fransmännen och Nordamerikanarne idka den största kabeljofångst på jorden.

Hudsonsbay-länderna, hvilka omfatta största delen af det Britiska Nordamerika (bl. an. halfön *Labrador* och *Nya Wales*), äro af vigt för sin rikedom på pelsdjur. För jagtens och handelns skull hafva små forter blifvit byggda här och der i landet. Första början till kolonisering af detta vidsträckta område är *Red-River-kolonin*, S. om sjön *Winipeg*, vid *Red-River-floden*.

Britiska Columbia, beläget V. om *Cordillererna*, är af vigt för sin rikedom på guld. Det omfattar äfven *Vancouvers-ön* m. fl. öar.

Till de Britiska besittningarne höra äfven *Bermudas-öarne*, belägna långt ut i Atlantiska hafvet.

Förenta staterna

(167 t. qv. mil, 38 mill. inv.)

hafva under en lång tid fått en väsentlig tillökning i *folkmängd* genom utvandringar från Europa, och man finner derföre i dessa stater en tillväxt, som man icke känner till i Europa (i detta århundrade har befolkningen i Förenta staterna stigit från 5 till 38 mill.)

Tillfölje af invandringen äro **invånarne** af olika härkomst; men den engelska nationaliteten har dock öfvervigtet öfver de andra. Detta gäller isynnerhet om de nordöstra staterna, hvilkas befolkning nästan uteslutande består af „*Yankes*“ (jänkis). — Indianer finnas omkring 300 t.

Likasom i moderlandet stå de flesta **näringarna** på en mycket hög ståndpunkt. I de östligare trakterna, hvilka här närmast omtalas, kan landet med afseende på *jordbruket* indelas i två delar. Mot N. odlas isynnerhet hvete och majs, hvaraf mycket utföres till Europa, och mot S. bomull, hvilken är Förenta staternas viktigaste utförsvara, och ris („*Carolinaris*“); tobak odlas mångenstädes. I sammanhang med denna skilnad mellan de nordliga och sydliga staterna stod ett viktigt förhållande; ty i södern funnos slafegare med 4 mill. Negrer och Färgade. — Den stora landsträckan V. om Mississippi är ännu i allmänhet föga uppodlad.

Boskapsskötseln är af mycken vikt, och i många trakter har man uppdrifvit svin- och fårskötseln så högt, att mycket kött och ull utföres till Europa. *Fisket* är likaledes af stor vikt. Från hvalfiskfångsten hafva Nordamerikanarne nästan utträngt alla andra folk. *Bergsbruket* (i Alleghany och Californien m. fl. stater) är så ansenligt, att guld, silfver, qvicksilfver och petroleum äfvenledes äro viktiga handelsvaror.

Förenta staternas *industri* är i flera riktningar så betydande, att den öfverträffar de europeiska staternas, och detta gäller isynnerhet om skeppsbyggeriet och om tillverkningen af många slags maskiner (t. ex. symaskinen). Den egentliga fabriksverksamheten står mycket lägre, emedan arbetslönerna äro höga, och mycket fabriksvaror införas därför från Europa; men deremot byggas t. ex. hela hus på fabriksvis. *Handeln* står också utomordentligt högt, och handelsflottan är nästan likaså stor som Englands. Också inrikes handeln är betydande. Den befrämjes mycket genom jernvägar och de många ångfartyg, som befara Mississippi och andra floder, kanalerna och de stora sjöarne. En af jordens viktigaste handelsstäder är New-York.

Märkligast bland jernvägarne är *Pacific-banan*, hvilken förbinder New-York med San Francisco; bland kanalerna *Erie-kanalen*, från Hudson-floden till Eriesjön.

I Förenta staterna är fullkomlig religionsfrihet. Religionen betraktas såsom icke varande statens sak och presterna få alldeles ingen lön af staten. Der finnas många religionssektter och nya uppkomma ständigt (Mormonerne). Mest utbredda äro protestanterne och bland dessa baptisterne och metodisterne. — *Allmogens upplysning* står högt, och det första, hvartill vid ett nybygge plats utses, äro alltid kyrkan och skolan; största delen af allmogen kan också läsa och skriva. För *vetenskapen* göres i allmänhet icke mycket, och detsamma är fallet med *konsten*. Hågen är i allmänhet vänd åt det materiela och ett jägtande efter snabb vinning.

Den **politiska författningen** har varit ett mönster, hvarefter en mängd andra amerikanska staters författning, likasom också den i Schweiz, blifvit bildad. Förenta staterna, äfven kallade *Unionen*, bilda en samling af republiker, hvilken består af förbundsdistriktet Columbia och 38 stater, utom 10 territorier (territorierna styra icke sjelfva sina angelägenheter). Gemensamma för alla stater äro *generalkongressen*, hvilken består af 2 kamrar, *presidenten*, hvilken väljes på 4 år, och förbundsdistriktet *Columbia* med staden *Washington*, der kongressen och presidenten hafva sitt säte. I många år har herrskat enighet i Förenta staterna; men slaffrågan framkallade ett fyraårigt krig, hvilket slutades med söderns underkufvande och slafveriets afskaffande.

Staterna äro följande:

På östra kustterrassen 17 stater: *Maine* (mähn), *New-Hampshire* (nju-hempsjir), *Vermont*, *Massachussets* (tsju),

Rhode-Island (ejlånd), *Connecticut*, *New-York* (nju), *New-Jersey* (nju-dsjersi), *Pennsylvania*, *Delavare* (währ), *Maryland* (mährilånd) och förbundsdistriktet *Columbia*, alla i N.; — samt *Östra och Vestra Virginia*, *Nord- och Syd-Carolina*, *Georgia* och *Florida*, alla i S.

I midten af landet 18 stater: *Alabama*, *Mississippi*, *Tennessee* (si), *Kentucky* (töcki), *Ohio* (ohejo), *Indiana*, *Michigan* (mitsjigän), *Illinois* (nöis) och *Wisconsin*, alla Ö. om *Mississippi*; — samt *Minnesota*, *Iowa* (ejowä), *Nebraska*, *Missouri*, *Kansas*, *Arkansas*, *Louisiana*, *Texas* (tesjas) och *Colorado*, alla V. om *Mississippi*.

Ytterst i V. 3 stater: *California*, *Oregon* och *Nevada*.

Territorierna i „fjerran vestern“ äro: *Arizona*, *Nya Mejico*, *Indian*, *Utah*, *Wyoming*, *Dacota*, *Montana*, *Idaho*, *Washington* (wåsjingten) och *Aljaska* med *Aleuterna* m. fl. öar (f. d. Ryska Nordamerika).

Städerna i Förenta staterna utmärka sig till en stor del genom den hastighet, hvarmed de framskridit. Flera bland dem voro för 20 år sedan endast en samling af blockhus, och hafva nu 50—100 t. inv. De största äro *New-York* med mer än 1 mill. inv. och *Philadelphia* med 900 t. inv. *Boston*, *Baltimore*, *New-Orleans*, *Cincinnati*, *Chicago* och *St Louis* hafva 200—300 t. inv.

I **Massachussets** ligga *Boston* och *Lowell*, i **New-York** *New-York*, *Albany* och *Buffalo*, i **Pennsylvania** *Philadelphia* och *Pittsburg*, i **Maryland** *Baltimore*, i **Östra Virginia** *Richmond* (ritsj) och i **Syd-Carolina** *Charleston* (tsjar).

Boston är Unionens andra sjöhandelsstad och idkar det betydligaste fiske, isynnerhet hvalfiskfångst. — *Lowell* har ofantliga bomullsfabriker.

New-York, vid *Hudsonflodens* mynning, utmärker sig genom sina många praktbyggnader, är en verldshamn och har det största antalet fartyg af alla orter

på jorden. Staden är genom den mest storartade jernbro förenad med förstaden *Brooklyn* och har tillsammans med denna 1,300,000 inv. — *Albany* och *Buffalo* ligga vid hvar sin ända af Erie-kanalen. — *Philadelphia*, vid Delavare-floden, grundades af qväkaren *William Penn* och är ännu hufvudsätet för qväkarne i Amerika. Staden är berömd för sina undervisnings- och välgörenhetsanstalter, och har tillika den största bokhandel i Amerika. Verldsberömda äro dess lokomotivfabriker. — *Pittsburg*, vid Ohio, kalladt „rökstaden“, är Unionens viktigaste stad för jernindustri och stenkolshandel. — *Baltimore* är en af Unionens förnämsta handelsstäder.

Washington, vid Potomak-floden, har ett betydligt omfång, men endast 60 t. inv. Af dess byggnader må nämnas kongressens församlingshus, det praktfulla „*Capitolium*.“ — *Richmond* och *Charleston* äro kända från sista kriget.

I **Louisiana** ligger *New-Orleans* (nju-orlihns), i **Ohio** *Cincinnati*, i **Illinois** *Chicago*, i **Missouri** *S:t Louis* (säng lui) och i **California** *San Francisco*.

New-Orleans ligger osundt på Mississippis delta och den gula febern härjar derföre ofta i denna stad. Har den största bomullsutförseln. — *Cincinnati*, vid Ohio, kallas „vesterns drottning“, men äfven „porkopolis“ såsom jorden största svinmarknad. — *Chicago*, vid Michigan, drifver den största spanmålshandel på jorden. I denna stad råkas 17 jernvägar, hvilka alla gå genom sädesrika trakter. — *S:t Louis*, vid Mississippi, är medelpunkt för flodfarten i det inre landet och hufvudstation på Pacific-jernvägen. — *San Francisco* bestod intill 1848 endast af några få hus; men då man upptäckt guld, tillströmmade en massa människor och nu har staden 130 t. inv. Belägen vid den guld-

rika Sacramento-flodens utloppsvik, är staden förnämsta handelsplatsen på Nordamerikas västkust.

Det fordna Spanskt-Amerikanska fastlandet.

Dessa vidsträckta länder utgöra många stater med republikansk författning efter Förenta staternas mönster. Oaktadt ett halft århundrade förflutit sedan lösryckningen från moderlandet, äro dessa stater långtifrån till ro komna, och ständigt inträffa regeringsombyten. De olika staterna erbjuda för öfrigt många likheter.

Befolkningen är i de flesta staterna endast ringa och utgör från omkring 200 t. till omkring 2 mill. (Mejico har dock 8 mill.). *Invånarne* äro af spansk eller blandad härkomst, isynnerhet Mestizer, och hufvudspråket är det spanska. Indianerne anses utgöra omkring hälften af befolkningen. *Näringarna* stå lägre än de borde stå, emedan man icke nog anlitar de gynsamma naturförhållandena. *Religionen* är katolsk och i de flesta staterna kan det icke vara tal om folkupplysning.

Af de *städer*, hvilka nedanføre nämnas, hafva hufvudstäderna mest 50—100 t. inv. Störst är Mejico med 200 t. inv.

I **Mejico** ligger *Veracruz* på östra och *Acapulco* på västra kusten; på högslätten ligga *Guanajuato*, *Mejico* och *Puebla*.

Veracruz är förnämsta sjöstaden. — *Mejico* är hufvudstaden och en af Amerikas praktfullaste städer. — *Puebla* är landets andra stad. — *Guanajuato* har liksom flera andra städer på högslätten rika silfvergrufvor, hvilka tillsammans gifva mera silfver än hela den öfriga jorden.

Central-Amerikas största stad är *Guatémala*. I dess närhet resa sig en vattenvulkan och en eldvulkan.

Engelsmännen ega i Central-Amerika kolonin *Honduras*, som är rik på mahognyskogar.

I **Venezuela** ligga hufvudstaden *Caracas*, på en högslätt, och dess hamn *La Guayra*; i **Columbia** *Panamà* vid kusten och hufvudstaden *Bogotá* på en högslätt; i **Ecuador** hufvudstaden *Quito* (khitå) på en högslätt och sjöstad *Guayaquil*; i **Perù** *Cuzco* och *Pasco* på högslätten, samt hufvudstaden *Lima* med dess hamn *Callao* (kaljåå) vid kusten; i **Bolivia** hufvudstaden *La Paz* och *Potosí* på högslätten; och i **Chile** hufvudstaden *Santiago* i det inre landet och *Valparaiso* vid kusten.

Quito ligger under eqvatorn, på en högslätt med evig vår, omgifven af 11 snöbetäckta berg, bland hvilka den förfärliga vulkanen *Cotopaxi*. — *Cuzco* är Incaernas gamla hufvudstad, med många lemningar, som påminna om en högre kultur. — *Pasco*, beläget 13,400 fot öfver hafvet, har rika silfvergrufvor. — Utanföer *Callao* ligga *Guano-öarne*. — *La Paz* ligger vid sjön *Titicaca*. — *Potosí* har f. d. rika silfvergrufvor. — *Valparaiso* är förnämsta sjöhandelsstaden på Sydamerikas vestra kust. V. om *Valparaiso* ligger öflocken *Juan Fernandez*, känd genom Alexander Selkirk („Robinson“).

I **Argentina** ligger *Buenos Ayres* vid La Platas mynning, i **Paraguay** *Asuncion* vid floden Paraguay, och i **Uruguay** *Montevideo* vid La Platas mynning; allt hufvudstäder.

Buenos Ayres och *Montevideo* idka en storartad handel med ull, hudar och kött; — *Asuncion* utför maté.

Kejsaredömet Brasilien,

(150 t. qv. mil, 12 mill. inv.)

en f. d. portugisisk koloni, har i motsats till de forna spanska kolonierna bestått utan synnerliga skakningar. Författningen är konstitutionel.

Invånarne äro dels Portugiser, dels af blandningsracer och Negrer, hvilka ännu äro slafvar (1½ mill.). Nästan endast kusten är bebodd, och inne i landet finnas här och der Indianer. *Hufvudspråket* är portugisisk och *religionen* katolsk. *Produkterna* äro af samma slag som i andra tropiska länder, och nämnas må isynnerhet kaffe („Brasiliekaffe“) och diamanter.

Städerna af betydelse ligga alla vid kusten, såsom hufvudstaden *Rio Janeiro* (dsja) med 400 t. inv., *Bahia* med 150 t., och *Pernambuco*.

Rio Janeiro utmärker sig genom sitt natursköna läge, och omgifningarne äro fullströdda med sköna villor. Dess handel med kaffe är den största på jorden. — *Bahia* är omgifvet af vidsträckta plantager, hvilka isynnerhet lemna socker.

Guyana

är vidsträckt, men endast den heta och osunda kusten har någon betydelse. Landet är deladt mellan *Engelsmän*, *Holländare* och *Fransmän*. — Hufvudprodukten är socker.

Patagonien

är ofruktbart och svagt befolkadt. Argentina och Chile göra väl anspråk på herraväldet, men i verkligheten äro invånarne oberoende.

Falklands-öarne höra till Britiska riket,

Vestindien

är den del af Amerika, der de flesta europeiska folk hafva förvärfvat besittningar. Om dessa än äro små, så äro, de dock af mycken vigt för sin bördighet och det lätta tillträdet till hafvet.

Invånarne äro till största delen Negrer och Mulatter. Hvita finnas också, hvaremot de ursprungliga invånarne, *Cariberna*, äro utdöda så när som på några få familjer. *Produkterna* äro isynnerhet tobak (Havana), socker och kaffe.

Svenskarne ega *S:t Barthélémy*, **Danskarne** *S:te Croix*, *S:t Thomas* och *S:t Jean*, **Holländarne** några af de *Små Antillerna*, **Fransmännen** *Guadeloupe* och *Martinique*, **Spanjorerne** *Cuba* och *Puerto Rico*, oafhængigt är *Haiti*, — och **Engelsmännen** ega resten.

Cuba är Vestindiens största och bördigaste ö. Dess hufvudstad är *Habana* (vana) med 200 t. inv. I Habanas hufvudkyrka är Columbus begrafven. — *Haiti* egdes förut af Frankrike och Spanien. För närvarande bilda den fordna franska och den fordna spanska delen hvardera en fristat, som bebos af Negrer och Mulatter.

AUSTRALIEN.

Den femte verldsdelen består egentligen af två delar, hvilka enhvar med rätta kunde göra anspråk på namnet verldsdel. Den ena af dem är *Australiens fastland* (f. d. Nya Holland), och den andra *Austral-öarne*, hvilka åter bestå af de *närmare öarne* och de *fjermare öarne*. Dessa sistnämnda kallas också *Söderhafvets öar*, *Oceanien* eller *Polynesien*.

Fastlandet har i alla afseenden kontinentens prägel, hvilket deremot icke gäller om öarne.

Australiens fastland

var ända till för få år sedan en af jordens mest obekanta delar, i det man icke kände annat deraf än kusterna. Nu har det emellertid lyckats att genomresa landet.

Australiens fastland utmärker sig genom sin ringa höjd. Längs östra kusten sträcker sig en bergrad, hvilken kallas *Blå bergen* och *Austral-Alperna* och i högsta delen når 7 t. fot. Dylika berg, ehuru långtifrån så höga, finnas vid de öfriga kusterna. Om det inre har man fått veta, att det består af låga, mer eller mindre ökenaktiga stepper, hvilka här och der afbrytas genom låga berggrupper. Midt i fastlandet ligger ett berg, hvilket af sin upptäckare fått namnet *Stuarts Centralberg*.

Klimatet är kontinentalt. Det är mycket torrt i den del af Australlandet, som ligger utanför den heta zonen, och regnet faller också der i starka skurar. Tillfölje deraf finnes der endast en betydande flod, nämligen *Murray*, som upprinner på östra bergraden och flyter åt SV.

Växterna äro högst egendomliga. Skogsträden utmärka sig nämligen genom sina styfva blad, hvilka äro ställda på kant, så att i de australiska skogarne icke finnes samma djupa skugga som i våra skogar. I allmänhet stå träden också långt från hvarandra, och skogarne med sin frodiga gräsväxt och sina många öppna platser likna derföre ljusa parker. Utmärkande för detta fastland äro äfven de såkallade *Scrubs*, d. ä. stora landsträckor, öfvervuxna med taggiga buskar.

Näringsväxter hade Australlandet ursprungligen endast få; men nu hafva europeiska kulturväxter blifvit införda och de trifvas ypperligt.

Djuren äro likaså egendomliga. Med undantag af en vild och tämd hundart, kallad Dingo, några gnagare och flädermöss, hade Australlandet ursprungligen inga andra däggdjur än pungdjur; Emu träder i stället för den afrikanska strutsen, en svart svan i stället för den hvita o. s. v. Af *tama djur* fanns intet med undantag af dingo, och vildbråd endast i ringa antal. Nybyggarna hafva infört de europeiska husdjuren, och isynnerhet fårskötseln är nu af särdeles vigt.

Folkmängden i det 140 t. qv. mil stora fastlandet utgör endast 1 $\frac{1}{2}$ mill. Endast kusterna äro här och der bebodda, och hela det inre är så godt som obebodt. De få *ursprungliga invånare* höra till en race, hvilken kallas *Papuas* eller *Australnegrer*. De äro svarta, hafva krusigt hår och stå i afseende på själsförmögenheterna på en mycket låg ståndpunkt. De aftaga alltmer och mer, isynnerhet genom „eldvattnet“.

Hela Australiens fastland tillhör England; men endast några delar äro koloniserade. Engelsmännen indela de af dem besatta landsträckorna i 5 kolonier, nämligen *Queensland* (kvins) och *Nya Syd-Wales* mot Ö., *Victoria* och *Syd-Australia* mot S. och *Vest-Australia* i V.

Hufvudnäringen i de flesta kolonierna är boskapskötsel. Utförseln af ull öfverträffar alla andra länders. I Victoria äro de flesta invånarne sysselsatte med gräfning af guld, hvilket upptäcktes år 1851. Afkastningen af de dervarande guldlagren är större än någonstädes på jorden. Trepangfisket är också mycket anseeligt.

I **Nya Syd-Wales** ligger *Sidney* (ni), i **Victoria** *Melbourne* (börn) och i **Syd-Australia** *Adelaide* (läd). De två

förstnämnda hafva öfver 100 t. inv. och man ser i dem samma lyx som i de europeiska hufvudstäderna.

Tasmania liknar i de flesta afseenden fastlandet, hvarvid det ligger. Det bildar en särskild engelsk koloni.

Austral-öarne.

De *närmare öarne* bilda likasom en förmur, hvilken ligger utanför Aurstallandets kust, och likna alltså i detta afseende den stora östasiatiska öraden. Likasom denna örad äro de närmare öarne vulkaniska, och hela Stora oceanen är således omgifven af en ofantlig vulkan-krets. Den minst kända af dessa öar är den rika ön *Nya Guinea*. På densamma finnas berg, hvilka hinna snö-gränsen. De torde vara de högsta i Australien, emedan ön ligger invid eqvatorn. Den dubbla ön *Nya Zeeland* har äfvenledes snöbetäckta berg. Den norra ön har derjemte en mängd heta källor invid den såkallade *Varma sjön*. Den södra ön genomdrages af de storartade *Sydalperna*, hvilka hafva en mängd glacierer. Högsta fjällspetsen är *Mount Cook*, af mer än 12 t. fots höjd.

De *fjernare öarne* skilja sig i många afseenden från de närmare öarne, isynnerhet i afseende på storleken. Alla de öflockar, hvilka bilda Oceanien eller Polyne-sien, bestå nämligen af en mängd små öar. Den största af alla dessa öar är *Havaji*, något öfver 200 qv. mil. Också de fjernare öarne äro till en del vulkaniska, och på Havaji t. ex. uppnår vulkanen *Mauna Roa*, en af de förfärligaste på jorden, 13 t. fot.

En motsats till dessa vulkaniska öar bilda *korall-refven*. De hafva uppkommit genom koralldjur, hvilka bygga från botten till så nära ytan, att de nås af solstrålarne. Dessa djur behöfva, för att kunna trifvas,

rent, saltigt och mycket varmt vatten. Derföre förekomma de i allmänhet icke längre än 28° från eqvatorn. Man kan indela korallrefven i 3 slag: *kustref*, hvilka finnas längs kusten, hvarifrån de äro skilda genom en smal och grund kanal; *vallref*, hvilka ligga längre från kusten, ofta ända till 20 mil, och skiljas derifrån genom djupt vatten; *ringref* eller *atoller* omsluta en liten sjö eller lagun, hvilken i allmänhet är i förbindelse med hafvet genom en eller flere kanaler. Det starka vågsvallet lösrycker korallerna från refvet och uppkastar dem, så att på refvet en ö uppkommer; vågorna uppkasta sedermera kokosnötter, hvilka gro i de lager, som bestå af uppkastad tång och fågelspillning; slutligen kommer människan och tager ön i besittning.

Klimatet på de australiska öarne är ett mycket mildt *hafsklimat*. Olikheten mellan årstiderna är så ringa, att klimatet kan betecknas såsom en ständig, sval sommar. Med afseende på *fuktigheten* äro de flesta öarne väl belägna, i det regnet är tillräckligt. Endast några af dem lida af torka, såsom t. ex. Påskön, der invånarne vanligtvis dricka hafsvatten, blandadt med saften af sockerröret.

Växt- och djurverlden utmärker sig på de flesta öarne genom sin stora *fattigdom* på arter. Detta är en följd deraf, att hafvet hindrar spridningen. Såsom utmärkande växter må kokospalmen och brödfrukträdet nämnas. På Nya Zeeland växa resliga furor och ett eget slags lin, starkare än det vanliga. Af däggdjur funnos endast svin, ett slags råttor och dingo. Nu hafva europeiska husdjur blifvit införda och de finnas på de flesta öarne.

Af *mineralier* har Nya Zeeland guld i ymnighet.

Folkmängden på alla australiska öar utgör tillsam-

mans endast 1 mill. *Infödingarne* indelas i två racer, nämligen *Papuas* och *Malajer*.

Papuas finnas på alla de närmare öarne med undantag af *Nya Zeeland*. *Malajer* finnas deremot på *Nya Zeeland* och i hela *Polynesien*. Dessa likna i allmänhet *Indoeuropeerne*, och ehuru hufvudfärgen är brun, äro många af dem nästan hvita. Af säregna bruk hos dem må nämnas *tatueringen* och *tabù*, hvilket sistnämnda består deri, att vissa saker äro heliga eller ej få vidröras af någon eller af vissa personer. *Malajerne* hafva mångenstädes antagit europeiska seder. *Kristna missionärer* hafva predikat evangelium för dem, europeisk klädedrägt har utträngt den ursprungliga och på *Sandwichs-öarne* finnas nu tidningar, kaffehus och biljarder, ja dessa öar bilda till och med ett konstitutionellt konungarike, hvars hufvudstad är *Honolulu* på ön *Oahu*, *Polynesiens* enda stad. Dess hamn är en hufvudstation för hvalfiskfångare.

Europeerne hafva gjort sig till herrar öfver många af de australiska öarne. **Holländarne** hafva tillegnat sig vestra delen af *Nya Guinea*, **Spaniorerne** *Marianerna*, **Fransmännen** *Nya Caledonien* och *Marquesas-öarne* samt derjemte protektoratet öfver *Sällskapsöarne* och *Låga öarne*, **Engelsmännen** *Nya Zeeland* och **Nordamerikanarne** några små öar, belägna S. om *Sandwichsöarne* och till en del rika på guano.

Södra Polarländerna.

Under det fastlandet på norra halfklotet sträcker sig så högt åt N., att det upphör omkring den 70:de breddgraden, är förhållandet annorlunda på södra halfklotet. *Afrika* når nämligen endast till några och 30,

Australiens fastland med Tasmania till några och 40, och Amerika med Eldlandet till några och 50° br.

S. om fastlandet finnas emellertid landmassor åt Sydpolen, hvilka blifvit kallade *Södra Polarländerna*. Till dem höra *Syd-Victorialand*, *Syd-Shetland* o. s. v.

Dessa länder hafva ett särdeles hårdt *klimat*, och isen upptinar derföre aldrig, till och med långt från polen. Ännu under 60° br., hvilket svarar mot bredden af Helsingfors, är kusten omgifven af ett sådant isbälte, att man icke har kunnat uppnå landet. För drifisens skull är hafvet i Sydpolartrakterna mycket svårt att befara, och man har der icke kommit längre än till 78° br., under det man på norra halfklotet har kommit till öfver 82°.

Södra Polarländerna äro alldeles obebodda af *meniskor*, och *växterna* upphöra redan snart. Hafvet är deremot rikt på hvalar, och hvarje sommar begifva sig derföre många hvalfiskfångare till dessa trakter, hvilka bilda det andra stora hvalområdet på jorden.

Endast här och der har man lyckats beträda landet. På afstånd har man sett en rykande vulkan, hvilken blifvit kallad *Mount Erebus* och har en höjd af 12 t. fot.

Allmänna betraktelser.

Hafvet.

Hafvets djup är långtifrån lika öfverallt; det största djup, som man med säkerhet har nått, är omkring 1 mil.

Hafvets yta är deremot så jemn, att den anses vara lika öfverallt. Det är derföre också förklarligt, att man betraktar hafvets yta såsom utgångspunkten för höjdmätningar.

Hafsvattnet innehåller sannolikt alla grundämnen; men endast några af dem äro tillstädes i sådan mängd, att de med lätthet kunna uppvisas. Hafsvattnets salta smak är en följd af koksalt, och dess bittra smak af svafvelsyrad magnesia. Det har i allmänhet en blå färg; men på många ställen är det färgadt genom djur eller växter („Röda hafvet“, — Persiska viken eller „Gröna hafvet“, — Californiska viken eller „Purpurhafvet“).

Hafvets rörelse är trefaldig, nämligen vågrörelsen, tidvattnet och strömmarne.

Vågrörelsen är en följd af vindens tryck och verkar måhända knappt till 1 t. fots djupt. På öppna hafvet nå vågorna endast en höjd af 16—32 fot; men i bränningarne vid kusten kunna de vara mycket högre.

Tidvattnet är isynnerhet en följd af månens dragningskraft. Det förekommer endast på en mycket stor hafsytta. Flodvågen uppstår först i Stora oceanen och går derifrån genom Indiska och Atlantiska hafvet o. s. v. I omkring 6 timmar är det flod, och i omkring 6 timmar ebb. På det öppna hafvet stiger flodvågen endast några få fot, men i små fjordar och vikar kan den stiga mycket högre, t. ex. i Fundyvikens 100 fot. I Britiska kanalen når den en höjd af 60—70 fot, i Nordsjön 10 fot, i Kattegat 1—2 fot och vid Östersjöns yttersta gräns endast 10 tum. Mellan vändkretsarne har den vid kusterna i allmänhet en höjd af 6 fot, i de tempererade zonerna 18—20 fot, i norra kalla zonen ända till 13 fot.

Hafsströmmarne äro en följd af flera förhållanden, bland hvilka hafvets värme är ett af de viktigaste. Man har fått kunskap om hafsströmmarne genom att undersöka hafvets värmegrad och genom åtskilliga drifprodukter. Bäst känd är den stora strömmen i

Atlantiska hafvet. Från Guineaviken flyter en *equatorialström* tvärsöfver Atlantiska hafvet och in i Karibiska hafvet; sedan den inkommit i Mejico-viken får den namn af *golfströmmen* och rinner i nordostlig riktning tillbaka öfver Atlantiska hafvet. Den medför åtskilliga amerikanska drifprodukter till Europa och till Island, såsom drifved, mimosaströn o. s. v. Dess varma vatten är tillika af utomordentlig vigt, emedan det gör klimatet i vestra Europa och på en del af Island långt mildare, än man kunde vänta efter breddgraden. I norra delen af sitt lopp sammanträffar golfströmmen med *polarströmmar*, af hvilka en kommer från Sibirien och flyter längs Grönlands östra kust, och en annan kommer ifrån Baffinsviken. Den sibiriska strömmen medför drifved af sibiriskt ursprung till Islands norra kust, och tillika stora massor af drifis. Det är tillfölje af dessa kalla strömmar, som Islands norra kust är kall och Grönlands östra kust så godt som otillgänglig.

Också i de *andra världshafven* finnas dylika strömmar; men de äro icke så väl kända som Atlantiska hafvets. Uti Stilla hafvet finnes en ström, som motsvarar golfströmmen. Denna ström, af Japanerna kallad *Kuro Siwo*, gör klimatet på den högbergiga halfön Aljaskas södra kust så mildt, att t. ex. kolibrin der triffves, under det man finner hvalrossen på norra kusten, hvilken sköljes af en polarström.

Landet.

Jorden består sannolikt af en glödande het flytande massa, hvilken är omgifven af en 5—6 mil tjock skorpa, och *vulkanerna* kunna betraktas såsom skorstenar, genom hvilka det inre står i förbindelse med

yta. På jorden finnas 225 verksamma vulkaner, af hvilka de flesta ligga i en krets längs Stora oceanen. De *egentliga vulkanerna* utstöta lava, vattenångor och luftarter. I allmänhet hafva de mer eller mindre formen af en kägla med en eller flere kratrar i toppen. Andra vulkaniska företeelser äro *gasvulkanerna*, hvilka endast utstöta gas („Hundgrottan“ vid Neapel, „Gift-dalen“ på Java, båda med utbrott af kolsyra), — *gyttjevulkanerna*, hvilka utstöta gyttja („Island“, „Sicilien“), och de *heta källorna* („Geysir“, „mineralkällor“).

En följd af den vulkaniska verksamheten äro också *jordbäfningarne*, hvilka ibland hafva en ofantlig utsträckning; jordbäfningen 1755 omfattade öfver $\frac{1}{13}$ af jordens yta.

Landmassorna äro olika fördelade på jorden, i det vestra halfklotet innehåller mycket mera vatten än det östra, södra halfklotet mera än det norra. Man kan finna flere *likheter* mellan de stora landmassornas fördelning och form. De två delar, af hvilka Amerika består, igenfinnas sålunda i Gamla världen; Europa svarar mot Nordamerika, Afrika mot Sydamerika och Pyreneiska halfön mot mellersta Amerika; detsamma förhållande upprepas också längre mot Ö., i det Asien svarar mot Nordamerika, Australiens fastland mot Sydamerika och Indiska öflocken mot mellersta Amerika. En annan likhet erbjuda de stora landmassorna i sina sydliga delar, i det de hafva en stor bugt på södra sidan (Guinea-viken) och tillika mot S. utlöpa i en trekantig spets (Goda Hoppsudden, Sydkap och Kap Hoorn). Denna tillspetsade form igenfinnes i många halföar, hvilka äro vända mot S., såsom Bortre Indien, Främre Indien, Arabien, de sydeuropeiska halföarne, också i Grönland o. s. v.

Landmassorna på jorden hafva en mycket olika

kustbildning. Mest utskuret är Europa, hvilket allenast består af halföar och öar, och dernäst Nordamerika. Endast litet utskurna äro deremot Afrika, Australiens fastland och Sydamerika. Det är naturligt, att Europa tillfölje af sin form har ett stort företräde framför de andra verldsdelarne.

Man plär säga: „Afrika är en kropp utan lemmar, Asien en kropp med lemmar, Europa en kropp med förherrskande lemmar.“

Man kan också finna likheter mellan dessa lemmar. Asiens halföar i S. påminna mycket om de tre sydeuropeiska halföarna. Bortre Indien och Turkisk-Grekiska halfön äro båda mycket utskurna och hafva båda en rik överld, hvilken bildar öfvergången till en annan verldsdel. — Främre Indien och Italien äro mindre utskurna och hafva färre öar; men båda hafva en särdeles rik ö (Sicilien, Ceylon). Båda dessa halföar hafva derjemte i N. ett fruktbart lågland, rikt på städer. De bilda äfven en naturlig medelpunkt för en betydlig del af jorden. — Arabien och Pyreneiska halfön äro minst utskurna, och nästan utan öar. Båda äro isolerade och bilda genom sina naturförhållanden öfvergången till en annan verldsdel, Afrika, med hvilken de äfven varit politiskt förenade.

Hvad beträffar *höjdförhållandena*, så finnas i Amerika isynnerhet bergskedjor, i Afrika högslätter. I Asien finnas båda dessa naturformer, dock företrädesvis plataer, hvilka sträcka sig genom hela verldsdeln från Arkipelagen ända till Mandsjuriet. Bergskedjorna äro icke så mångfaldigt gestaltade som i Europa. I Asien är likasom i Amerika höglandet smalast i midten (Hindukusj, Panamanäset). Låglandet är i det förra beläget N om höglandet, i det sednare Ö. om höglandet.

Luften

omgifver öfverallt jorden till en höjd af 10 mil.

Med *klimat* förstår man de förändringar i luften, hvilka på ett känbart sätt inverka på våra organer. Man har vid klimatet isynnerhet att fästa sig vid värmen, fuktigheten och vindarne.

Värmen aftager visserligen, i allmänhet taladt, från eqvatorn till polerna; men många andra förhållanden kunna dock häri åstadkomma en förändring. *Isotermerna* gå temligen regelrätt i heta zonen; men utanför denna tilltager oregelbundenheten och den är störst mellan 40—50° n. bredd. *Årstiderna* i heta zonen äro två, i de tempererade zonerna fyra och i de kalla zonerna åter två. I de tropiska länderna är medeltemperaturen + 24—30° C., i Sydeuropa + 16 till 20°, vid Nordkap och under 60° s. br. 0°. Temperaturens hittills kända *extremer* äro + 56° C. i Mursuk och — 57½° C. i Jakutsk uti Sibirien.

Fuktighet finnes alltid i luften, ehuru den icke alltid är synlig. De i luften befintliga vattenångorna blifva nämligen synliga vid *afkylning* och framträda då än såsom skyar eller dimmor, än såsom regn, snö eller hagel, och än såsom dagg eller rimfrost.

Regnmängden är störst i heta zonen, ehuru *regndagarnes* antal der är mindre än längre bort från eqvatorn. Nederbörden i heta zonen är nämligen hvar gång utomordentligt stor, ty „det regnar der i strålar och icke i droppar.“ I södra Finland (Åbo) är medeltalet af nederbördsdagarne om året omkring 150, i Sydeuropa kanske icke ens 100, vid eqvatorn 70—80. I de tropiska länderna har man på flere ställen iakttagit, att der på 1 dag! faller mera regn än hos oss under ett helt år. Den årliga nederbörden utgör i

dessa länder i medeltal 90 tum, uti Italien 45, hos oss 20 tum. Fullkomligt regnlösa äro Afrikas och Asiens öknar; i många trakter saknas till och med dagg, t. ex. i Sahara och i Persiens öken. Den största nederbörden har man funnit vid nedra Bramaputra: 600 tum.

Efter regnet delar man jorden i *regnbälten*:

1. *Sommarregnets bälte* omfattar heta zonen och har en regntid och en torr tid (under eqvatorn två regntider); regntiden inträffar, när solen står högst på himmeln. I Afrika ligger mot N. och S. ett „regnlöst bälte“, omfattande Sahara och Kalahari.

2. *Vinterregnets bälte* omfattar de varmare delarne af de tempererade zonerna (i Gamla verlden t. ex. Medelhafsländerna och Kaplandet), och regn faller der isynnerhet om vintern.

3. Det *ständiga regnets bälte* omfattar det öfriga af de tempererade zonerna.

Snö faller icke i låglandet af den heta zonen, och till och med i det sydligaste Europa är snö okänd i låglandet. Man kan icke uppställa någon allmänt gällande regel för *snögränsens* höjd i de olika trakterna, och till och med under samma breddgrad ligger den på olika höjd. På Karakorum är dess höjd ända till 18 t. fot, i Bolivia mer än 17 t., Himalaja 15—16 t., Quito 15 t., Ararat 13 t. fot o. s. v. Uti trakter med kontinentalklimat är den högre, än uti trakter med hafsklimat, högre uti torr än fuktig luft; hvarjemte äfven det kringliggande landets beskaffenhet m. nr. är af vikt.

Vindarne äro i den heta zonen mycket regelbundna. I *Atlantiska* och *Stilla hafvets* heta zon blåser ständigt en mild östanvind, kallad *passadvinden*. N. om eqvatorn är den nordostlig, S. om eqvatorn sydostlig. Denna passadvind medför svalka åt heta zonens öar

och östliga kustländer. Sydostpassaden blåser äfven öfver södra delen af Indiska hafvet, men i norra delen af detta haf träda de så kallade *monsunerna* i stället. Om sommaren blåsa de från SV. och om vintern från NO. De äro af en särdeles synbar verkan på Främre Indiens klimat, i det Dekans vestra kust har sin regntid, när den östra kusten har sin torra tid, och tvärtom. På de Indiska öarna omvexla nordvestmonsuner (oktober till april) med sydostmonsuner.

Passaderna uppstå tillfölje af den olika temperaturen i de tropiska och polarländerna. Monsunerna framkallas genom den olika uppvärmningen af landet och hafvet under olika årstider. — Mellan båda passaderna är *vindstillans bälte*, fruktansvärdt genom tidsals inträffande, förfärliga åskväder.

Utanför heta zonen äro vindarne mycket ostadiga. I den norra tempererade zonen (Europa) äro de dock företrädesvis sydvestliga, i den södra företrädesvis nordvestliga. Säregna vindar äro *orkanerna*, hvilka isynnerhet förekomma i heta zonen, der de ofta åstadkomma förfärliga ödeläggelser, och *ökenvindarne*.

Luftens tryckning är störst nere vid hafsytan och aftager uppåt; barometern begagnas derföre till höjdmätningar. *Luftens elektricitet*, hvilken framkallar blix och åska, frambryter starkast i heta zonen; i de kalla zonerna inträffa blix och åska högst sällan.

Växtriket.

Den viktigaste orsaken till växternas utbredning på jorden bör sökas i klimatet. De olika *växtzonerna* stå derföre också i ett bestämdt förhållande till de klimatiska zonerna. Man kan skilja mellan följande växtzoner:

1. Den *tropiska zonen* går från eqvatorn till vändkretsarne. Växtriket uppträder der med en utomordentlig yppighet och mångfald („urskogar“), och de odlade växterna finnas likaledes i stor mängd.

2. De *subtropiska zonerna* gå på norra halfklotet till 34° (Nordafrika) och på södra halfklotet till 40° br. (Tasmania). Yppigheten och mångfalden äro långtifrån så stora som i den tropiska zonen; men der finnes dock en mängd arter. Många tropiska växter, såsom t. ex. palmer och bamburörarter, förekomma i denna zon.

3. De *tempererade zonerna* gå till 63° n. och 56° s. br. (till Trondhjem och kap Hoorn). I den varmare delen deraf (Sydeuropa) finnas några tropiska växter, och skogarne utgöras af ständigt grönskande löfträd. I den kallare delen deraf utgöras skogarne af löfträd (mellersta Europa) eller barrträd (Finland). Utmärkande för den kallare delen äro de vackra gräsmattorna, som vi se på våra ängar och som ej finnas i de heta länderna, der alla växter äro höga och yppiga.

4. *Polarzonerna* nå så långt inemot polerna, som der öfverhufvud finnas växter. En stor motsats eger här rum genom tillvaron af eller bristen på skog.

På grund af värmens aftagande uppåt bör man märka de olika *höjdzonerna* eller *regionerna*. Man kan uti ett tropiskt högland, såsom t. ex. Quito, på en mycket kort tid göra en botanisk vandring genom alla växtzoner, svarande mot en vandring från eqvatorn till polerna. På ett högt berg intager enhvar af dessa höjdzoner omkring 2 t. fot.

Kulturväxterna äro mycket talrika, och man har beräknat, att endast i de europeiska trädgårdarna odlas omkring 2,500 olika slag. Man kan indela kultur-

växterna i 3 slag, nämligen näringsväxter, beklädnadsväxter och lyxväxter.

Näringsväxterna bestå isynnerhet af örter, och endast ganska få trädslag höra dit. De viktigaste näringsväxterna äro *sädesslagen*, af hvilka kornet når till 70° (det nordligaste Norge) och hafran nästan lika långt åt N., rågen till 67° (Finland) och hvetet ända upp till 62° (det sydliga Norge). Företrädesvis tropiska sädesslag äro majsens och risets, af hvilka det förra i Central-Europa trivdes ända till 52°, det sednare odlas till 45° (Poslätten). Af andra näringsväxter må *potates* nämnas, hvilka på norra halfklotet odlas från Grönland ända till den tropiska zonen. I stället för *potates* odlas i heta zonen *jams*, *batater* o. s. v.

Af träd, som lemna näringsämnen, hvilka begagnas som bröd, må nämnas: *brödfrukträdet* på Söderhafvets öar, *dadelpalmen* i Nord-Afrika och *pisangen* öfverallt uti heta zonen. Till näringsväxter kan man också räkna *sockerröret* från alla tropikländer, och *hvitbetan* från mellersta Europa.

Beklädnadsväxter äro t. ex. *bomullsväxten*, hvilken odlas i många tropikländer, och till och med i Syd-Europa, samt *linet* och *hampan*, hvilka isynnerhet fås från Ryssland.

Lyxväxterna lemna berusande drycker, såsom *vinrankan* från mellersta och södra Europa, eller närande drycker, såsom *kaffeträdet*, *thebusken* från Kina och Japan samt *cacaoträdet* från Amerika. Andra lyxväxter äro t. ex. *tobaken*, isynnerhet från Amerika, *opium* (vallmo), från orienten, och *kryddväxterna*, isynnerhet från Indiska öflocken.

Menniskan.

Då man så litet känner *folkmängden* i Kina och Afrika, kan man icke med säkerhet säga, huru många människor inalles finnas på jorden. Man plägar i allmänhet antaga, att jorden är bebodd af inalles 12—1300 mill. människor, hvaraf Europa har inemot 300, Amerika 80 och Australien öfver 2 mill.

Man hänför människorna till olika *racor*.

Indoeuropeiska racen sträcker sig från Indien öfver Iran och nästan öfver hela Europa; dessutom bebos stora sträckor af Amerika och af Australiens fastland väsentligast af denna race.

Semitiska racen bebor sydvestra Asien och hela Nord-Afrika (i Europa finnas Judar öfverallt, men isynnerhet i de polska länderna).

Turanska eller *mongoliska* racen bebor det nordliga och östliga Asien samt en liten del af Europa.

Negrerna bebo mellersta och södra Afrika, och *Hottentotterna* de sydligaste trakterna af Afrika.

Malajerne bebo Indiska öflocken, Polynesian och Nya Zeeland, *Papuas* Australiens fastland och nästan alla de närmare öarne.

Eskimåerne bebo de nordligaste delarne af Amerika, och *Indianerne* de öfriga delarne af denna verldsdel.

Efter den *kulturgrad*, hvilken människorna innehafva, hänför man dem till 3 afdelningar. Lägst stå *jägare- och fiskarefolken*; högre stå *nomaderna*, hvilka hafva lärt sig att tämja djur, men icke hafva fasta boningar; högst stå de *jordbrukande folken*, af hvilka några äro civiliserade, andra halfciviliserade.

Efter *religionen* indelas människorna i *monoteister*, hvilka dyrka en gud, och *polyteister* eller *hedningar*, hvilka dyrka flere gudar. Monoteister äro de kristna,

muhammedanerna och judarna; polyteister äro Bramadyrkarne, Buddhaisterne o. s. v. Man kan antaga, att $\frac{1}{3}$ af människorna äro kristna, $\frac{1}{8}$ muhammedaner, $\frac{1}{200}$ judar och resten polyteister.

Om upptäckterna.

I gamla tiden förskaffade sig isynnerhet *Fenicierne* kännedom om en stor del af den Gamla världen, och senare var detta också fallet med *Grekerna* („Alexander den Store“, „geografen Ptolemäus om Nilens källor“). Om Amerika hade gamla tidens folk icke någon kunskap.

Den första upptäckten af Amerika skedde genom *nordbor*. År 983 kom Erik den Röde till Grönland, och år 1,000 kom hans son Leif den Lycklige till „Vinland det gode“ eller trakterna vid Boston och New-York.

Inemot slutet af 15:de århundradet begynte „*upptäckternas tidsålder*.“ Sedan Bartolomeu Diaz 1487 seglat omkring Goda Hopps-udden, upptäckte den store Columbus den 12:te oktober 1492 Amerika. Vasco da Gama fann sjövägen till Indien, Cabral kom till Brasilien, Cortez till Mejico och Pizarro till Peru. Från 1519—1522 gjorde Magalhaens (galjangs) den första resan omkring jorden.

I det 16:de och 17:de århundradet foro Engelmännen Davis, Hudson och Baffin upp till Nord-Amerikas polartrakter för att finna *Nordvestpassagen*. I vårt århundrade sträfvade Parry och John Ross till samma mål; sedan Franklin försvunnit, lyckades det 1850 Mac Clure att i N. komma omkring Amerika. I den nyaste tiden har man, ehuru förgäfvets, sökt att framtränga till nordpolen.

I det sistlidna århundradet gjorde Engelsmannen James Cook tre stora resor på *Stora oceanen*. Han upptäckte bland annat Nya Sydwailes och kom till det af Dansken Bering (1741) upptäckta sundet. Också på *Södra ishafvet* företog Cook undersökningar, och dessa undersökningar hafva i vårt århundrade blifvit mycket utvidgade af James (dsjäms) Ross. Cook dödades 1779 på Sandwichsöarne.

I vårt århundrade har man utfört många resor i det inre *Afrika*. Skotländaren Mungo Park har undersökt Nigerns lopp, Tysken Barth Sahara och Sudan, Skotländaren Livingstone Zambese och Sydafrika, och Engelsmannen Speke (spik) den ena stora Nilsjön.

För få år sedan har *Australiens fastland* blifvit genomrest af Stuart och Burke.

